

NOVI TEHNIK

KLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Savinjska dolina

DOBRA LETINA

Hmeljske kobule v Savinjski dolini zorijo. Ob koncu tedna bodo zrele in v ponedeljek se bo začela žetev poglavitnega pridelka na poljih med Vojnikom in Vranskim. Kakšen bo sad večmesečnega truda in skrbi? Ing. LUDVIK SEMPRIMOŽNIK, tehnolog za rastlinsko proizvodnjo v kooperaciji pri kombinatu »HMEZAD«, se je odzval naši prošnji na razgovor o letošnji letini in o zadnjem »jurišu« na rastičih zelenega zlata.

Letošnja hmeljska letina po ocenah strokovnjakov pridelovalcev v primerjavi z najboljšo srednje dobra, torej ne dobra, toda k sreči tudi ne slaba. Ing. Semprimožnik je seveda ocenjeval le področje kooperacijske hmeljarske proizvodnje, ki pa obsega približno dve tretjini celokupne proizvodnje v žalci in celjski občini, medtem ko je ena tretjina hmeljišč družbena last oziroma kombinatova lastna proizvodnja. Ing. Semprimožnik ocenjuje, da bo na okoli 900 hektarjih hmeljišč, ki so last 1250 kooperantov, letos pridelano okoli 1250 ton hmelja v približni vrednosti treh milijard in 750 milijonov starih dinarjev.

Deževno julijsko vreme s priložnimi povečanimi zaščitnimi ukrepi ni bistveno vplivalo na razvoj hmelja in če bo boljšno vreme v začetku tega tedna vzdržalo, potem ne bo nevarnosti rdečega pajka in bo letina v merah normale. Neugodno vreme je seveda povzročilo večje stroške pri zaščiti hmeljišč, kar povečuje stroške kombinata, kot to določajo pogodbe, sklenjene s kooperanti. Kjer bi bil prihodek slabši zaradi zamud pri opravih, ki jih je dolžan opraviti kombinat, ali zaradi morebitnih napak, bo kombinat to izravnal s kooperanti po sklepu strokovnih komisij. Treba je poudariti, da bi bilo letošnje vreme veliko bolj prizadeti hmeljarje, če bi ne bilo dobro organizirane zaščitne službe, ki je tokrat, kot smo že omenili, močnejše obremenila kombinat.

Obiranje je pred durni in z njim se vseh skrbi ni konec. Kako je Savinjska dolina pripravljena za žetev? Medtem ko bodo kombinatova hmeljišča obrali skoraj izključno le z obiralnimi stroji bo na dveh tretjinah zasebnih hmeljišč še vedno treba obrati hmelj ročno, kar pomeni okoli 10.000 parov rok, za katere je iz leta v leto težje. Na vsem območju je doslej komaj 20 pogodbenih skupnosti, ki skupaj premorejo 18 malih in dva velika obiralna stroja. Še dvakrat toliko jih bo treba, da bi se hmeljarstvo znebil kopice velikih in drobnih zadreg, ki ob koncu navržje spravilo hmelja. To pa seveda ni odvisno le od pojemajoče konzervativnosti hmeljarjev samih, marveč tudi od ekonomske moči kmetov, predvsem pa kombinata samega.

Obiralci bodo v Savinjsko dolino prišli po že ustaljenih zvezah predvsem iz Prekmurja, Medžimurja in Hrvaškega Zagorja. Ker je vedno manj starih, vpeljanih in spretnih obiralcev, jih je treba zato več, le-ti pa so vsako leto tudi zahtevnejši glede plačila in oskrbe. Izvršilni odbor združenja »Styrija« je okvirno določil dohodek obiralcem, ki naj bi bili ob hrani, bivališču in ostali oskrbi in polovičnem povračilu potnih stroškov 320 starih dinarjev za »škafa«, 380 dinarjev pa za domače obiralce, ki stanujejo in se hranijo za svoj strošek.

Težko je reči, če bo cenik vzdržal, kajti zadnja leta nikoli ni obveljal. Ravno to, da je stroj cenejši, da omogo-

ča obiranje tudi v slabših vremenskih razmerah, saj je nad vsakim strojem tudi ustrezna streha, pripelje v tabor zagovornikov strojnega obiranja vedno več zasebnih hmeljarjev.

Toliko o oceni letošnje letine, ki bo v kratkem dokončno potrjena ali korigirana. Navsezadnje moramo biti zadovoljni z njo, zlasti pa spričo tegob, ki so kmetijsvo prizadele v drugih območjih zaradi moče in poplav. Roko na srce, da je srednje dobro, je zasluga okoliščine, da za hmeljarsko proizvodnjo stoji ekonomsko močan kombinat, dobri strokovni kadri, institut ter za sodobno proizvodnjo dojemljivi proizvajalci.

J. KRASOVEC

MILENA TOMIŃŠEK — nova hmeljska princesa je prikupno mlado dekle, doma iz Vinske gore. Rodila se je kot kmečka hči in tam na kmetiji svojih staršev živi še sedaj in rada jim priskoči na pomoč ob težkem kmečkem delu. Njeni starši so ji namenili lažji kos kruha, kot ga imajo sami, zato so ji omogočili šolanje na ekonomski šoli. Sedaj obiskuje Milena 4. letnik in se bo po končanem šolanju zaposlila. Žirijo je očarala s svojo zadržanostjo in skromnostjo, ki naj bi bile lastnosti slovenskih kmečkih deklet. T. Tavčar

ŠENTJUR PRAZNUJE

18. avgusta bodo praznovali v Šentjuru svoj občinski praznik. Letos bo imelo praznovanje še slovesnejši ton, kajti na sam občinski praznik bodo odkrili spominsko ploščo velikemu domačinu Dušanu Kvedru-Tomažu. Otvoritev spomenika Ipavcem je žal preložena na september, kajti trenutno ni mogoče zbrati skupaj zbor. Vse prireditve v Šentjuru bodo potekale na sam občinski praznik:

— ob 9. uri bo slavnostna seja družbeno-političnega zbora in podelitev nagrad 18. avgusta v prosvetni dvorani

— ob 10. uri bo odkritje spominske ploščene rojstni hiši narodnega heroja Dušana Kvedra-Tomaža

— ob 11.30 bo ogled nove furnirnice pri lesni industriji »Bohor« v Šentjuru pri Celju

— ob 12. uri bo sprejem v prostorih družbene prehrane LI »Bohor«, ki ga priredi predsednik skupščine občine Šentjur pri Celju, Franc Svetina. -mst-

„NA SVIDENJE...!“

Preč tedni smo z veseljem pričakali otroke iz vsega sveta, ki so jim organizatorji pričarali prijetne dni v mednarodni vasi v Velenju. Takrat ni nihče pomislil na slovo. Vsak otrok je pričakoval veliko lepega, poučnega in zabavnega. Toda vsak začetek ima svoj konec in tako je tudi bivanje otrok v Mednarodni otroški vasi minilo. Minilo je hitro, prehitro. Vsi bi še radi ostali, se še lovili, igrali, hodili na izlete, peli in plesali. Tako pa so le moralno posloviti. Tudi ob slovesu so pokazali svoj program, ki so ga izvedli skupaj, kot velika družina, ki se lepo razume.

Sedeli so na stopnicah pred Kulturnim domom v Velenju in zapeli pesem Tu smo v Jugoslaviji. Ob tej pesmi so upali, da še kdaj pridejo k nam in morda se jim bodo ti upi uresničili. V drugi pesmi so povedali, da gradijo nov svet. Njihov svet bi

bil brez sovražnikov, samo prijateljstvo bi jih vezalo. Največje presenečenje so napravili otroci, ko so zapeli našo narodno pesem Mi se mamu radi. Velenjčani so jim navdušeno ploskali. Vložili so precej truda, da so se pesem naučili. In potem so sledile pesmice z igro rok, plesi, pa spet pesmi. Kdo bi vedel za vse, ko pa je bila vsaka pristrčna, prav taka, kot je lahko samo iz otroških ust.

S švedskim plesom so otroci dokazali, da niso le spoznavali prijatelje iz drugih dežel, ampak tudi njihove običaje. Ples so izvedli vsi otroci. Tudi japonsko pesmico Si a wa se nara so prijetno zapeli vsi, skupaj s svojimi vzgojitelji. Priказali so pravcato razgibalno vajo, ko so peli pesem Glava, ramena, pete. S švedsko pesmijo Aram tsam tsam in z igrico Hocky — pocky so bili spet tako slušni, da mi je bilo

žal, ker se je program bližal koncu. Ko pa sem videla še male Filipince v plesu s svečami, sem se spraševala, če bom še kdaj lahko gledala tako lep prizorček, ki je terjal precej spretnosti, ki pa sta jo filipinski deklici imeli dovolj, saj sta ves ples srečno odpselali s svečo na glavi. Utrinkov, ki so vredni peresa, je bilo več kot dovolj. Krog prijateljstva so otroci sklenili na koncu. Prijeli so se za roke in zapeli protestno pesem We shall overcome, ki je ob spremljavi kitare zazvenela tako prepričljivo, da bi skoraj začela verjeti, da na svetu ni vojne. Ob himni mednarodne otroške vasi so se še trdneje priželi za roke in ko so pesem odpeli, so mahali v slovo vsem ljudem. Ko so odhajali, sta šla skupaj Japonec in Sved, Anglež in Danec... V vsakih očeh sem lahko videla: »Na svidenje, prijatelj!« Darja Jejčić

T

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Danes že začnemo z novostjo. Novi rubriki smo dali ime Ali poznate svoj kraj. Pravila igre so enostavna. Na fotografiji morate spoznati kraj, ki ga je v kamero ujel naš novinar. Napišite ime na dopisnico z oznako Za nagradno igro in pošljite na uredništvo. Zreb bo izbral srečne nagrajence.

In še nekaj! K tej igri vabimo tudi fotografe-amaterje. Pošljite nam zanimive posnetke, ki ste jih napravili na širšem celjskem območju, in mi jih bomo radi objavili.

Za rubriko Bralci pišejo dobim res veliko pisem. Dragi bralci, vsako vaše sporočilo zelo skrbno preberemo in se ga razveselimo. Vaša rubrika pa bo še vse zanimivejša, če boste v pismih zapisali vašo mnenja o kakem dogodku, našem članku, pojavi, nepravilnosti ali krivici. Resnično zapisane besede bomo vedno radi objavili.

Potemtakem — pisala v roke!

VAS UREDNIK

prometne nesreče

DVE V SMRT

ANTON BANIC iz Zabajka, je vozil z osebnim avtomobilom proti Drnovemu. V Belem bregu je s stranske ceste zapeljal pred avtomobil z mopedom enainvajsetletna MARIJA MUSTER s sopotnico, sestrično. 24-letno MARIJO MUSTER, obe iz Gorice pri Leskovcu. Voznik je zadel moped kljub zaviranju in ga zbil 29 metrov daleč na travnik. Sestrični sta obležali mrtvi.

BREZ IZPITA

MARIJA KRAJNC, 68, iz Podgorja, je hodila po levi strani ceste proti Sentjurju. Za njo je pripeljal z osebnim avtomobilom tuje registracije BORIS SMID, 17, iz Osredka, ki je vozil brez voznškega izpita. Avtomobil mu je dal na uporabo CVETKO ZUPANC, 22, iz Sotenskega. V Podgorju je zapeljal na ravnem odseku na desni rob ceste, nato pa na levo, kjer je zadel Krajncovo. Zbil jo je štirinajst metrov daleč, kjer je obležala mrtva.

KONJ NA AVTOMOBILU

MIRKO PODGORNİK, 22, iz Celja, je med vožnjo ponoči iz Sentjurja proti Celju na ravnem odseku ceste v Vrbnem pričel prehitevat kolono štirih vozil. Vozil je s hitrostjo 90 kilometrov popolnoma po levi strani ceste. Na razdalji, ki jo dosegajo kratke luči, je pred seboj opazil jezdeca JANKA MOSKOTEVCA, 38, ki je jezdil konja pravilno na desni strani ceste, vendar ni imel luči. Poleg Moškotevca je bil še jezdec na drugem konju, v katerega se je zaletel avtomobilist. Konja je vrglo na pokrov motorja, nato na streho in nazaj na cesto. Drugi konj je zbežal, njegovega jezdeca pa je vrglo na bankino. Pri nesreči sta bila laže poškodovana Moškotevc in voznik avtomobila.

NENADOMA NA LEVO

FRANC ZELENİK, 32, iz Konovega, se je peljal s kolesom iz Topolišnice proti Metlečam in na ovinku nenadoma zapeljal na levo stran ceste. Nasproti je pripeljal z osebnim avtomobilom MARKO KOMPAN, iz Metleč, ki se je skušal izogniti, vendar ni bilo mogoče. Kolesar je dobil pri trčenju težke poškodbe.

PREHITEVAL JE V PREŽNI VOZ

MILAN BORKO iz Slov. Bistrice, je vozil z osebnim avtomobilom iz Poljčan proti Ločam in prehiteval vprežni voz, ne da bi se prepračil, če je cesta pred njim prosta. Nasproti se je pripeljala z mini mopedom JUSTINA BEŠKOVNIK, 20, s Selskega vrha, katero je voznik zadel. Dobila je lažji pretres možganov in odrgnine.

SMRT KOLESARKE

MILENA ČRNEJ, 66, iz Celja, se je pripeljala s kolesom po Popovičevi ulici in zavila na levo na Teharsko cesto proti mestu. Tako je zaprla pot vozniku osebnega avtomobila SAVU VREČARJU, 22, iz Košnice. Vrečar je zaviral, vendar nesreče ni mogel preprečiti. Zadel je kolesarko, ki je zaradi težkih poškodb umrla.

KOMBI NA NJIVI

VEHAB MUHANOVIC, 32, iz Celja, je vozil proti Arji vasi s kombijem, na katerem je bilo dvajset oplatnih desk. V Veliki Pirešici ga je zaradi prevelike hitrosti in neprimerno naloženega tovora v blagem levem ovinku zaneslo na desno stran. Kombi je zadel v občestni kamen in obstal na njivi. Pri nesreči je bil težko poškodovan voznik, sopotnik VINKO JOVAN iz Celja, pa je dobil lažje poškodbe. Škode na vozilu je za 20.000 dinarjev.

ZA VAŠE UGODJE — SODOBNA STANOVANJA

PROIZVODNJA GRADBENEGA MATERIALA:

betonska okna
betonske cevi
betonska opeka
betonske montažne garaže
betonske plošče za tla

PROJEKTIRAMO VISOKE IN NIZKE GRADNJE

CELJE

Poročilo se je 15 parov, od teh: VASIL BOJADZIEVSKI, Celje in SMILJKA VILJEVEC, Novi Beograd; KARL BRECKO, Celje in MIHAELA OJSTRSEK, BRSTNIK; ROMAN ERJAVEC in SILVA SULIGOJ, oba iz Celja; RADIVOJE SAJINOVIĆ in RADOJKA UMICEVIĆ, oba iz Celja; MILAN PODGORSEK in ANA HLIŠ, oba iz Celja; STANKO TURŠČAK in HELENA KUK, oba iz Celja.

HRASTNIK

IVAN SKALIČKI, tesar in FRANCISKA ORLČNIK, delavka, oba iz Hrastnika.

LASKO

ROMAN HUJDEC, ključavničar, Rečica in OLGA CIZERLE, tkalka, Debno.

RECICA OB SAVINJI

FRANC OREL, Radegunda, 46, kmet in VIDA KORENJAK, 37, delavka, Poljane; zlatoporočnica: ANTON SEMLAK, 79 upokojenec in MARIJA, 75, gospodinja iz Zg. Pobrežja.

SMARJE PRI JELSAH

ALOJZ OVCAR, Hočko in EMA KOLAR, Mestinje

ZALEC

IVAN VASLE, 25, Latkova vas in MARIJA VINDER, 24, Sempeter; ANDREJ SUPER, 23, Studence in ANA VIDIC, 26, Podlog; ANDREJ UDRIH, 24, Sp. Grušovlje in LJUDMILA MUTEK, 24, Levec; ANTON HOLOBAR, 24, Vrbje in MILENA KISOVAR, 20, Latkova vas; IVAN VASLE, 22, Ločica ob Savinji in STANISLAVA TURK, 22, Polzela ter FELIKS PINTER, 30, Dolenja vas in ZDENKA OAVLIŠ, 20, Zabukovica.

CELJE

24, deček in 33 deklec

SMARJE PRI JELSAH

1 deček

CELJE

ALOJZ VOLC, 72, Celje; MARIJA KAJNSEK, 69, Grobelno; VIKTOR ČESNOVAR, 67, Luče; FANI IPAVEC, 73, Celje; JANEZ DIMEC, 88, Lepa njiva; FUJS, deček, 2 dni, Prevalje; STANISLAV SKODIČ, 21, Irje; MARTIN ŠTU. FLEK, 79, Celje; MARIJA STROPNIK, 58, Celje; JOZEFA PEČNIK, 65, Dobrova; ANTON JAZBEC, 74, Selnica; IVAN KOLAR, 42, Celje; AMALIJA BLAGOTINSEK, 71, Celje; KAREL SELICA, 75, Sentjur; JOZEFA DRNOVŠEK, 76, Smihel in JOSIP CEROVSKI, 74, Poredje.

LASKO

IVAN MUSERLIN, 62, kmet, Breze nad Laškim.

RECICA OB SAVINJI

FRANCISKA SEH, 50, kmetovanka, Poljane in JOZEFA REDJKO, 72, druž. upokojenka, Rečica

SENTJUR PRI CELJU

MARIJA VREČKO, 82, preužitkarica, Lažiše in NEZA DEZELAK, 67, gospodinja, PRIMOZ.

SMARJE PRI JELSAH

KRISTINA PRAH, roj. Cepin, 59, Imeno.

ZALEC

NEZA DROFENIK, 74, upokojenka, Zagreb; FRANC PLASKAN, 65, kmet, Andraž; FRANC PEČNIK, 75, upokojenec, Arja vas; PETER PATE, 72, upokojenec, Sešče in NEZA JELEN, 70, upokojenka, Petrovče.

KINO UNION:

do 13. avgusta ameriški barvni film MALI, VELIKI MOZ.

Od 14. do 15. avgusta ameriški barvni film TOBRUK. Od 16. do 17. avgusta špansko-angliški barvni film SEDEM HRABRIH ZENA.

KINO METROPOL:

do 11. avgusta ameriški

barvni film MOZ IZ ARI-ZONE.

Od 12. do 13. avgusta ameriški barvni film MC KENI-NO ZLATO.

Od 14. do 15. avgusta ameriški barvni film WILLIE BOY.

Od 16. do 17. avgusta francoski barvni film PRVA IZKUSNJA.

KINO DOM in LETNI KINO: 10. avgusta še ameriški barvni film SLAVNI REVOLVERAS.

Od 11. do 13. avgusta francoski barvni film UMOR V BAZENU.

Od 14. do 15. avgusta francosko-italijanski barvni film BARBARELLA.

Ob 16. do 17. avgusta francosko-italijanski barvni film ZA AGENTA OSS 117 NI ROZ.

KINO DOBRNA:

12. in 13. avgusta ameriški barvni film WILLIE BOY.

Predstave so v kinu Union ob 16., 18 in 20. uri, v Metropolu ob 16.30, 18.30 in 20.30 uri, v Domu ob 16 in 18. uri, v Letnem kinu pa ob 20. uri. V Dobrni je predstava v soboto ob 18., v nedeljo pa ob 16. uri.

Velenje

NOVA ŠOLA, VRTEC

Cetudi je bila zadnja seja članov obeh zborov velenjske občinske skupščine na koncu prejšnjega meseca, v času dopustov, je potekla v delovnem vzdušju in lepi zasedenosti. In tako počitniško obdobje ni motilo, da bi ne sprejeli nekaj pomembnih odločitev. Najvažnejši sklep je vsekakor v tem, da bodo takoj pričeli z graditvijo poslojja srednje tehniške šole pri domačem šolskem centru. Odločitev za takojšnji začetek del so narekovali izredni pogoji, saj so Velenjčani dobili iz republiških sredstev namesto predvidenega kredita dotacijo v znesku okoli pet milijonov dinarjev. Drugi del bo dala temeljna izobraževalna skupnost, svoj delež pa tudi občinska skupščina iz prihodnjega proračuna.

Tako so na seji potrdili dva sklepa: prvega, da se graditev šole prične takoj in drugega, da že letos rezervirajo v občinskem proračunu za prihodnje leto 3 milijone za graditev šole.

Sklep o graditvi srednje tehnične šole v Velenju ni prišel nepričakovano, saj so odborniki že pred meseci potrdili srednjeročni načrt razvoja srednjega in tudi višjega šolstva in tako že tedaj ugotovili, da novo šolo potrebujejo, če hočejo naprej v gospodarstvu, če si hočejo zagotoviti ustrezne kadre. Republiška dotacija za te na-

mene je zadevo samo pospešila.

V novi šoli bo prostora za 500 dijakov, od tega za 400 tehnikov — elektrikarjev za jaki in šibki tok ter za 100 tehnikov-rudarjev.

Dela pri gradnji šole naj bi končali do prvega julija prihodnjega leta.

Vrh tega so odborniki potrdili pobudo o gradnji novega otroškega vrtca, kjer bo sta kot financerja nastopala tovarna gospodinjstva opreme Goretnje in občinska skupnost otroškega varstva.

S tem sklepom oziroma graditvijo novega vrtca bodo povečali zmogljivosti sedanje vzgojno varstvene ustanove v Velenju on 475 na 635 otrok oziroma za 160. V tem okviru bo tudi 20 mest za dojenčke.

Med sklepi velja opozoriti tudi na odločitev skupščine, da prispeva iz rezervnega sklada sedem milijonov starih dinarjev za odstranitev škode, ki jo je letošnje deževje napravilo na krajevnih cestah. Ko bodo znani vsi podatki o tej škodi, bodo denar sorazmerno razdelili med krajevne skupnosti.

V skrbi za lastne ceste pa niso pozabili na ljudi in svet ob Muri, ki jih je močno prizadela letošnja poplava. Za ublažitev škode na tem območju bo velenjska občinska skupščina prispevala do treh milijonov starih dinarjev. M. B.

Umnik
Mitja

(17)

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

V današnjem sestavku bomo nadaljevali s predstavljanjem poklicev. Najprej si ogledimo poklic **ELEKTROMECHANIKA**.

Vemo, da se danes elektromehanika v svetu razvija z vse večjim razmahom. Vrsta elektromehaničnih aparatov je že pred leti osvojila naša gospodinjstva in druge dejavnosti. Njihova uporaba v vsakdanjem življenju je postala popolnoma običajna; le redki se še danes spominjajo da je njega dni navaden električni likalnik že predstavljal revolucionarni tehnični dosežek. Danes skoraj ni več stroke, kjer ne bi uporabljali pri delu najrazličnejših aparatov, ki delujejo na elektromehaničnih principih. To so razne merilne in kontrolne naprave, ki avtomatsko določajo vrstni red delovnih postopkov na strojih in podobno. Predstavljamo si lahko, koliko takšnih aparatov potrebujejo n. pr. v zdravstvu; v pisarnah lahko vidite različne električne pisalne in računske stroje, razne razmnoževalne in

kopirne aparate, ipd. Skratka, kamorkoli se obrnete, lahko vidite električne aparate. Jasno je, da je za množico takšnih aparatov, za njihovo izdelavo, montažo ali vzdrževanje potreben strokovnjak, izkušen človek. Takšnemu specialistu pravimo **elektromehaničar**. Kdor se odloča za ta poklic, mora imeti smisel za delo s kovinami, sposobnost za sestavljanje naprav in delov, v enaki meri pa tudi nagnjenost za elektrotehniko. Elektromehaničar se namreč pri svojem delu, n. pr. pri popravilih naprav, srečuje tako z okvarami mehanskih delov, kakor tudi z okvarami električne napeljave, stikal in podobno. Pri odkrivanju napak uporablja shemo naprave, merilne instrumente za merjenje napetosti, moči in upora električnega toka. Če je napaka v električni napeljavi, jo s svojim znanjem o elektriki ustrezno odpravi. Pogosto pa je vzrok v izrabljenosti ali poškodbi mehanskega dela stroja. Poškodovan del zamenja ali popravi. Pri

popravilu mora uporabiti svoja znanja s področja fizike in mehanike in vseh njenih tehnik, kot so piljenje, vrtnanje, brušenje, spajkanje in podobno, torej mora poznati vse večstopenjske in strojne obdelave kovin in nekovin. Svoje delo opravlja predvsem v zaprtih prostorih, deloma stoji, deloma sedi. Delo ne zahteva posebnih telesnih naporov. Izrednega pomena je pri delu natančnost in preciznost, kar pa zahteva dober vid. Delo z najrazličnejšimi barvnimi električnimi žicami je lahko uspešno le ob dobrem razlikovanju barv. Kdor ne razlikuje barv, v tem poklicu ne more uspeti. Vgrajevanje, menjavanje in popraviljanje drobnih delov elektromehaničnih naprav, kakor tudi vsa električna popravila zahtevajo zelo spretnost in mirne roke. Elektromehaničar mora imeti posluh, seveda ne v glasnem smislu, ampak posluh za razlikovanje različnih šumov in normalnega zvoka, da lahko tudi na ta način kontrolira delova-

nje aparatov in naprav. Naštete telesne lastnosti, ki pa so za uspešnost v poklicu elektromehaničar potrebne, imajo dekleta razvite v višji meri kot fantje. Poleg teh lastnosti pa so seveda za poklic potrebne še nekatere duševne lastnosti, v katerih pa se fantje in dekleta med seboj prav nič ne razlikujejo. Pri branju shem naprav in pri odkrivanju napak je gofovo potrebna dovolj velika sposobnost hitrega in pozornega opazovanja in smisel za reševanje tehničnih problemov. Čeprav opravlja elektromehaničar mnogo drobnih ročnih del, prevladuje pri njem vendarle umsko delo. Zato mora imeti elektromehaničar poleg vselej do poklica tudi dovolj bistrosti, da bo lahko osvojil potrebna znanja iz fizike in elektrotehnike. Šolanje za ta poklic traja tri leta, glavni strokovni predmeti v šoli pa so: osnove elektrotehnike, električne instalacije, električni stroji, elektriške meritve ter tehnologiji materiala in obdelave ter matematika.

Razvoj 1971 - 1975

O osnutku srednjeročnega družbenega načrta Slovenije v letih 1971-1975 na celjskem območju skorajda ni bilo razprav. Je pa v tem dokumentu naše poti v rihodnjih letih še posebej značilno in zanimivo poglavje, ki govori o pospeševanju razvoja manj razvitih območij v Sloveniji. Kakor vemo, sta med enajstimi slovenskimi občinami dobili status manj razvitih tudi Sentjur in Smarje. To pomeni, da so izhodišča, nakazana v srednjeročnem načrtu, posebej pomembna za ti naši občini. A v enaki meri tudi za celotno regijo, ki mora biti vitalno prisotna v iskanju nove podobe razvitosti gostalega dela našega območja.

Ena izmed temeljnih ugotovitev o dosežanjem razvoja manj razvitih namreč je, da so ti premalo vključeni v širši družbeni in gospodarski prostor. Ta nezadostna prometna povezanost z razvitejšimi območji, osamljenost v živali samopobudi, da nekaj vrata, ob pohlevni udeležbi nosilcev razvoja posameznih gospodarskih dejavnosti, in kasna družbena stremenja, da nerazviti naraščajo postati produktivni — vsi ti činitelji so bili pozročitelji učinkov, ki jih moramo zdaj pospešeno odpravljati.

Srednjeročni načrt Slovenije napoveduje tele osnovne smeri pospeševalnih ukrepov: spodbujanje gospodarskih vlaganj in poslovnega sodelovanja med delovnimi organizacijami, razvijanje prometne infrastrukture in vodnega gospodarstva ter izenačevanje pogojev izobraževanja in vzgoje in izboljšanje socialnega varstva na manj razvitih območjih.

Republika bo beneficirala obrestno mero za gospodarske naložbe in dajala časovno omejene davčne olajšave za na novo ustvarjena delovna mesta. Pri modernizaciji in izgradnji cest bodo imele prednost ceste, ki povezujejo manj razvita območja z bližnjimi močnejšimi gospodarskimi središči, nadalje tranzitne ceste in cestne povezave, ki imajo večji pomen za razvoj turizma. Da bi zagotovili hitrejšo rast vzgoje, izobraževanja, kulture in socialnega varstva pa bo republika med drugim poskrbela za takšen porast dopolnilnih sredstev za osnovno dejavnost šol, da bi do leta 1975 omogočili enako raven šolanja na celotnem slovenskem prostoru. Pri investicijah v osnovnošolske zmogljivosti bo sodelovala s 40 odst. udeležbo, pri vlaganjih v vzgojno-varstvene objekte pa s 60 odst.-no udeležbo. Z dotacijami iz republiškega proračuna bo republika omogočila manj razvitim občinam, da bodo lahko dodelile starejšim neposkrbljenim, osamljenim in revnim prebivalcem večje socialne podpore.

Začrtani predlogi in dobri nameni pa bodo ostali le na papirju, če se celotna regija ne bo dobro organizirala in v ponujeni močnostih sebi določila primeren vloga in akcijo. Zato je tudi res, da Sentjur in Smarje iz tega obroča nerazvitosti lahko postopoma skočita le ob mnogo večji povezanosti območja. Nekaj takih dobrih znanilcev je že. Republika je dala nekaj kreditov za razširitev proizvodnih zmogljivosti na Kozjanskem. Začeli so se že razgovori o integraciji posameznih sorodnih dejavnosti (lesna industrija, gradbeništvo, kovinsko-predelovalna industrija itd.). Enotne so ocene o sanaciji srednjega šolstva in o razvijanju oddelkov višjih šol.

Osnutek družbenega načrta razvoja Slovenije v letih 1971-1975 pa spodbuja razmišljanje še o nekaterih drugih stališčih in ciljih. O njih bi moralo območje izreči svoje mnenje, še posebej pa o predlaganih ukrepih za pospeševanje manj razvitih občin.

J. VOLFAND

POSLEDNJA POT SLAVKA ŠKODIČA

Skoraj teden dni je že minilo, kar se je v Rogaški Slatini zgodil sila neprijeten dogodek, vsega obsojanja vreden in upamo, da se kaj takega ne bo in se tudi ne sme več zgoditi. Takšno ravnanje žali osnovno človekovo čustvo, prizadetost, izzvana z dogodkom, pa prehaja že v ogorčenost in jezo. Posebej še zato, ker gre za človekovo poslednjo pot, ki bi ji morali izkazati vse spoštovanje, kolikor ji ga pač moramo dati.

Pred tedni so se v bazenu v Rogaški Slatini, ki je bil že lani predmet kritike, saj celo poletje v njem ni bilo vode, kopali mladi in stari. Nesrečen slučaj je hotel, da se je 21-letni Slavko Škodič zaletel pri svojem skoku s skakalnice v vodo tako zelo v svojega prijatelja, da se je pri tem težko poškodoval. Zlomil si je četrto in peto hrbtnično vretence, zaradi česar so ga takoj prepeljali v celjsko bolnico, v kateri je po nekaj dnevih tudi preminul. Slavko je bil zelo dober fant, vedno vesel in dober kolega, edini sin, zato je bila izguba za njegove starše toliko večja.

V ponedeljek so Slavka spremili na njegovo zadnjo pot. Tukaj se začena odvijati najbolj žalostni del celotne zgodbe, ki se ga skoraj lahko sramujemo, saj pomeni nespoštovanje Slavkovega spomina in grobo žalitev njegovih staršev in vseh, ki so ga imeli radi in ki so ga poznali.

V Ratanjski vasi, kjer je bil Slavko doma, tik Rogaške Slatine, so Slavkovi starši s sorodniki in prijatelji ter znanci čakali tisti ponedeljek za avto, ki naj bi odpeljal njegove posmrtno ostanke na pokopališče, oddaljeno okoli tri kilometre od njegove hiše. Avto je sicer res prišel, povedati je treba tudi, da s precejšnjo zamudo, stanje, v kakršnem je

bil, pa nikakor ni in ne more biti v čast komunalnemu podjetju iz Rogaške Slatine.

Sprevod je prišel do hotela Sonce tik bencinske črpalke na vstopu v center tega našega znanega zdravilišča, tam pa se je stari džip pokvaril in kljub vsemu popraviljanju se ga ni posrečilo spraviti naprej. Ze tako velika žalost tistih, ki jim je pokojnik mnogo pomenil, se je še povečala. Ko vse skupaj ni nič pomagalo, so avto s Slavkovimi posmrtnimi ostanke enostavno porivali skozi vso Rogaško Slatino, v kateri je bilo takrat okoli tisoč turistov. Mnogi med njimi so z zasmehljivimi pogledi spremljali sprevod, mnogi pa so se kar odkrito smejali kljub žalostnemu obeležju dogodka. Če povemo še to, da je bila ta pot dolga preko dva kilometra, potem si lahko predstavljamo, kako je bilo pri sruču Slavkovim staršem.

Dogodek bo, kot smo izvedeli, prišel pred sodišče, kjer ga bo prevzel v obravnavo javni tožilec. To konec koncev niti ni tako važno. Važnejši je odnos komunalnega podjetja Rogaška Slatina do pokojnika in verjetno tudi do vseh pokojnikov, ki bodo še prišli za nesrečnim Slavkom. Ljudje na podjetju bi vsekakor lahko vedeli, kaj se spodobi in kaj ne, zato menim tudi opravljajo to službo.

Naslednja stvar, o kateri bomo spregovorili, je bazen. Menda je odveč govoriti, da v takšnem zdraviliškem kraju, kot je prav Rogaška Slatina, nikakor ni na mestu, da se v prenapolnjenem bazenu skače s skakalnice v vodo, ki je vendar jasno, da lahko v vsakem trenutku pride do nesreče. Tudi tukaj je, kot že mnogokrat pri nas, moral pokazati prav nesrečni slučaj, ki je zahteval smrtno žrtev, na nepravilnost. Kako dolgo se bomo še morali učiti za ceno človeških žrtev?

Milenko Strašek

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

Na vprašanje, ki mi je bilo zastavljeno v 29. številki vašega lista v rubriki »Vprašanja javnemu delavcu« glade nasanitve muzejske zbirke v prostore, ki jih bo izpraznila po družnica Ljubljanske banke, odgovarjam sledeče:

Res je, da bi naša zbirka nujno potrebovala večje, predvsem pa bolj dostopne prostore za svojo pomembno dejavnost in poslanstvo.

Zaradi tega smo pred leti izpraznili stanovanje, ki se je funkcionalno navezovalo na prostore Muzejske zbirke, ga preuredili in tako omogočili, da so se razpoložljivi prostori za dejavnost zbirke povečali kar za enkrat.

V upravni zgradbi občine Laško so imeli poleg organov občine svoje poslovne prostore še nešteti drugi uporabniki. Z združitvijo občin in s prenosom pristojnosti na občine so se tudi občinski organi številčno povečali in povečalo se je tudi število ljudi. S tem pa je nastajala tudi potreba po prostoru. To vprašanje smo vsa ta leta postopoma reševali na ta način, da smo prostore, ki smo jih dobili z izselitvijo drugih institucij, ki so gostovale v občinski zgradbi, dodelili občinski upravi in drugim občinskim organom. Kljub temu pa še do danes prostornega vprašanja občinske uprave nismo v popolnosti rešili.

Zelo pereč problem, katerega brezuspešno rešujemo že nekaj let, je prostor za sklapanje zakonskih zvez ali takolmenovana poročna soba. Sedanji prostor nikakor ne ustreza, saj je le toliko prostora, da komaj sprejme toliko ljudi, kolikor je za sklenitev zakonske zveze potrebno. Ob lanskoletnem obisku predstavnika re-

publiškega sekretariata za notranje zadeve je leta ugotovil, da ima naša poročna soba v vsej Sloveniji najslabše pogoje tako po prostoru kot po opremlitvi. Tega dejstva smo se občinski možje že vrsto let zavedali in v kljub vsej pripravljenosti za ureditev nismo mogli tega problema rešiti samo zaradi pomanjkanja primernega prostora. Nujno ureditev poročne sobe pa narekuje še sklep občinske skupščine, da se sklapanje zakonskih zvez opravlja le na sedežu občine in na sedežu Krajevnega urada Radeče. V vseh drugih krajevnih uradih pa je sklapanje zakonskih zvez s 30. 6. 1972 ukinjeno prav zaradi neprimernih in neurejenih prostorov.

Sele z izselitvijo Ljubljanske banke v svoje prostore nam bo omogočeno končno urediti poročno sobo. Zato bomo oddelek za inšpekcijske službe preselili v prostore, ki jih je zasedala Ljubljanska banka, dosedanje prostore inšpekcijskih služb pa bi uporabili za spodobno ureditev centralne poročne sobe. S tem bo večletni pereči problem končno rešen.

Problem, ki je našel v vašem vprašanju, je vreden vse pozornosti in zelo se zavedam, da bo treba tudi to vprašanje enkrat zadovoljivo rešiti. Trenutno to ni izvedljivo zopet zaradi pomanjkanja prostorov, zato prepustimo času čas, da se reši tudi prostorsko vprašanje muzejske zbirke.

V upanju, da sem na vprašanje dovolj razumljivo odgovoril in da bo javnost odgovor za razumevanjem sprejela na znanje, vas tovariško pozdravljam.

MIHA PROSEN, predsednik Skupščine občine Laško

Krajevna skupnost Zagrad

TEŽAVE - KAMNOLOM

Prebivalci Pečovnika se sprašujejo, kako dolgo bodo še morali čakati na zagotovilo za znošnejše bivanje v naselju. Prebivalci tega naselja pod Grmado že več kot eno leto vsak dan poslušajo ropot kompresorjev, drobilca kamnja ter močnih eksplozij, ki prihaja iz kamnoloma v neposredni bližini njihovih domov. Vse to povzroča hude skrbi in jim greni življenje. Kamnolom ima v upravi podjetje »Ceste-kanalizacija«, ki je lani povečalo obseg del v njem, kar je pri občanih v okolici povzročilo hudo kri. Stanje je postalo nevzdržno. Pri razstreljevanju pada kamenje daleč naokrog, pred hiše in na strehe, kjer lomi opeko. Hrup kompresorjev in močne eksplozije samic hromijo živce. Globinsko miniranje pa povzroča sunke 5. in 6. potresne stopnje in kot posledica tega se že pojavljajo razpoke na hišah. Najbolj so seveda prizadeti občani in njihove hiše v neposredni bližini kamnoloma, vendar pa tudi vse ostale hiše v naselju čutijo posledice predvsem globinskega miniranja. Kamnolom jih resno ogroža.

»Zaradi takšnega stanja smo se pritožili na urad za prošnje in pritožbe SRS pri Izvršnem svetu, dobili pa smo negativen odgovor s po-

jasnilom, da izvajalec del posluje v skladu s tehničnimi predpisi glade varnega obratovanja v kamnolomu.« je povedal Franc Kumer, ki stane v neposredni bližini kamnoloma in si skupaj z ostalimi prizadetimi občani prizadeva rešiti ta problem. »Za to smo sklicali sestanek s prizadetimi občani in izvajalcem del pod okriljem krajevne skupnosti »Pod gradom«. Sporazumeti se nismo mogli. Delegacija treh občanov se je obrnila na skupščino občine Celje in jo seznanila z delom v kamnolomu in s stališči občanov, nismo pa dobili zagotovila o prenehanju, oziroma omejitvi del. Na skupščino občine smo poslali pritožbo, na katero pa še sedaj nismo dobili odgovora. Pristojni občinski organ je sicer povabil na razgovor prizadete občane, nihče pa še ni ničesar ukrenil, da bi nam pomagal.«

Sedaj čakajo. Miniranje pa se nadaljuje. Podjetje Ceste-kanalizacija se sklicuje na to, da posluje v skladu z dovoljenjem občinske skupščine in da ne more prenehati z delom zaradi velikih naložb v opremo in mehanizacijo. Občani bi radi vedeli, zakaj pri izdaji lokacijskega in vseh nadaljnjih dovoljenj za delo v kamnolomu ni vprašal tu-

di njih za soglasje. Kako je mogoče, da so pred leti zaprli nekaj kamnolomov v tem delu, češ da kvarijo turistični izgled, nato pa izdali dovoljenje za obratovanje novega, ki razen tega še vzne mirja in ogroža prebivalce. Prizadeti občani zahtevajo povrnitev vse škode in zagotovitev varnega življenja. Zelijo si pomoč in razumevanja s strani družbene skupnosti. Kako dolgo bodo čakali nanjo? Morda tako dolgo, da se bo nekomu podrla streha nad glavo?

Cvetka Stoklas

Priporočamo nakup v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinj-ski stroji.

Gostinci govorijo

LAHKO BI BILO BOLJE

Olga Resnik

Toni Zakošek

Ančka Plevnik

V teh vročih dneh nas kopa čestokrat zapelje tja, ker pogosto ven moli v gostilne, kjer je ali kakorkoli že hoče nazvati te za marsikoga gostilne ustanove, ki pa namenda morajo obstajati, že zaradi turizma, če že zaradi drugega ne. Tokrat smo jo našli v šmarsko občino, v Kozje, Lesično in v samo preloženico občine, Smarje pri Jelšah. Največkrat so odgovorili enaki, zakaj, boste prebrali sami.

OLGA RESNIK, Gostilna Resnik Kozje: Naš promet je še kar v re-... lahko pa bi bil še boljše... bi bila boljše cesta. Tako... marsikdo izogne Kozje... že zaradi ceste, čeprav... tujke sobe, tudi hra-... se dobila, da o vinu ne

govorimo, ker je domače. Pretežni obiskovalci moje gostilne so domačini, tu in tam zaide vanjo kakšen slučajni moidoči gost.

TONI ZAKOŠEK, vodja bifeja v Lesičnem:

Lesična je z bifejem, ki dela zelo dobro, kar je dokaz, da je njegova potrebnost bila skoraj nujna, dobila primeren lokal, ki je skoraj iz dneva v dan polnejši. Ne bi bilo slabo, če bi imeli tudi kaj tople hrane, mnogi namreč sprašujejo zanjo. Bližina Atomskih toplih se že pozna in če čakamo na kaj, potem je to asfalt skozi Kozjansko. Skozi Lesično prihaja vedno več turistov, med njimi je tudi nekaj tujcev in prav verjetno je, da bo kmalu pre-majhen.

ANČKA PLEVNIK, poslovodja Smarskega hrama Smarje pri Jelšah:

S prometom smo zelo zadovoljni, saj se nam je od lani samo v kuhinji dvignil za 50 %. Precej manj gostov je ob nedeljah, pozna se bližina Atomskih toplih. Opažamo, da je letos manj tujcev kot lani.

Mislím, da bi vse gostilne na našem območju, sploh še sedaj, ko je v toplih v Podčetrtku čedalje več gostov, morale imeti dobre kuhinje. Opažamo namreč, da v zadnjih letih gostom ni več tako važna pijača, pač pa dobra in izdatna kuhinja. Investicije, ki smo jih vložili v naš lokal, se že obrestujejo, zato je zgornja ugotovitev zelo pomembna.

MILENKO STRASEK

Ali nam je vseeno?

Odrežani od sveta. Včasih pišemo pod tem naslovom o osamljenih, starih ljudeh s Kozjanskega, a danes poročamo o podobnem problemu, ki pa se je pojavil skorajda v centru Celja.

Preč dnevi se je pri nas v redakciji zglasila neznan tovarišica srednjih let, ki ni povedala svojega imena. Pripovedovala je o nevsakdanjem problemu. V bližini Celja bo tekla hitra cesta. Dela napredujejo in ne bo dolgo, ko bo po novi cesti zapeljal prvi avtomobil. Prebivalci Ulice bratov Kresnikov in Kosovelove ulice pa so ostali brez prepotrebne ceste, ki so si jo mesec pred tem šele dokončno uredili. Cesto so razkopali zaradi urejanja kanalizacije. Potem so ljudje imeli obvoz pri Tovarni kemičnih barvil, kjer pa zdaj tudi urejajo kanalizacijo. Zaradi gradnje mostu pri Cinkarni so zaprli še zadnji možni »izhoda«. Tako so prebivalci prej navedenih ulic postali dobesedno odrezani od sveta.

Naša bralka nam je svetovala, naj si problem ogledamo. Zato sem se prejšnji teden odpravil na prizorišče dogodkov, da se o zadevi prepričam na lastne oči. Ustavil sem se pri gospodinjki Antoniji Skočir. Ko sem jo povprašal po stvari in poprosil za njeno mnenje, je spregovorila:

»Tu, kjer bo sedaj cesta, sem imela drvarnico, ki so mi jo zaradi gradnje ceste podrli. To je bilo spomlad in obljubili so, da bodo takoj postavili nbovo, a je še sedaj nimam. Vzeli so mi tudi vrt in kljub temu, da smo sklenili pogodbo, nimam še niti dinarja. Vidite, tisti tam si sam dela drvarnico, jaz pa sem stara in ne morem. Kmalu bo prišla zima, jaz pa naj kar zmrznem.«

Sogovornica mi je nato svetovala naj povprašam še pri Blatnikovih, ki svojega avta, ker cesta ni prevozna, ne morejo uporabljati. Marija Blatnik je povedala:

»Vidite, to cesto smo si naredili sami. Z udarniškim delom! Še otroci so pomagali. Občina nam je dala le pesek. Po enem mesecu pa so nam jo zaradi gradnje hitre ceste in zaradi urejanja kanalizacije razkopali. Za avtomobile smo imeli obvoz pri Tovarni kemičnih barvil, kjer pa prav tako že precej časa urejajo kanalizacijo. Ostal nam je edino obvoz ob Voglajni, kjer pa stalno vozijo le tovornjaki, ki na gradbišče dovažajo beton in je prehod nemogoč. Zdej smo takorekoč odrezani od sveta.«

Svoje pa je povedala še Fanika Znidar: »To cesto pred hišo smo naredili sami in sploh ni bila odprta za promet. Po njej pa so stalno vozili tovornjaki, ki so last železnice. Za edino zasilno cesto, ki nam je še ostala, pa nobeden ne žrtvuje avta, kajti cesta je polna lukenj, ki so jih povzročili tovornjaki. Večina ljudi od tu dela v EMO in v Lébéli, zdaj pa naj gredo na delo peš čez Teharsko cesto in čez vse mesto, kajti kmalu ne bomo mogli zaradi gradnje mostu priti od tod niti peš.«

Ker sem želel slišati še drugo plat zvona, sem se po urednikovem naročilu odpravil še na skupščino občine. Oglasil sem se v sobi sklada za komunalno urejanje mestnih zemljišč. Sklad vodi Jože Jakop, ki ni hotel dati nobene izjave. Naposled mi je začel še groziti, češ da naj pazim, kaj pišem in podobno. Dejal sem mu, da ljudje niso kupili avtomobilov, da bi jih imeli v garaži, a on je dejal, da se to njih ne tiče in da so le investitorji. Naročil pa mi je, naj se oglašim pri vodji gradbišča nove hitre ceste, pri inž. Janačku, češ, da mi bo on že pokazal, kje lahko ljudje vozijo z avtomobili.

Naslednji dan sem se odpravil na gradbišče. Tam je inž. Janaček izjavil:

»V zvezi s cesto je že vse rešeno. Cesta je zaprta le danes (misli je cesto ob Voglajni, op. p.). Tista cesta pri Tovarni kemičnih barvil pa je tako last železnice. S temi ljudmi tukaj pa imamo že vseskozi komplikacije in so zelo sitni. Tudi ko bomo urejali hitro cesto, bomo uredili prehod za ljudi in avtomobile.«

Ob mojem obisku so že začeli z deli na hitri cesti, s tem pa so zaprli zasilno cesto. Ali ni nobene rešitve? Ali je problem res tako nepomemben, da se z njim nihče ne ukvarja? Kaj pa tisto, da je človek največja vrednota? Ali v takih, konkretnih primerih na to pozabljamo?

Zasilno cesto, ki bo ljudem Ulice bratov Kresnikov in Kosovelove ulice omogočila motoriziran stik s svetom, je treba kar najhitreje urediti. Svoje pa bi lahko povedala tudi krajevna skupnost.

BRANKO JERANKO

PLOŠČE DOBRO PRODAJAJO

V celjskih trgovinah v katerih prodajajo gramofonske plošče smo povprašali, katere plošče so v teh dneh najbolj iskane. Tako so nam odgovorili:

ELEKTROTEHNA: Največ prodamo plošč z narodno zabavno glasbo. Te plošče kupujejo predvsem turisti. Kljub temu pa je v zadnjem času najbolj iskana plošča Slovenska popevka 72. Kupci iščejo kasete s posnetki tega festivala. Najbolj prodajamo kasete z narodno zabavno glasbo. Veliko povpraševanje pa je tudi po ploščah Ota Pestnerja. Prodamo več velikih plošč.

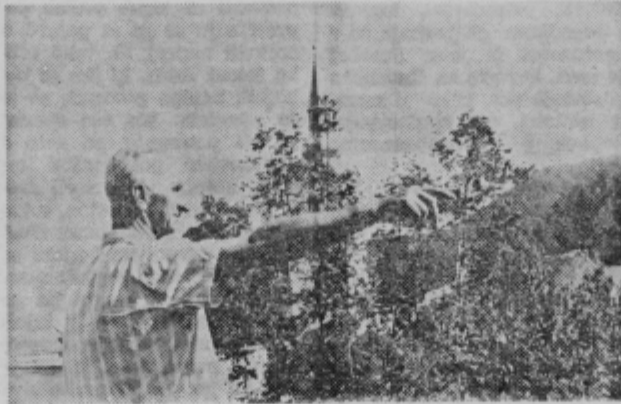
VELEBLAGOVNICA: »Te: Najbolje prodajamo plošče z domačimi popevkami. Na drugem mestu so tuje popevke. Plošče z narodno zabavno glasbo gredo v promet slabše. Prodajamo pa le plošče z narodno zabavno glasbo drugih jugoslovanskih narodov, ki jih kupujejo priseljenci z juga. Od kaset se najbolj prodaja Slovenska popevka, po kateri je vselej veliko povpraševanje.«

MLADINSKA KNJIGA: Če povem odkrito, prodamo v zadnjem času manj plošč kot sicer, to pa zaradi prodaje šolskih knjig. Najbolj iskana je plošča Ljubljanski zvon, ki jo je posnela Ljupka Dimitrovska. Prodamo tudi mnogo kaset. Največje povpraševanje je po kaseti Slovenska popevka in po Pravljičah in pesmicah na kasetah. Od velikih plošč so najbolj iskane plošče z narodnozabavno glasbo, ki jih kupujejo tuji turisti. Največ plošč prodamo s posnetki ansamblov Avsenik, Miha Dovžan in ansambla Slak. Zanimivo je, da se mnogo kupcev zanima tudi za zagorske pesmi, ki pa jih trenutno nimamo na zalogi.

B. JERANKO

URHOVA ČUDEŽNA REŠITEV

Cisto spodaj, pod prastarim trgom Pilštanj na Kozjanskem, kjer teče potok Bistrica, tik stare gmajne, kjer so pastirji stoletja dirjali za kravami, nedaleč od Kozjega leži vasica Lesično. Par bajt, ki pa jih je iz dneva v dan več, razvlečenih vse tja do mosta, kjer teče potočič tik cerkve svetega Urha, rahlo dvignjene nad pokrajino, vse to je Lesično. Lahko bi bila vasica tudi Lisično, zakaj tako piše ob vstopu v vasico. Očitno so bili premalo pazljivi, ko so postavljali table z napisi. Lesično-Lisično. Stara vasica, omenjena že zelo zgodaj v arhivih. Nekdanje močvirje. Še danes ni nič kaj suha. Delček Urvalda, pragozda, kjer je Urh Celjski lovil divjad in enkrat, tako pravi ljudsko izročilo, skoraj utonil. Usoda mu je prizanesla in rešil se je prav tako hitro, kot je zabredel. V zahvalo za menda čudežno rešitev je dal postaviti cerkvico, ki so jo zaradi močvirja morali postaviti na pilote. Od takrat se je dolina imenovala Sv. Urh na jezeru.

Drago Turšič, tajnik krajevne skupnosti kaže v dolino, kjer dan za dnem odmevajo detonacije v kamnoolomu in pretresajo pilštanjski hrib, da pokajo stene na hišah. Ze večkrat so jih opozorili, detonacije pa se kakor v posmeh vrste še naprej. Tržani so že zbrali podpise s katerimi bodo odšli na občinsko skupščino.

Vse niti življenja v Lesičnem se pletejo v novem bifeju trgovskega podjetja Jelša iz Smarja pri Jelšah, to je tik ob nekdanji vagi, ki pa je ni več. Tista dobra, stara sejemka tradicija izginja in skoraj skoraj je ne bo več. Tale naša gostilniška tradicija je čudna, a po svoje dobra stvar. Pojdi v gostilno, prijazen bodi, po možnosti se nasmej in odprta ti bodo vsa vrata sicer že tako ali tako dobrih ljudi. Če je sejem ali če ga in.

Človeka povabiti k kozarčku ni težko. V bife je prišel Branko Regvart, trgovec, za šankom je stal Toni Zakošek, mladi oštr in šef bifeja in kjer so trije, je družba. Skoraj zagotovo sem vedel, da se bomo pogovarjali o cestah, o Kozjanski, o vseh teh rečeh, ki mučijo Kozjance že od nekdaj.

Če boš imel čas in dobro bi bilo, da si ga vzameš, potem pojdi na Pilštajn in si dobro in pazljivo oglej cesto, no, naš kolovoz. Zadnje deževje je pustilo sledove na cesti in jo opustošilo do kraja. Morali bi imeti nekoga ki bi imel stalno skrb za urejevanje te ceste, kanali so zamašeni, voda je odnesla pesek. Odnesa je tudi nekaj tistega peska, ki je priprav-

ljen že za novo posipavanje. Branko Regvart se dan za dnem vozi z avtom po tej cesti. Pa ne samo on. Skoraj sleherna hiša na Pilštanju ima svoj avto in vsi ti avtomobili se uničujejo iz dneva v dan. Menda bo počasi res treba razmisliti, kaj storiti s cesto. Avto namreč ni zastoj, vsaj zaenkrat še ne.

»Precej avtobusov vozi skozi naš kraj, mimo bifeja. Posiedica tega je strahoten prah, ki se ob lepem vremenu dviguje v zrak. Rož se skoraj ne da gojiti, čeprav ne bi bilo slabo, če bi bila okolica bifeja lepše urejena,« je povedal Toni Zakošek, eden izmed

Še redkih mladih ljudi, ki so še ostali doma, na Kozjanskem. Zelo malo je miadih na Kozjanskem, pa še ti so ostali le toliko, da so ostali. Kdaj bodo odšli, ne ve nihče, še oni sami ne. Zadržne čase kaže, da se stvari le popravljajo, da le gredo naprej.

»Ko smo snovali tik pred referendumom načrt, kam bomo dali denar, dobljen s samoprispevkom, smo se odločili vsi, brez izjeme, da bomo z njim zgradili kulturni dom, ki si ga že dolgo želimo. Veste, ljudje tod so navdušeni nad igrami, koncerti, potrebujejo zabavo, saj nujno drugega kot garanje,« mi je zaupal Drago Turšič, tajnik krajevne skupnosti Lesično, sicer pa je doma na Pilštanju kamor me je zanesla pot že zaradi njihove slavne ceste, o kateri pa raje ne bi govoril. Če vas le zanima, Kozjansko ni tako zelo daleč in izvolite si pogledati. Čeprav je pokrajina lepa, cesta ti ubije vse, kar si doživel in preživel. »Takrat smo sprejeli 34 točk plana, ki predvideva, da bo treba najprej urediti naše ceste, ki so lokalnega značaja. Precej smo jih že naredili, veliko večino pa še moramo. Takoj za cestami pride na vrsto kulturni dom, ki bi ga zgradili na temeljih nikoli zgrajenega odprtega hleva.«

V petih letih bodo v kra-

jevni skupnosti Lesično zbrali 45 milijonov starih dinarjev, vsako leto devet milijonov in s tem denarjem se prav gotovo marsikaj da urediti. Popraviti morajo štanjsko mrtvašnico, pokopališče so že uredili, tako je njihovo pokopališče eno med najlepšimi na Kozjanskem.

»Prej je bilo polno trave, osata, in dreves, posajeni okoli, je padalo na grobove vejevje, v grmovju so bile kače...« je ugotavljal Drago Turšič.

Poseben problem Kozjanske in tudi krajevne skupnosti Lesično je voda. Več ali manj izkoriščajo kapnico, če pa imajo kaj boljšega, potem to studenci, vodnjaki, ki uporabljajo posamezniki. Sedaj, ko bi ljudje imeli pravo odstopajo drug za drugim, zavedajoč se, kaj pomeni dobra, zdrava pitna voda, Dragu Turšiču ni vseeno, žalosten ugotavlja, da v vsi ni primerov odstopajo od gradnje vodovoda tisti, ki jim denarno najmanj škada. Hočejo izsiliti manjšo vsoto pri soudeležbi gradnje vodovoda, čeprav je običajno dala izredno dobre pogoje. Z drugimi besedami, sekaj si vejo, na kateri sede.

V letošnjem letu je krajevna skupnost Lesično dobila od občine 9600 ND, za udeležbo pri gradnji ceste pa je dobila še nekaj denarja.

Kakorkoli že, v krajevni skupnosti Lesično se trudijo za boljši jutrišnji dan. Če bi bil ta dan res lep, bo pomagal tudi samoprispevek. Če so izsušili močvirje, bodo uredili tudi druge stvari.

MILENKO STRAŠER

Del vasice Lesično, v ozadju cerkva svetega Urha, za katero pravi ljudsko izročilo, da je zgrajena na pilotih zaradi močvirnega terena.

Naši znanci

PIŠE: Z. STOPAR

FRANJO REJEC

Lepote Baške grape, udore in strmine, ki ne poznajo usmiljenja, je opisoval že Bevk, ki je bil v detinskih letih Rejčev sošolec. Skupaj sta trgala šolske klopi, pomagala pa sta jima še kasnejši ravnatelj glasbene šole v Celju Sancin in skladatelj Božidar Pahor.

Malo smo preskočili dogodke, ker nismo še omenili, kje je prijel Franjo Rejec, naš znanec iz Vitanja. — Rodil se je 1898 leta v Grahovem ob Bači, očetu hlapcu in materi domačinki. Podjetnost očetova (pridobil si je kasneje veliko premoženje), mu je omogočila, da se je lahko šolal naprej. V Gorici je obiskoval gimnazi-

jo do 1915. leta, ko so prišli Italijani in je moral naslednje leto k vojakom. Konec prve svetovne vojne je dočakal na Zgornjem Avstrijskem. Solanje je končal v Ljubljani in s »kameradom« iz razreda sta se odpravila na Korosko, da bi si tam poiskala službo. Ustavila pa sta se na poti v Celju, kjer sta v kavarni naletela na svojega nekdanjega profesorja Lavrenčiča in mu povedala, da iščeta službo. Ta jima je pri sosednji mizi

pokazal takratnega ravnatelja Ludvika Černeja. Hitro so bili domenjani za službo. Rejec je odšel v Strmec, »kamerada« pa v Frankolovo. »V Sarmec sem se pripeljal s poštnim vagonom. Komaj sem zložil svoje stvari, sta že prišla dva fanta in sta me prosila, da bi režiral igro Trije tički. Pristal sem, čeprav še nikoli v življenju nisem režiral. Kasneje smo res igrali v gostilni in imeli velik uspeh. Še isti dan, ko sem prišel v Str-

mec, sem postal tudi član gasilskega društva, ker so me prosili, da bi bil tajnik. Član sem še danes.«

Naslednje leto pa se je Rejec pridružil »kameradu« v Frankolovem, tema dvema pa še tretji iz iste gasilske razreda. Trije skupaj so jih toliko uspičili, da jih je nadzornik na jesen razgnal vsakega v drug kraj. Rejec je prišel v Vojnik, kjer je bilo zelo živahno prosvetno življenje.

(Se nadaljuje)

Sokolska vrsta v Vojniku, leta 1923. Zadnji v vrsti je Franjo Rejec

Bralci pišejo

VABILO

Prav prisrčen pozdravček vam pošiljam. V pisnu prilagam tudi lestvico za oddajo Poslušate jih najraje. Nekako pa se mi zdi, da sem se vam nekaj zamerila, ker mi vsega pisma ne objavite. Mar ni to res? Zalostna sem, ker vas ni k meni. Sedaj imam tudi mamu na obisku in bi bila zelo vesela, če bi me obiskovali v tem času. Res je že čas, da me obiščete. Naj to pismo ne gre v koš, preden ga ne preberete.

Včasih vam ponagaja tiškarski škrat, pa nič hudega. No, boste prišli na obisk?

Stefi Fajs
Uniše 11, Ponikva

Odgovor: Veste, Stefi, midva pa se že toliko poznavata, da veste, kako je z mojim košem. Vsa pisma skrbno preberem in jih skoraj vse tudi objavim. Takih pisem, kot ga je napisal neki B.G. iz Celja, ko je kritiziral prometnika na celjski avtobusni postaji, podpisal se pa ni, seveda ne objavim. Kdor kritizira, naj bo toliko pogumen in se podpiše, vsaj tako, da bomo v uredništvu vedeli, kdo je pisec. Vaša pisma, Stefi, so vsa lepo podpisana in zato za služite pohvalo. Res pa mi je žal, da se tako stežka odločimo za obisk. V uredništvu je sedaj veliko dela, saj je nekaj kolegov na dopustu in nam je vroče. Zato le potrpite, pa se bomo videli. Oddaja Poslušate jih najraje je trenutno odpadla, a bo kmalu spet vse v redu.

JAZ, BAZEN IN...

Prebirala sem vaš časopis in preganjala dolgčas. Bila sem čisto dopustniško razpoložena. In morda sem si prav zato zaželela, da bi prebrala v vašem Novem tedniku nekaj povsem »nepomembnega«, nekaj dopustniškega. Če mislite, da bi morda imel podobno željo še kdo izmed vaših zvestih naročnikov, in če se vam zdi to, kar sem napisala dovolj »nepomembno«, pa objavite.

Ležala sem ob robu kopalnice v Rimskih toplicah in sonce me je prijetno peklo. »Kako mi je lepo,« sem si zašepetala. To ni bilo pravzaprav nič posebnega, to je moja navada. Vedno, kadar mi je lepo, si povem to naglas. Nočem, da bi tisto malo lepega odšlo neopazno mimo mene.

Zaprta sem oči in slišala drug glas. »Rseka — je reklo. Klin na lestvi, prislonejmi na fasado hiše, se je zlomil. Zajokala sem. Moja noga je bila popraskana in pokazala se je celo kri. Jokala sem še bolj. Mož me je tolažil: »Nikar ne jokaj!« Jokala sem še malo bolj. In ko mi je obljubil, da bom lahko odšla na kopanje v Rimske Toplice, sem zajokala še veliko bolj. To je bila velika obljuba in moralo je močno boleti. Če pa močno boli, moraš tudi veliko jokati.

Pretegnila sem se in si ponovno rekla svoj — »Kako mi je lepo!« Takrat pa me je vrglo v zrak. Kje je moj 12-letni sin, saj vendar nisem sama. Če

prav je bilo veliko kopalcev, mi ni bilo potrebno dolgo iskati. Glava z ježje štrlečimi lasmi se mi je hitro prikazala. Nato sem ga opazovala. Nepristano je skakal v vodo, izvajal pri tem razne salte in sploh je bil ves razigran. Zdel se mi je zabaven in prikupen.

Zadovoljna sem zaprla oči in slišala sem njegovo ihtavost in razburjanje pred odhodom od doma. »Kaj si le predstavljaš, da boš odšla sama in me pustila doma?« Jokal je in se jezil. In ko joku le ni bilo konec, sem odločila: »Greval!«

Nasmejala sem se. Smešno! Oba sva jokala, da sedaj lahko uživava.

Mož mi je ob vrnitvi domov povedal sinovo pripombo pred odhodom na kopanje, ko se ni bilo odločeno, da gre z menoj. »Če ne bi bila to moja mamica, jaz bi ji takih povedal!« Bila sem osupla. Dala sem roki v bok in ga ostro vprašala: »Kako pa si to predstavljaš, dragi sin?« »Tako, kot si slišala, draga mamica,« je odgovoril.

Zvesta bralka

KOZJANSKO

Vsak si, ko sliši besedico Kozjansko, predstavlja revščino. Da, Kozjansko, to je simbol bede pri nas. Leži v Sloveniji in prestavlja njeno najbolj revno območje. O njem se govori predvsem v zadnjih nekaj letih. Kot ožje Kozjansko razumemo trg Kozje z okoljskimi kraji Podstreda, Lesično, Buče ter območje Bohorja in Veternika. Geopolitični pojem za širše Kozjansko se je začel uporabljati šele v letih NOB, in sicer se šteje za Kozjansko področje, ki ga omejuje na vzhodu reka Sotla; tu je zadnji kraj Bistrica ob Sotli, na jugu pogorje Orlice, ki se nadaljuje v Veternik in na zahodu v Bohor. Tu na robu so vaši Voluše, Globoko, Breza in Kalobje ter na severu Rudnica, Tinsko, Žusem in Olimje. Približno tri četrtine Kozjanskega spada pod občini Šmarje pri Jelšah ter Sentjur. To je slikovit teren, ki je sodobni civilizaciji še odmaknjen in kjer se preživlja z revnim kmetijstvom še okoli 80 odstotkov občanov.

Naravno in družbeno središče teh krajev je Kozje. Kraj pa je nazadoval, saj je bil tu včasih sedež sodišča, davčne uprave in še nekaterih drugih uradov. Sedaj ni tu ničesar več. Če npr. primerjamo: nekdanje je bilo na območju krajevne skupnosti 10 gostiln, sedaj je samo ena.

Na širšem Kozjanskem živi 20.000 prebivalcev, kar je za 5000 manj kot pred II. svetovno vojno. Na vsem tem območju je en sam obrat tovarne »Metka«, kjer je približno 80 zaposlenih, žaga — okrog 15 zaposlenih in PE Kmetijskega kombinata, kjer je 25 zaposlenih. Čeprav so to majhni obrati, pomenijo zelo mnogo, ker rešujejo najtunajše primere socialno ogroženih.

Slišati je, da se je v zadnjem obdobju prijavilo precej podjetij, ki bi

hotela graditi v Kozjem (npr. »Steklarna Boris Kidrič« iz Rogaske Slatine), slišati pa je tudi, da se je vedno našel kdo, ki je rekel »ne«.

Toda začeti noče nihče. Tako Kozjansko danes nima tovarne in je tudi sodeč po nekaterih izjavah ne bo imelo kmalu (razen, če bo to obrat steklarne, kjer naj bi bilo okrog 60 zaposlenih). Danes pa čaka že skoraj tisoč Kozjancev na primerno zaposlitev. Če bi bila npr. delovna mesta v Kozjem ali kje v bližnji okolici, bi se zaposlili vsi kmetje, ki imajo malo zemlje, doma pa so še starejši ljudje, ki jih mladi ne morejo pustiti. In tako mladi ostanejo doma samo zaradi ostarelih ljudi, čeprav na račun težkega življenja in v osebno škodo za bodočnost. Nekaj Kozjancev sicer hodi na delo v Celje in Sentjur, pri tem pa izgubijo mnogo dragocenega časa — hoja do avtobusa, pot tja in nazaj. In tako dan za dnem — za tisočaka na mesec. Nekaj moških je zaposlenih v rudniku v Senovem, predvsem tisti iz višjih predelov, iz Vernika, hodijo tja. Vsaj nekaj.

Ker pa se mnogi nočejo žrtvovati za garanje na zemlji brez uspeha, odhajajo... brž ko se le da. Odhajajo predvsem v Nemčijo, odhajajo v mesta in še domov pogledat se ne vračajo radi. Posledica tega pa je, da mnogi stari ljudje obnemorejo od garanja in nekega lepega dne jih najdejo mrtve v njihovi hišici. No, niže v dolini ob cesti se kaj takega ne dogaja. Potrebni je le dobrih petnajst minut poti navkreber in vidiš, da to sploh ni čudno. Ti betezni ljudje garajo do zadnjega na zemlji, ki je peščena, slabo gnojena in ne rodi, potem pa leži še mogoče v takšnem hribu, da jo uniči toča ali pa divji praščil. Če pa kaj pridela, ne morejo prodati. Trg je oddaljen, prevoznih sredstev ni. Če npr. hočejo, da jim ne bodo jabolka ob dobri letini segnila, jih dajo po nizki ceni, lepa, obrana jabolka in taista kupujemo v mestih trikrat, štirikrat dražje. In pri vsem tem si lahko rečejo: »Pomagaj si sam!«

Sprašujemo se, kdaj bo takega umiranja ljudi na Kozjanskem konec. Če bo kot doslej — nikdar! Če pogledamo v statistiko šentjurske in šmarske občine, vidimo, da je kar krepka polovica kmetov starejših od 50 let. Na Kozjanskem pa je človek starejši od 50 let, če ni iz posebnega testa, zgaran bolehen. Tako prihaja v obeh občinah vedno več ljudi prosit za podporo in čeprav se trudijo, da bi ustregli, saj izdajo za podpore več kot petino občinskega proračuna, je vse skupaj le kaplja v morje. Se težje pa je vprašanje, kako pomagati obnemogli starim ljudem, ki žive v oddaljenih zasekih, v hišah na samem, ki težko perejo, čistijo in hodijo po živčeh v dolino. Nič. Ostanajo v svoji bajtici, s slamo kriti in... Usoda je pač takšna. Tudi otroci so včasih žrtev teh kozjanskih hribov. Ze majhni morajo okusiti vso grenkobo življenja, npr. tistih pet otrok, ki živijo pri 72-letnem starem očetu.

Sam mora skrbeti zanje. Njihova mati je odšla v Nemčijo in le redko prihaja domov, oče alkoholičnik pa je odšel in se za otroke ne zanima. Otroci so shodili šele po treh, štirih letih, bili so podhranjeni. Toda najstarejši fant, star 16 let, je končal sedaj osmi razred in je bil vsekoli odličnjak. Kako mu je to uspelo v takšnih razmerah...? Mnogi otroci imajo zelo daleč do šole. Sicer so sedaj dali otrokom na Kozjanskem, kar pač Kozjanci ne zmorejo. Dobili so šolske avtobuse in tako jim je olajšana pot do šole. Kako bi bilo, če vzamemo za primer Kozje, če bi morali otroci iz Podstreda in Buč, kjer je zaradi premajhnega števila učencev le štirirazreden pouk, vsak dan peš v Kozje. Nekateri morajo vstati zgodaj in opraviti še lep kos poti, da pridejo pravočasno na avtobusno postajo. Vsaj to je dobro, da pridejo pozimi v šolo na toplo, da imajo toplo malico. V Kozjem imajo namreč lepo urejeno novo šolo. Letos so dobili tudi novo telovadnico. Toda kljub temu je tem otrokom dana možnost nadaljevanja šolanja le, če so dobri učenci in dobijo štipendijo. Starši jih ne bi mogli vzdrževati.

In turizem? O turizmu na Kozjanskem bi se dalo govoriti. Toda turisti bodo prišli le, ko se bodo pripeljali udobno, po lepi cesti. Toda to še ne bo kmalu. Cesta Kozje—Celje je kornaj prevozna, kamioni, ki prevažajo les, jo bodo dokončno uničili. Kaj koristijo turistične sobe, ki so v Kozjem, kaj koristijo lepote Veternika in Kozjaka, kjer je posebno zanimiv vrh Zličar. Res lepa in naravna je tudi soteska, ki pripelje po ozki gorski cesti do nje. Nikjer ni znakov civilizacije in ni zastoj, da so ji domačini dali ime »bistri graben«. In če pogledamo proti jugu. Nad Podstredo je srednjeveški grad, nekdanja last Windischgrätzov, ker pa se nihče ne zanima zanj, ga je že načel zob časa. K njemu spada tudi sramotilni kamen — prangar, ki stoji na trgu v Podstredu in je že prava redkost. Lahko bi vzpostavili zveze z 20 km oddaljenim Podčetrtnom, ki ima vedno večji obisk ali pa z Rogaske Slatino. Pokrajina, kjer ni tovarniških dimnikov in jih tudi, če bi tu kje stal vsaj obrat tekstilne tovarne, ne bi bilo, je vsekakor mir in užitek za človeka, ki je sit mesta. In to bi lahko našli na Kozjanskem!

Toda začeti je treba od začetka — v tem primeru so to ceste. Kozjanci se, kolikor se le da, trudijo za svojo boljšo bodočnost, da bi dosegli kaj takega, tega ne zmorejo. Ker prošnje skoraj vedno neletajo na gluha ušesa, tudi tisti, ki ne bi smeli, popustijo in pravijo, da so Kozjanci vajeni vsega hudega in da bodo znali pozabiti vse lepe besede in obljube. Toda kljub temu Kozjansko trka na zavest vseh tistih Slovencev, ki že imajo nadpovprečno življenjsko raven, naj z dobro voljo in odločno besedo pomagajo ustanoviti na Kozjanskem pogoje za odpravo socialne neenakosti.

Se nekaj? Kozjansko je tudi v času NOB mnogo

žrtvovalo. Na tem območju je padlo 1500 borcev (okupator pa je domala vse požgal). Tod je vodila pot XIV. divizije, tu se je boril kozjanski odred (partizanska pesem: Le naprej, odred kozjanski). Okupator je domala vse požgal. Z žutji in s pritrgovanjem od ust so hiše obnovili in tako kot majhen del pomagali celoti, ki pa mu sedaj ne more nihče pomagati. Toda odločiti se bo treba kmalu: ali pustiti še prenekatere kozjanske vas časa, naj bo, kar pač bo, ali pa ji končno pomagati. Za začetek je treba omiliti bedo, potem pa ljudi prosvetljevati. Ali jim res ni mogoče pomagati vsaj tako, da bi po solidnih cenah prodali vsaj to, kar imajo? Sadje in nekaj živine? Na voljo je bilo in je še nekaj resolucijskih rešitev, toda pri odkupu potegne kmet še vedno kratko in Kozjanskim otrokom je še vedno zaprta pot na srednje in visoke šole.

MISLIM, DA JE ČAS, DA SE SLOVENIJA ZAVE SVOJEGA KOZJANSKEGA!

Milka Dobravc

BRALCEM PROSENIŠKEGA

Posredujem odgovor Avtoturističnega podjetja Izletnik Celje: V zvezi z vašo prošnjo glede podaljšanja avtobusne proge do Proseniškega vam sporočamo, da so vni redi za prometno obdobje 1972/73 že uravnani, zato v tem času ni možna nobena sprememba.

Vašo prošnjo bomo obdržali v evidenci in jo po možnosti upoštevali pri sestavi novega voznega reda.

Marta Golež, Proseniško

KAM GREDO CENE?

Vprašanje v zadnji številki Novega tednika je precej zanimivo. Prepričan sem, da se bodo bralci množično odzvali.

Torej, če odgovorim na vaše vprašanje, povem: splošni problem so še vedno cene. Prvotne obljube, da se bodo povisale cene le nekaterim artiklom in proizvodom, ne držijo. Priča smo velikemu naraščanju cen. Kam bo to pripeljalo, si ne znam razlagati.

Mogoče bi nam kdaj lahko postregli s kakšnim sestavkom o tem, kdaj bomo pravzaprav dosegli to, kar nam stabilizacija nalaga? Verjetno sem se že preveč oddaljil od vaših vprašanj. Napisal bi še to, da v našem kraju pogrešamo v glavnem vse, kar se nanaša na kulturo. Razen kina mi v Nazarjih ničesar nimamo. Kam pripeljejo gostilne, to pa itak že vsi vemo. Da bi vse to delno izboljšali, bi veliko pripomogle vse družbeno politične organizacije. Prav gotovo pa tudi tovarna GLIN, ki trenutno zaposluje okrog 1400 delavcev.

Zelo vesel bom, če sem s tem odgovoril vsaj delno na vaša vprašanja, nisem pa prepričan, ali ste hoteli odgovore na bolj osebne ali splošne zadeve.

Franc Dobrovč, Nazarje

Odgovor: Predlog je dober. No, pa tudi razmišljanje o osebnih problemih bi radi prebrali in objavili.

PRATIKA ODVEČ

Ker sem danes, v četrtek, 27. julija zopet čital, da sem izreban za stoletno pratiko, kot sem bil tudi pred štirinajstimi dnevi, vas prosim, da mi pratik ne pošiljate, ker jih ne rabim. Prosim, če mi lahko za te pratike pošljete dinarčke, ker mi v domu počitka denar zelo prav pride, saj ne dobim pokojnine, a dom mi plača za delo na dan le 5 din. Zato bi mi zelo ustregli, če bi te pratike prodali in mi poslali izkupiček oziroma vrednost teh pratik.

Jožef Ljupovšek, Impolca, Sevnica

Odgovor: Prav radi bi to storili, kar predlagate, a ne moremo. Potem bi nas za tako uslugo vsak prosil, mi pa pravil nagradne igre ne smemo kršiti. Pač pa lahko pratiko sami prodate in denar je vaš.

PREPOVED O REJI KUR

Čeravno v tedniku nisem zasledila uredbe o prepovedi reje kur, vas vseeno prosim, da sporočite, kaj je vzrok tej prepovedi? Ali zares zaradi čistoče mesta Celja ali pa zaradi nevoščljivosti kakega posameznika.

Ta ukrep me bo kot upokojenko težko prizadel. Kak svez jajček je pa le bil! Za čistočo sama odgovarjam in je vse v najlepšem redu okrog moje doma. Da bi se podgane redile tam, kjer so kure, dvomim. Imamo pa po naši lepi domovini dosti podgan, ki nam še bolj kvarijo našo domovino kot pa kure. Mislim ljudi, ki poneverjajo ogromne vsote.

Zdaj si je nekdo spet privoščil nas, reveže, saj dobro situirani ne gojijo kur, ker jim ni treba. Mislim, da čeprav so kure pri hiši, je lahko vse čisto, saj mora človek tudi za živali skrbeti. Cudi me, da kure nekatere bodejo v oči. Koliko je pa nektristnih psov in mačk, pa se zanje nihče ne zanima?

Zato prosim, naj odgovorni ukrepajo, če še kur ne bo, naj še cuciki izginejo iz mesta, ko so bolj škodljivi kot kuristni.

Lahko bi pa pogledali, kje je zaradi kur svinjarija in bi krivce kaznovali. Zakaj smo kaznovani tudi tisti, ki s kurami ne kvarimo vitez mesta?

Zvesta bralka iz Celja

Odgovor: Tudi v tedniku ste najbrž prebrali uredbo o prepovedi reje kur. Upajmo, da se bo kdo od inšpektorjev oglasil in vam odgovoril na vaša vprašanja.

DISCO V ZAGRADU

Sprejmite lepe pozdrave od vašega bralca iz Zagrada pri Celju. Kot mnogokje drugje smo tudi mladinci Zagrada odprli svoj Disco klub. Imamo ga v prostorih stavbe pri Steguju. Odprt bo vsako soboto od 18. do 22. ure. V njem bo tudi okrepčilnica z brezalkoholnimi pijačami.

V imenu mladincev Zagrada, Pečovnika ter v svojem imenu vas toplo pozdravljamo.

Zvonko Tanjšek
ZAGRAD
CELJE

DVOJE TEŽAV RIBEZ, JAGODE

Ob zadnjih ocenah gospodarskih gibanj v državi se zdi nepoučenemu morda čudno, da so prav sindikati tisti, ki najodločneje zahtevajo javnosti predložene čiste račune o dejanskem položaju delovnih organizacij. Tako kot na eni strani ta delavska organizacija stalno terja od pristojnih državnih in predstavniških organov tako izpopolnjevanje ekonomskega sistema in take poteze ekonomske politike, ki dejansko spodbujata samopravno odločanje v razvitejših tržnih pogojih, tako je sedaj zahtevala, da se javno prikaže položaj podjetij, ki gospodarijo tako, kot je za normalni poslovni svet nesprejemljivo. Zato da bi delavci in organi samoupravljanja znali poiskati izhoda iz težav v številnih podjetjih, ki so s številkami prikazovali nagel razvoj, vendar na račun tujega dohodka in nespremenljivi poslovnih potoz.

Vestnemu spremljevalcu naših poslovnih tokov je taka odločnost sindikatov razumljiva. Prvič zato, ker v sedanjih razmerah medsebojne zadolženosti in poslovnega nerada, ko je mogoče ribarjenje v palnem in napredovanje na račun tujega denarja, samoupravlja nima dejanske materialne osnove za odločanje. In drugič zato, ker je življenjska raven širokih plasti zaposlenih ogrožena.

Danes v državi okrog 1600 podjetij posluje z izgubo. Dejstvo je, da morajo velik del neplačanih računov plačati ravno naglo se razvijajoči industrijski giganti, ki so tako eno izmed glavnih žarišč nelikvidnosti. Drži, da družbeno politične skupnosti dolgujejo gospodarstvu še vedno okrog 3 milijarde novih dinarjev. In računi kažejo, da imamo v državi ta čas za 8 novih milijard nepokritih investicij. Samo te ugotovitve so dovolj zaskrbljujoče, saj dejansko onemogočajo ali vsaj močno otežkočajo samoupravno odločanje na ustreznih materialni osnovi, ogrožajo stabilizacijska prizadevanja in uveljavitev delavskih ustavnih amandmajev v življenju. Zato tako ostra zahteva sindikatov, da je treba javnosti nalliti čistega vina. Napačno bi jo bilo pojmovati tako, kot jo je označil del tiska — da gre za indeks grešnikov, po katerih naj bi potem z vseh

strani padali udarci. Vendar pa je nujno prekiniti spovedno molčečnost, ki se je na pritisk nekaterih političnih forumov držijo posamezne službe družbenega knjigovodstva ali drugi organi družbene kontrole, prikazati dejanski položaj in poiskati ustrezne načrte za izhod iz težav. Ljudje morajo spoznati dejansko podobo, da bodo lahko samopravni organi sprejeli zahtevne odločitve, ki jih sedanji položaj terja. Pri tem pa nas seveda ne sme motiti, če bo temu ali onemu svetniku zbledel navidezno bleščeči sij.

Drugi vzrok zaskrbljenosti sindikatov in seveda stotisočev delavcev so naglo naraščajoči življenjski stroški. Za letošnji začetna meja podražitev 5 odstotkov, v katero je verjela predvsem vlada, je presežena in menda je to zdaj vsem jasno. V prvem polletju so kljub zamrznjenju cen življenjski stroški po navedbah sindikatov že za okrog 15 odstotkov višji kot v istem času lani. Kljub dokaj nebrzdani rasti osebnih dohodkov, ki jih bo treba s samoupravnimi sporazumi med neposrednimi predstavniki delovnih organizacij vskladiti z napredovanjem delovne storilnosti, to onemogoča kakršenkoli dvig življenjske ravni ljudi z najskromnejšimi prejemki. To terja v sedanjih inflacijskih razmerah, ki jih vse bolj čuti-jo tudi najrazvitejše svetovne ekonomije, ustrezno zaščito cen najosnovnejših življenjskih potrebščin, predvsem živil. Pred časom smo že zapisali, da se z ustreznimi kompensacijami proizvajalcem najpotrebnejših živil ne bi smrtno pregrešili zoper načela tržnega gospodarstva, ki jih v marsikaterem za življenjsko raven manj važnem primeru kaj radi obidemo. Najustreznejše bi bilo, da bi glede teh cen in kompensacij pustili proste roke republikam.

Teh nekaj besed lahko izzvemo tudi enostransko, ker nismo omenili številnih ugodnih gospodarskih dosežkov in prizadevanj za izboljšave v ekonomskem sistemu. Vendar menimo, da so težave, v katerih je uperila prst organizacija jugoslovanskih delavcev, take, da lahko resno ogrozijo najpomembnejše cilje našega srednjeročnega razvoja, če se jih ne bomo lotili z vso resnostjo, poštenostjo in prizadevnostjo. T. K.

Smarsko območje je že daljši čas znano po pridelovanju črnega ribeza, saj so plantaze tega zlahtnega jagodičevja na Kozjanskem še posebej razširjene. Kmete, ki se ukvarjajo s pridelovanjem črnega ribeza, je v preteklih letih motilo zlasti dejstvo, da so bile odkupne cene premajhne, sedaj pa bodo to uredili tako, da bodo odkupne cene zagotovili že vnaprej.

Ker so se nasadi črnega ribeza v šmarski občini zelo dobro obnesli, namerava kmetijski kombinat Hmezd iz Zalca to leto začeti z masovno gojitvijo jagodovih nasadov še posebej zato, ker je v neposredni bližini gojitvene območja predelovalni obrat v Mestinju, ki ga bodo še razširili in modernizirali. Jagode bodo gojili tudi na kmečkih posestvih, kmetje pa bodo za posaditev nasadov dobili potrebne kredite. Za jagode bodo lahko dobili kredite za dobo treh let, za črni ribez pa za dobo šestih let.

V naslednjih tednih naj bi posadili okoli osem hektarov jagodičevja, za prihodnja leta pa načrtujejo po 20 hek-

tarov letno jagodovih nasadov. Odkup in izvoz pridelka zagotavlja kmetom, obdelovalcem nasadov, petnajstletna pogodba, sklenjena s kmetijskim kombinatom Hmezd. Posebno pozornost namerava kombinat posvetiti tudi pridelovanju črnega ribeza, ki je zaradi razlogov, navedenih zgoraj, nekoliko zastalo. Ze lani so na kmečkih posestvih zasadili ponovno 13 hektarov in letos 8 hektarov. Za prihodnje leto namerava jo posaditi s črnim ribezom še nadaljnjih 25 hektarov letno. Tudi tukaj zagotavlja kombinat z izvozno pogodbo trdne odkupne cene za nadaljnjih 15 let.

To je vsekakor močan korak naprej pri izkoriščanju jagodičevja v šmarski občini in dober zagaraniran zaslužek individualnih kmečkih gospodarstev, ki so se doslej več ali manj ukvarjale z večimi kulturami, a predvsem z nepridobitnimi. Precej gospodarstev se je že odločilo za pridelovanje ene same kulture, ker jih pač nove izkušnje silijo v to.

Milenko Strašek

Mozirje

VSI ZA CVETJE

Tudi ta štirinožec je dopolnil spored mozirske cvetlične razstave. Gospodar ga je »okinčal« ter mu obesil dve košari, polni pisanih rožic. Bil je lepa reklama za lepo prireditve. (Foto: MB)

turizem

Detajl iz antičnega parka v Sempetru v Savinjski dolini (Foto: T. Tavčar)

ANTIČNI PARK

Antični park v Sempetru v Savinjski dolini ima iz leta v leto več obiskovalcev: izletnikov in tistih, ki jih rima izkopanine privlačijo tudi zaradi proučevanja starodavnih zgodovine.

Antični park, kot ga imenujejo domačini, je po zaslugi domačega turističnega društva lepo urejen. Izreden pa tudi tisti del perspektivnega načrta turističnega razvoja Sempetra, ki zadeva rimsko nekropolo. Gre za dela, ki jih naj uredili do 1986. leta. To pa so: dokončna ureditev vzhodnega dela nekropole (1973), prva etapa nadaljnjih izkopavanj (1975), druga etapa izkopavanj (1978), rekonstrukcija izkopanih grobnic (1980), poskusne sonde pri cerkvi (1981), graditev lapidarija (1983) in rekonstrukcija rimskega vojaškega taborišča v Ločici (1986). Za vsa ta dela bi potrebovali nekaj nad tri milijone dinarjev po danji vrednosti.

turistični drobiž

V NEDELJO ZELTWEG

Na eni najmodernejših avtomobilskih stez na svetu, v Zeltwegu, na avstrijskem Štajerskem, bo v nedeljo, 13. t. m., že deseta avtomobilska dirka za veliko nagrado Avstrije. Nastopili bodo vsi najboljši dirkači formule 1, ki obenem šteje za svetovno prvenstvo.

V organizaciji celjskega Izletnika si bo to prireditve ogledalo tudi večje število ljudi iz naših krajev. Izlet v Zeltweg je postal že tradicionalen za mnoge ljubitelje avtomobilskega sporta.

V MAKARSKO

Mladinska turistična poslovalnica Popotnik v Celju pripravlja mnoge turistične aktivnosti za mlade in druge. Vsi, ki so člani Počitniške zveze, so hkrati tudi člani IYHF (International Youth Hostel Federation) ter imajo na poti po Evropi popuste, prebivaljo pa lahko v mladinskih hotelih.

Popotnik dobiva največ prijav za letovišče »Goran-Savinja« v Makarski. Letovišče je odprto od 1. junija do 30. septembra. Vseh izmen je šest po 200 letovalcev. Bivaajo je v šotorih, vikendih in pri privatnikih. Tisti, ki gredo v Makarsko s prvo ali zadnjo skupino, imajo 10 odstotkov popusta. Večje skupine imajo tudi organiziran prevoz iz Celja do letovišča in nazaj s 60 odstotnim popustom.

Turistična poslovalnica Popotnik pa sponoja tudi šotore.

NOVI AVTOBUSI

Na začetku leta so pri Izletniku v Celju dobili deset novih avtobusov znamke Sanos. Pet so jih namenili lokalnemu, pet pa medkrajevni prometu. V juniju so nabavili TAM turistične izvedbe, ki ima 42 sedežev. To so 46-sedežni zelo udobni avtobusi, ki imajo mercedesovo notranjo opremo.

To pa še ni vse. Do konca leta pričakujejo še pet avtobusov znamke Sanos (46 sedežev) in dva avtobusa iste znamke, ki pa bosta imela 34 sedežev. Iz Maribora pa bo prišlo deset Deutzov, ki bodo imeli po 45 sedežev.

Modernizacija avtobusov parka pri Izletniku teče po proučevanju načrta.

MLEKARSKI LIKOF

Koledar turističnih prireditvev na širšem celjskem območju bo za letošnjo sezono kmalu povsem izpolnjen. Največje prireditve so za nami, novih pa bo malo. Tako je v tem mesecu predpovedan še mlekarski likof, in sicer 19. in 20. avgusta v Lučah ob Savinji.

TABLA, KI NI VEČ POTREBNA

Kadar vas bo zanesla po Kozje, ne pozabite usmeriti svojo pozornost na tablo, ki je v bližini opozarja, da je nedolgo stran od tod kraj Planina v Savinjski dolini. Če se nanaša na turistični razvalinami gradovinskih gospodov in da je blizu razvalin lahko zaprejo, je danes vse prej kot urejen. Plod tistih ljudi, ki se takrat mučili ne samo z gradom pač pa tudi z njegovo okolico, ki je bila res lepo urejena, danes ni videti skoraj nikoli več. Vse je zapuščen, lahko vidite, da je tukaj njega nekdo posvetal mnogo pozostiti potem, ki vodijo na kraj razvalinam in čisto na kraj grajskemu gostišču ki je danes enostavno zaprt, kar je velika škoda, saj tako prijetnega kraja zlepa ne boste našli nikoli naokrog. Planina pri Savinji skupaj s svojim gradom sploh kaj spi?

Zatorej: vsi, ki boste šli na Planino iz smeri Kozje, se središča kozjanske ceste, v bližini tabla ne pomečejo nikoli in bi skoraj bilo bolje, da je bilo. Če pa že more biti, potem naj vsaj oznanjuje, da je kar je postavljena: takšno nino in takšen grad, kot se limo.

DRAGICA REGVAT

Vsak človek ima nekaj, kar ga nerazdružljivo spremlja skozi življenje. Temu pravijo nekateri bolj ali manj posrečeno kar usoda. Za Dragico Regvat je to skoraj gotovo petje in glasba nasploh.

Ni naključje, da se je Dragica, pevovodja, ki ga

pozna nedvomno celo Kozjansko, posvetila slovenski pesmi in vsemu lepemu, kar je tako nerazdružljivo povezano z njo. Petje je na Kozjanskem tradicija, ki pa, žal, počasi in docela sigurno izumira.

Pela je vedno rada, a je vendarle obdobje med vojno in po vojni tisti čas, v katerem je marljiva pevovodkinja skupaj s svojim zborom dosegla najvišji vrh, utelešenje vsega, kar si je leta in leta želela.

Ze med vojno je Dragica Regvat na osvobojenem partizanskem ozemlju vodila mladinski pevski zbor v Jurkloštru, od koder je tudi doma. V istem kraju, ki je že pred vojno imel močno pevsko tradicijo, je vodil svoj pevski zbor, tudi Radovan Gobec. To je bil mešani pevski zbor, ki je imel zelo močno zasedbo, takoj po vojni, v prvih dneh svobode pa je nastopal v unionski dvorani v Celju. Precej pesmi, ki jih je skomponiral Gobec, je s svojim takratnim in poznejšim zborom na Pištanju, kamor je odšla po končani vojni, izvajala

tudi sama. Vsekakor so največkrat prepevali znano partizansko pesem, ki ji je Gobec dal svoj čar: Le naprej odred kozjanski in ki je še danes ena izmed najlepših slovenskih partizanskih pesmi.

Takoj po prihodu na Pištanj se je Dragica Regvat popolnoma posvetila petju in že kar takoj, na samem začetku začela s ustvarjanjem lastnega pevskega zbora. Vrstile so se dolge in naporene vaje, pevci so prihajali od daleč, uro, celo dve so hodili po dežju, blatu, snegu, pa vendar nihče ni klonil. Bil je polni ponosa pripadnosti slovenski pesmi. Prav zaradi tega se v tem zapisu ne da govoriti samo o osebnosti Dragice Regvat, pač pa o vseh, ki jih je s tolikim trudom zbrala okoli sebe.

Celih pet let sta Dragica in njen pevski zbor žela vrsto priznanj. Sledili so nastopi, sledile pohvale, priznanja, nagrade. Zbor je postal eden najboljših v takratnem celjskem okraju.

Ob neki priliki je kronist zapisal v Celjskem

obrazi

ledniku naslednje vrstice:

»Posebna odlika pištanskega zbora je prisotnost in naravnost izraza in močno notranje doživljanje, ki prehaja tudi na poslušalce, tako da ima človek občutek, da pojo pristno in čisto resnico.«

Kronist je napisal še več, vendar vsega ne bomo povedali. Govoril je tudi o pevovodkinji, o njenem suggestivnem vplivu, izvabiti iz ljudi pesem, ki zna prepričati, zasanjati, premagovati ovire.

Danes Dragica Regvat nima več pevskega zbora. Ostale so le diplome in polne omare not, slik, izrezov iz časopisov in predvsem spomini. Ostala je tudi zavest, da je velika škoda, prepustiti te ljudi, polne muzikalnosti, same. Čas je na mlajših, zbor potrebuje močne roke, mnogo ljubezni in še več volje. Vse to je Dragica Regvat imela.

MILENKO STRASEK

O ponošeni srajci

Naslov bi bil lahko tudi nsem drugačen, saj bom regovoril o problemih, ki v Celju in okolici že dalj sa prisotni, a so doslej na med nami le malo pro- ora.

Znano je, da je v Celju nekaj zelo živahnih amaterskih dejavnosti, med katerimi se posebej izstopajo likovna, glabena in dramska. Nekajkrat ali pa vsaj enkrat na leto smo lahko pričali kakšne-

mu kulturnemu dogodku, kjer imamo priložnost spoznati katero od omenjenih dejavnosti. Nekatere prirejajo celo samostojne prireditve, ki nam lahko na najneposrednejši način predstavijo razvoj določene amaterske dejavnosti. Posebno v zadnjem času je bilo že precej likovnih razstav amaterjev, v Vojniku se vsako leto vrsti občinska dramska revija, močan delež pa daje tudi vsakoletna prireditev Naša beseda, ki je z dramsko dejavnostjo začela in jo v zadnjem času razširila tudi na likovno področje. Glasbeniki so bili že od nekdanjih aktivni, poseben uspeh v Celju pa smo dosegli s ponovnim formiranjem Godalnega orkestra, ki že nekaj casa uspešno deluje. Zelo aktivna je tudi glasbena mladina. Do tu vse lepo in prav. Nehote pa se mi zastavlja vprašanje, kako je na splošno »formiranjem vseh teh dejavnosti — kakšni so razvojni načrti, tam kjer sploh obstajajo, za omenjene amaterske dejavnosti. Očitno je, da največkrat amaterska kultura ne najde pravega odmeva v tistih krogih, ki bi morali prvi spregovoriti o nadaljnjem razvoju amaterske kulture. Konkretno — manjka kritične besede o vsebinskih dosežkih posameznih dejavnosti, premalo je razgovorov o novih vsebinskih načrtih (repertoar amaterskih gledališč, razstavljenih dela likovnikov itd.). In ne samo to. Če sprejmemo trditev, da je amaterska kultura tista prva stopnica, po kateri naj pride sleherni človek do višjih stopenj poznavanja in tu-

di koriščenja kulturnih dobrin, da amaterska kultura le ni samo tisto ljubiteljstvo, ki ga razumemo največkrat kot neizmeren entuziazem — potem bo treba nedvomno narediti na področju osveščanja in boljše kvalitete mnogo več, kot pa je bilo storjeno ga dosedaj. Prav gotovo bo tudi tisk, predvsem lokalni, moral še bolj zasledovati delo amaterskih organizacij in s svojo besedo aktivno sodelovati za boljše tvorbo vsebinske usmeritve amaterske kulture — današnja v marsičem ni odraz razvoja človeškega duha. V uredništvu razmišljamo o svojih nalogah — kako izboljšati pisanje, predvsem kritično — pa tudi informativno o amaterski kulturi, vprašujemo pa se, ali je to dovolj. Najbrž bo treba poprijeti tudi druge. Ni namreč dovolj samo aktivnost posameznih dejavnosti. Ta lahko zapade v enoličnost in konvencionalnost, kar pa nikakor ni sprejemljivo za nobeno delovanje na področju kulture in umetnosti — to poslanstvo pa marsikdo prav rad poudarja. Poklicne ustanove, predvsem teater in likovne galerije imajo v javnosti zagotovljeno kritično besedo. V amaterstvu je to zgolj slučajnost ali dobra volja posameznika, s tem pa je strokovnost in kvaliteta takoj postavljena na majavna. Zato bo treba k problemu pristopiti z vso resnostjo in odgovornostjo — tisk sam gotovo ne bo rešil problema, ki je iz dneva v dan očitnejši in dolžni smo, da na njega opozorimo!

Drago Medved

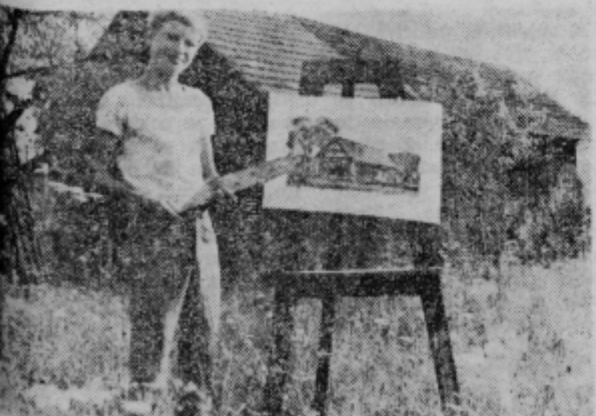

NOVA PRIDOBITEV ZA CELJE — Čeprav stoji sodobna plastika akademskega kiparja Vasilija Četkoviča, ki je pred nedavnim razstavljal v celjskem Likovnem salonu, pred upravnim poslopjem KOVNOTEHNE, ta je plastiko tudi naročila, je postavitev te moderne skulpture pridobitev za celo mesto. V teh dneh jo bodo imeli priložnost videti tudi številni tujci, ki se vozijo mimo. Foto: D. Medved

Dijak razstavlja

Te dni razstavlja v avli po- plojja občinske skupščine v Velenju znova mlad slikar, Peter Matko, dijak osmega razreda osnovne šole v Smar- nem ob Paki. To je že drugi primer v razdobju dobrega meseca, da se v tem čudovitem razstavnem prostoru po- stavlja mlad umetnik iz Smar- nega ob Paki. »Ko mi je bilo deset let, sem začel občudovati umet- niška dela, zlasti slikarska. Potem sem se lotil dela sam.

»Oče je odločil, da lahko imam v tej podstrešni sobi- ci svoj atelje. Tu delam in v tej sobici potem obešam svoje slike.«
»Ali te je kdo posebej na- vajal in učil slikanja?«
»Nekaj mi je pokazal aka- demski slikar, ki v tem kraju stanuje. Naročil pa sem tu- di Vseveda, kjer veliko piše o slikanju.«
»Kakšne barve uporabljaš?«
»Predvsem polikolor.«

»In tvoji načrti?«
»Zelal sem v šolo za upo- dabljanje, pa sem imel v spri- čevalu preveč trojk. Tako sem se vpisal na rudarski šolski center v Velenju. Po solanju pa se bom, če se bo le dalo, posvetil slikarstvu.«

Loče

„Pri belem konjičku“

O začetku letošnjih II. kulturnih prireditvah v Ločah smo že poročali. Ta edinstvena kulturna manifestacija v konjski občini pomeni prav gotovo svojevrstno kulturno ožvljanje — posebno se tam, kjer so kulturne potrebe in želje v nasprotju s objektivnimi možnostmi. Taka nasprotja pa v Ločah obstajajo. Ločani želijo s svojimi prizadevanji opozoriti na skrajno neurejen kulturni dom, hkrati pa si želijo dati številnim gledalcem detiček tistega, kar bi jim bilo sicer nedosegljivo. Za prizorišče so si izbrali dvorišče gradu »Pogleda«, ki je poleg lastne atraktivnosti dokaj neprimeren za gledališke predstave — skromne odrske možnosti. Ob primerni pomoči tamkajšnje kulturne skupnosti in domačih organizacij bi bilo prav tu moč urediti vsaj eno leto gledališče za vse vrste prireditev. To so verjetno tudi želje prizadevalnih organizatorjev z Emilom Zupancem na čelu.

Program je zelo pester in ambiciozen, nam je v soboto ponudil »posladkan« opereto »Pri Belem konjičku« v izvedbi Prosvetnega

drustva »F. Prošerena Trnovo iz Ljubljane. Ker želijo številne gledalce tudi kulturno zabavati, ne moremo prigravarjati k temu ur- boru, lahko pa tapišemo na račun izvedbe predvsem to, da ni vse dobro, kar pride iz Ljubljane, im- provizirana, na hitro roko priprav- ljena, glasbeno in igralsko neutra- rana, kostumsko in scensko ne- sprejemljiva, da ne rečemo za pošlene gledalce: ponizujoča pred- stava »Belega konjička« pač ne bi smela zapustiti slovensko kul- turno metropolo. Če so organiza- torji žrtvovali težko prislužen de- nar, potem jih pač ne smemo ope- hariti in izigrati njihovo pošteno hopenje. Četudi je predstava ama- terska, mora biti za tako gosto- vanje solidno pripravljena.
Ob koncu naj zapišemo še to, da bodo kulturni entuziasti iz Loč pri Poljčanah zelo preseneče- ni, če bodo videli na njihovih predstavah in drugih prireditvah, poleg predstavnikov Občinskih svetov ZKPO iz Slovenskih Konjic ter Celja, še kakšnega vidnejšega kulturnega delavca, zlasti iz vrst izvršnega odbora njihove kul- turne skupnosti.

Novosti v Likovnem salonu

Sezona v celjskem likovnem salonu se je že zdavnaj končala. Vodstvo salona pa ne sedi na lovorikah uspešne pretekle sezone, ampak se že vseskozi mrzlično pripravlja na novo. V salonu pripravljajo nekatere novitete, tako da bo javnost prijetno presenečena. Mednje sodi prav gotovo razstava grafičnih del največjih slovenskih grafikov. Razstavljenih dela bodo tudi naprodaj. Med drugimi bo razstavil nekaj svojih grafikov tudi Božidar Jakac. Znano je, da je po njegovih grafikah veliko povpraševanje. Na tej razstavi bodo razstavili še

Bernikove, Miheličeve, Malelešove, Boljkine in še druge grafike. Tudi razstavnim program je izdelan zelo do- bro, saj bodo razstavljali na- ši največji in najkvalitetnejši umetniki. Razstavljali bodo (po vrstnem redu): France Slana, Ivo Seljak-Copič, Zdenko Kalin, Marjan Po- gačnik, Karel Zelenko, Sta- neta Jarm, Floris Oblak, Da- rinka Pavlič-Lorenčak in Bine Rogelj. Po končani se- zoni bodo pripravili prvo tra- dicionalno razstavo del Dru- štva oblikovalcev Celje. Tako bo deset, jubilejna sezona lahko kar najbolj uspela.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

SPOŠTOVANI TOVARIŠ GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK!

Prepričan sem, da so kulturne dejavnosti in z njimi vred tudi kulturna akcija pri nas deležne premajhne javne pozornosti in popularizacije, zato se vam uvodoma najlepše zahvaljujem za vaše vprašanje, ki mi omogoča, da temu vsaj malo odpomorem. Hkrati sem v zagati, saj ste mi v vašem vprašanju zastavili pravzaprav tri, ki zadevajo zelo obsežne sklope kulturne problematike. Da bi lahko kolikor toliko zadostil vašemu trditemu vprašanju, se bom moral omejiti na prgišče najbistvenejših dej- stev in značilnosti, žal pa bodo pri tem morale izpasti mnoge nadrobnosti. Brez teh ne morejo biti prikazane vse vzročne po- vezave, marveč samo bistveni obrisi.

LETO KNJIGE

Ob svoji ustanovitvi pred letom in pol je Kulturna skupnost Celje prevzela žalostno dediščino kulture; ne- naklonjenega desetletja. Med najbolj bolečimi ostali- nami tega obdobja je bilo skoraj popolno razsulo mre- že knjižnic na našem območju. Od prvotnih 18 knjiž- nic so tedaj delovale le še 3. Zaradi tega si je Kul- turna skupnost postavila za prvenstveno nalogo ob- noviti in reorganizirati knjižnično mrežo. Pri tem je naletela na nepričakovane težave. Čeprav je zagotovi- la potrebni denar za nove knjige in za honorarje knjižničarjev, ni bilo mogoče zagotoviti potrebnih prostorov, še težje pa je bilo najti delavoljne knjiž- ničarje. Izdelan in sprejet je bil načrt obnove in sa- nacije knjižnične mreže za naše območje. Uresničeva- nje tega načrta pa si je kulturna skupnost postavila za poglavito nalogo v letošnjem letu knjige, saj je dobra in urejena mreža knjižnic prvi pogoj za pribli- ževanje tako leposlovne kot strokovne knjige delovne- mu človeku.

V letošnjem prvem polletju smo na tem področju dosegli prve večje uspehe. Po končanem tečaju za po- možne knjižničarje (bil je že konec lanskega leta) je v letošnji pomladi končno uspelo ponovno oživeti potu- jočo knjižnico in knjižnične izposojevalnice ali knjižnice v Strmcu, Vojniku in Dobrni. V letošnji jeseni pa naj bi spet začele delovati knjižnice v Trnovljah in Storah. V tem obdobju je kulturna skupnost, razen rednih sredstev za nabavo knjig v knjižnicah, namenila dodat- no še 90.770 din za povečano nabavo novih knjig. Pri nabavljanju knjig je bil poudarek na kakovostni in poljudnoznanstveni literaturi, ki je bila doslej zane- marjena. Do konca leta pa je predvidenih še 43.443 din za dodatno povečanje knjižnih fondov. Skupaj s slovenskimi založbami pa pripravlja Študijska knjižni- ca Celje za leto knjige še posebno knjižno razstavo v svojih prostorih.

KULTURNA AKCIJA

Ne bi ponavljal navedb upravnika Slovenskega ljudskega gledališča Bojana Štiha, ki vam je v svo- jem odgovoru na podobno vprašanje podrobneje opi- sal, kaj vse je storilo ali namerava storiti gledališče v okviru kulturne akcije. Navedel pa bom zlasti po- kakovosti močnejšo razstavno dejavnost Muzeja revo- lucije in poseben tečaj za likovnike — amaterje v Li- kovnem salonu Celje, ki je namenjen predvsem mlaj- šim ljudem ter posebno prodajno razstavo kakovost- nejših sodobnih slovenskih grafičnih ustvarjalcev s po- sebnimi ugodnostmi za kupce, ki bo decembra 1972. Zelo težko je širšemu krogu ljudi nazorno prikazati delo spomeniškovarstvene službe. Zaradi tega je Zavod za spomeniško varstvo Celje v letošnjem poletju pri- pravil razstavo zbrane dokumentacije in izsledkov raz- iskav ter obnovitvenih načrtov za grad Gornje Celje, ki je trenutno odprta v avlah Študijske knjižnice in jo bomo podaljšali v začetek novega šolskega leta, da bi bili možni tudi skupinski ogledi solarjev in dijakov. Hkrati z otvoritvijo razstave je izšel tudi vodič po razvalinah gradu Gornje Celje. Hvaležni smo vam, ker ste o teh dveh dohodkih tako obširno poročali. Po- dobno razstavo bo Zavod za spomeniško varstvo pri- pravil o spomeniškovarstveni akciji pri taborni cerkvi na Svetini. Pripravil je tudi spomeniški vodič po me- stu Celju. Pojačana bo dejavnost Koncertne posloval- nice in Glasbene mladine. V pripravi je uvedba kino- tečnih filmskih predstav za odrasle in prikazi filmov, ki so jih posneli celjski filmski amaterji. Posebno po- zornost pa verjetno zasluži posebna akcija naše kul- turne skupnosti za pospeševanje individualnega umet- niškega ustvarjanja na našem območju.

SODELOVANJE KULTURNIH SKUPNO- STI V CELJSKI REGIJI

Ze v pripravljalnem obdobju in prvo leto po ustanovitvi, si je naša kulturna skupnost prizadevala za sodelovanje z drugimi skupnostmi na našem območju. Vsi poskusi so v glavnem ostali brez haska, ali pa je bilo sodelovanje omejeno samo na daja- nje nasvetov. 1. marca letos pa je na pobudo SZDL prišlo do prvega regionalnega posveta, ki so se ga udeležile kulturne skupnosti občin: Brežice, Laško, Sevnica, Slov. Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Celje. Vabilu pa se niso odzvale skupnosti iz Krškega, Mozirja, Zalca in Velenja. Soglasna ugotovitev tega posveta je bila, da so podobni regionalni posveti najni za boljše delo vseh, za skupno usklajeno delo in za skupno načrtovanje razvoja. Ker tarejo druge skupnosti kadrovske težave, je bila na tem posvetu izglasovano celjski kulturni skupnosti pooblastilo za sklicevanje podobnih posvetov. Strokovni službi celjske skupno- sti je bilo naloženo, da izdela osnutek pravilnika ali dogovora o sklicevanju regionalnih posvetov kulturnih skupnosti širše celjs- ske regije. Pri tem so bile mišljene tudi skupnosti iz Zasavja in Posavja, kamor prav tako sega dejavnost celjskih kulturnih za- vodov regionalnega značaja. Naša strokovna služba je osnutek pravilnika izdelala v nekaj dneh in ga razposlala vsem skupno- stnim v regiji v obnavnavo in potrditev. Odgovor smo dobili sa- mo od Kulturne skupnosti Hrastnik. In pri tem je ostalo. Celjska skupnost nikakor neče in ne sme vsiljevati svojih stališč, saj je enaka med enakimi. O vzrokih, zaradi katerih se vedno ni prišlo do sklenitve družbenega dogovora o načinu sklicevanja regionalnih posvetov in s tem v zvezi tudi regionalnega sodele- vanja, lahko zdaj samo ugibamo. Domnevamo, da je eden izmed vzrokov tudi počasna organizacijsko utrjevanje drugih skupnosti (kadrovske zagate) in za zdaj prebikab učinek slovenske kultur- ne skupnosti. V ilustracijo naj navedem samo, da niti naša skupnost (oddala je potrebno gradivo prva v Sloveniji 24. aprila 1972) niti katerakoli druga letos še nima sklenjenega in potre- nega družbenega dogovora z IS SR Slovenije o financiranju. Ta- ko počasno reševanje osnovnih vsakoletnih družbenih dogovorov v okviru vse Slovenije močno zavira in ogroža normalno delova- nje temeljnih kulturnih skupnosti in s tem tudi njegovega regio- nalnega povezovanja.

JURO KISLINGER, direktor strokovne službe KSC

Vrtiljak dogodkov

MOZIRJE

Cvetlični park v šoli

Mozirjani so se tokrat postavili. Sesto cvetlično razstavo so pripravili tako, da so nanjo upravičeno ponosni.

Nova šola se je za tri dni spremenila v cvetlični park, v pisani svet čudovitih barv in harmonij, in na ta prostor je konec prejšnjega tedna postal Meka ljubiteljev in gojiteljev cvetja. Izredna pa je bila tudi otvoritev razstave, ki jo je pripravilo hortikulturno društvo skupaj z nekaterimi drugimi organizacijami. K prisrčnosti začeka je prispeval ne samo moški zbor Svobode pod Acmanovim vodstvom, marveč tudi nekaj sto ljudi, ki so se zbrali, in še in še.

Slavnost je začel Janez Zupan, za njim je spregovorila predsednica Hortikulturne zveze Slovenije, Inž. Kraigherjeva, razstavo pa je odprl predsednik mozirske občinske skupščine, Jože Deberšek.

V osnovni šoli niso dobile svojega prostora samo različne cvetice, lepe, da bi jih človek občudoval ure in ure, marveč tudi planinci, ljubitelji starin in umetniki. Tu je svoje slike razstavljala tudi mlada slikarica iz Smartna ob Paki Peter Matko.

Izredno lep in topel je bil domači kot, še posebej, če se je iz njega oglašala ob spremljavi citer slovenska pesem.

Razstava cvetja v Mozirju je uspela in pokazala, da je lep šopek rož na mizi, da so cvetice v vrtovih in na oknih izredna spodbuda k lepemu življenju in prijetnemu odnosu med ljudmi.

MB

Cvetlični park v mozirski osnovni šoli... (Foto: MB)

ZALEC

Da - za srednje šole

V žalski občini so podprli odločitev sveta osmih občin širšega območja, da je potrebno poiskati soudeležbo za pokritje nekaterih investicij v srednje šolstvo v Celju. Kakor je znano, je republika namenila za sanacijo izobraževalnih razmer 375 milijonov, če regija zbere 70 odstotkov ostalih sredstev. V primeru, da bi območje (Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje, Zalec) zbralo nekaj manj kot 900 starih milijonov, bi lahko začeli z investicijo v šolski center za blagovni promet in šolski industrijsko kovinarski center Store. Žalsko gospodarstvo je že pokazalo zanimanje za načrtno reševanje kadrovske problematike. Tako bodo v letu 1973 za srednje šolstvo po družbenem dogovoru zbrali nekaj manj kot 60 starih milijonov.

Če bodo take odločitve sprejeli tudi v drugih občinah, bo imelo celjsko šolstvo kmalu dovolj prostora za izredno zanimanje abiturientov osnovnih šol za šolanje na II. stopnji.

VITANJE

Krvodajalska akcija

Priloge na odvzem krvi v Vitanju so v polnem teku. Ko so predstavniki RK in koordinacijskega odbora za krvodajalske akcije pri občinski skupščini v Slovenskih Konjicah obiskali vodstva delovnih kolektivov, so sklenili, da bodo imeli krvodajalci na dan oddaje dela prost in plačan dan. Tudi tam, kjer se tega še niso dogovorili, pričakujejo, da bodo zadevo pravočasno uredili. V akcijo se je vključil tudi odhod krajevne organizacije SZDL, ki bo skušal pridobiti za to humano akcijo čim več kmetov in drugih občanov, ki niso zaposleni.

Za krvodajalski dan so določili torek, 15. avgusta!

LAŠKO

Več usposobljenih za prvo pomoč

V kratkem se bo v Laškem pričel tečaj prve pomoči za voznike motornih vozil. Vsako leto usposobijo za prvo pomoč približno 150 voznikov, to je v štirih letih 600. (Tako dolgo tečaje že pripravljajo).

Tečaj se bo pričel takoj, ko bo število kandidatov zadostno. Do konca leta nameravajo pripraviti še dva tečaja. Za devdeset dinarjev so tečajniki deležni trikratnega tr in pol urnega predavanja zdravnika. Razumljivo je, da sledi preizkušnja. Na izpitu dajejo prednost praktičnemu delu, seveda pa je pomembno tudi teoretično znanje.

MB

Celje

O BODOČI SKUPŠČINI

Delegatski sistem in razmerja

SAMOORGANIZIRANJE IN MEDSEBOJNO POVEZOVANJE DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV NA RAVNI OBČINE

Delegatsko načelo je lastno resničnemu, vsebinsko polnemu samoupravljanju. Kajti samoupravljanje ne more biti omejeno le na človekove temeljne samoupravne skupnosti, torej na raven, kjer lahko tudi formalno sodbodno, temveč mora biti čimbolj celovito, razširjeno na življenje in delovanje celotne družbene skupnosti. To celovitost človekovega samoupravljanja na vseh ravneh pa naj nam pomagajo organizirano dosežati prav uredničevani delegatski

odnosi med samoupravno organiziranim človekom in njegovimi odposlanci.

(Iz gradiva za seminar v Slatini Radenci, od 11. do 13. junija 1972)

Predlog tez o skupščinskem sistemu, ki jih je pripravila delovna skupina za skupščinski sistem (Informativni bilten Zvezne skupščine, leto IV. šte. 79) dajejo okvirni odgovor na to, kako uresničiti in v praksi izpeljati ta načela v občini (in seveda tudi v republiki in federaciji). Seveda pa v predložitvi niso izčrpano obdelana vsa pomembna vprašanja celovitega skupščinskega sistema. Zlasti pa tista, ki jih bo morala občina urediti s statutom. Sem spadata predvsem dve področji: pristojnosti skupščine na ravni občine in izpeljava volilnega sistema s tehniko volitev. Obe ti področji bo morala občina podrobneje urediti s svojim statutom, ki vse

bolj postaja listina najširšega družbenega dogovora delovnih ljudi in občanov, torej listina samoupravljanja.

Pričujoča razmišljanja gredo v to smer: kako v občini uresničevati delegatski sistem in razvijati razmerja, da bi zagotovili vodilno vlogo delavskega razreda ter samoupravne pravice delovnih ljudi in občanov v sistemu družbenega odločanja in v politični oblasti v kar najbolj neposrednem sodelovanju pri sprejemanju odločitev ter usklajevanju njihovih odnosov in interesov.

Kako »pripeljati« avtenčni interes delovnih ljudi in občanov v skupščino občine, slej ko prej ostane ključno vprašanje sestave in dela skupščine. Iz tega izvirata dve nadaljnji vprašanji: prvo, kako omogočiti izražati specifične interese in drugo, kako usklajevati raz-

lične interese. Z drugimi besedami, katere zbere naj ima občinska skupščina, njihov sestav, odnosi med ljudmi, pristojnosti posameznih zborov in skupščin kot celote.

Če skušamo specifične interese vnaprej opredeliti, bi — poenostavljeno si cer — lahko izhajali iz strukture zaposlenih, skupnih interesov znotraj posameznih proizvodnih panog, po ustvarjanju vrednosti njihovega dela in drugem. Analiziranje teh komponent kaže, da se te interese da strniti in izraziti z enim samim kriterijem — s številom zaposlenih. Izhajajoč iz tega predstavimo našo občino po tem kriteriju: po posameznih dejavnostih je zaposleno tole število delavcev:

(Se nadaljuje)

Fran Roš

SPOMINI
NA OKUPACIJO

ŠOLA JE BILA KASARNA IN JEČA

Tisto zimo je štirinajsta divizija šla mimo Celja in Nemcem v mestu so se tresle hlače. Topovi so grmeli okrog nas, železniške proge so bile pretrganje, partizani sploh niso več zapuščali okolice.

Skoraj ni bilo dneva brez letalskega alarma. Tudi na Celje so padle bombe. Šolskega pouka je bilo le še malo in to samo v zgodnjih jutranjih urah. Starši so ob alarmih prihitali v šolo in svoje otroke odvedli domov, potem pa so jih le redkeje še puščali k pouku.

Prestolnica Jugoslavije Beograd je bil spet prost! Titova vojska je povsod zmagovala! Vesel sem bil vseh teh znamenj konca Hitlerjeve moči. Le ena skrb nas je vse tri mučila: kaj je z našim Milošem, ki o njem že dolgo ni bilo glasu?

Nekega dne se je na šoli pojavila nova, mlada učiteljica. V Savinjski dolini je učila, bila je Dunajčanka pa so jo partizani ujeli in odpeljali s seboj v gozd. Morala jim je obljubiti, da na Slovenskem ne bo več poučevala in potujčevala naših otrok. Izpustili so jo. Okupatorjeva oblast jo je nato poslala na to našo šolo v Celju. Toda tu ni hotela učiti, češ da je partizanom tako obljubila. Upravitelj je besnel nad njo, ona pa je še tisti dan odpotovala najbrž domov.

Le v večjih krajih okoli Celja, kjer je učitelje varovala nemška vojska, je bilo še nekaj tujega pouka. Na osvobojenem Kozjanskem in v Gornji Savinjski dolini so delale še slovenske šole. Ni trajalo dolgo, ko so celo v Celju nemške učiteljice samo še nogavice pletle za zadnje vojake, ki so

jih zdaj siliti pod orožje: bili so to že priletni možje in mladi fantički. Ti naj bi rešili rajho! V tem času so nam šole spet spremenili v ječo, ki so vanjo pošiljali zavedne Slovence.

Nekaj prejšnjih slovenskih učitelje je še ostalo v Celju, teh niso pregnali. Te so zdaj po svojih domovih učile slovenske otroke v njihovem materinskem jeziku, da bodo pripravljene za vstop v slovensko šolo, ko se odpro njena vrata. Tudi naš Ivanček se je pripravil.

Še prej pa je prišel tisti črni dan... Opoldne sem se vrnil iz mesta. Doma sem našel ženo, ki je ležala na postelji in krčevito jokala. Ob njej je ves v solzah stal Ivanček. Kaj se je bilo zgodilo?

Neka kurirka je bila prinesla pismo z novico, da je naš Miloš že pred štirimi meseci padel na Dolenjskem. Bil je hraber partizanski oficir, dvakrat odlikovan. Neznosna oledčina je prevzela tudi mene in vendar — tudi ta žrtev je bila potrebna za svobodo naše domovine! S to mislijo sem se skušal tolažiti.

Teden kasneje so k nam prihrumeli trije policisti. — Kje je vaš sin? so vpili.

— Tukaj je, sem pokazal na Ivančka.

— Ne ta! Se enega imate! Tistega, ki je partizan! Vsi skupaj ste banditi! Prava golazen! Vsi trije takoj z nami!

Čamo pol ure časa so nam pustili da smo poiskali na potrebnije obleke. Zaklenili so nam stanovanje, nas pa so odgnali dve nadstropji višje tja, kjer je bilo že več sob polnih nemških vojakov. Tako smo postali jetniki trav v tem našem poslop-

ju. Ludi moja žena in Ivanček sta to junško prenesla in bilo nam je nekako sladko trpeti zaradi našega ljubega Miloša. Ali so tudi Nemci že vedeli za njegovo smrt? Nas bodo zdaj nemara ustrelili kot talce, vsaj mene? Potem sem slišal, da nas nameravajo poslati v nemška taborišča, kakor prej že tisoče. Če bodo le line li še toliko časa, ko pa zavezniki že z vseh strani vdirajo v rajho!

Kakor blisk se je med zaporniki razširila novica: Hitler je mrtev! Samo še nekaj dni in trpljenja bo konec!

Ze 5. maja 1945 so izginili stražarji, vsa njegova vrata pa so ostala odprta. Jetnikom je pot bila prosta! Mi trije smo se vrnili v pritličje, v naše staro stanovanje. Vse v njem smo našli premetano in marsikatera reč je manjkala.

—O—

Napočil je tudi 8. maj! V zgodnjem jutru so nemški vojaki in policisti, ki so še prebivali v šoli, pobrali svoje orožje in odšli. Po šolskih sobah so pustili nekaj opreme in mnogo municije. Z njimi so odhajali še zadnji nemški učitelji in učiteljice. Poslovili se niso. Moja družina je bila zdaj sama v vsem poslopju. Ti ljuba naša šola! Oddahni si zdaj, ko sije nad Celjem to zlato majsko sonce svobode!

Pohitel sem na podstrežje k skritim slovenskim knjigam, zavrtim v staro jugoslovansko zastavo. Vsa prašna je bila, a njene barve so še živo žarele. V omari nemškega upravitelja sem našel kos rdečega blaga, najbrž pripravljene za nacistične zastavice. Iz tega je moja

žena izrezala petokrako zvezdo in jo prišla na našo zastavo.

Ivanček je pritekel domov z novicami: Nemčija bo vsak čas kapitulirala! Mestu se bližajo tolpe ustašev na svojem umiku! S hiš vise že naše zastave! Pred magistrat je privozil avtomobil s »partizani«!

Se isti večer je s šole zavihrala mogočna jugoslovanska zastava!

Ze dan kasneje, 9. maja, je skozi Celje prikoralo zmagovita partizanska vojska. Ljudje so jo obsipavali s svežim mladanskim cvetjem. Videl sem stotine solznih oči. Svoboda je bila tu!

O, ko bi bili z osvobodilno vojsko prispel tudi naš ljubi Miloš! Vendar: ni se boril zaman, ni umrl zaman!

Partizanska brigada se je začasno nastanila v našem poslopju. Po njegovih prostorih se je spet oglasila slovenska beseda pomešana z bratsko srbsko in hrvatsko. Zadone la je naša lepa pesem.

Iz pregnanstva, iz tabornič so se vračali slovenski učitelji in učiteljice, a niso se vrnili vsi. Slovenska šola je poklicala mlado ino in ta se je odzvala z veseljem in močno voljo, da se uči zdaj v svojem ljubljenu jeziku, ki so ga naši sovražniki obsojali na smrt. Naj živi svobodna Titova Jugoslovija!

—O—

Takšni so spomini nekdanjega šolskega služitelja Mihe Skorca, dobrega in poštenega Slovenca. Zdal je že starček, a še mu v živem ognju zagorijo oči, kadar se spomni najtežjih dni svojega življenja...

KONEC

Njihovo življenje je materinstvo

VESEL IN SREČEN DOM

Ko sem med kmetije pod Raduho zahajal še peš, se mi nikoli ni primerilo, da bi zašel. Tokrat pa sem se podal po novi avtomobilski cesti, pa sem zgrešil. Ceste sicer ne, ker bi se to kaj klavrno končalo, vsaj za avto, če tudi zame ne, temveč kmetijo. Namesto na Zgornje

več zavoljo pričujočega reportažnega zapisa.

Sprva sta BERTA BEZOVNIK, stara je 50 let in njen mož Jože živela na njenem domu, na Miklavcu, kjer sta si postavila novo hiško. Pa so njegovi starši rekli, da bodo grunt prodali, če ne prideta domov, in sta prišla in pričela gospodariti. Kmetija je lepa, čeprav je vse v bregih, obsega pa skoraj 30 hektarjev. V hlevu imajo šest repov in konja, prašičev pa ponavadi okoli pet. Kljub temu, da je na kmetiji veliko dela, se je mož zaposlil pri Gozdni upravi. Vsak dinar prav pride...

bilo nikakršnih zapletov. Dokler so bili otroci še majhni, je rekla, je bilo že težko, potem pa so drug drugemu pomagali, pa je nekako kar šlo. Le dva sta že odšla od hiše, ostali so še vsi doma, štirje pa hodijo še v šolo. Tretji po starosti je letos končal gimnazijo v Celju in jeseni bo odraščal proti Sarajevu, saj se je navdušil za vojno aviacijo. No, višine se mu ni treba bati, saj so je tod v teh strmih bregih na južnih obronkih Raduhe vsi vajeni...

Pri hiši je veliko veselja, zadovoljstva in pomankanja niso nikoli tpele. Vedno so pridelali

Tevčevo sem privozil na Modrakovo dvorišče in tako hitro, kot sem pribrel, sem tudi že odraščal. Malo, ker se mi je mudilo (kdaj pa se ne?!), malo, ker me je bilo sram...

Skoraj vsa družina (manjkal je oče in dvoje otrok) je bila zbrana v kuhinji in najstarejši med otroci, ki so se zgrinjali okoli mize, je reševal križanko. Ostali so mu vneto pomagali, drugi pa nagajali. Prisedel sem, pa ne zavoljo križanke, tem-

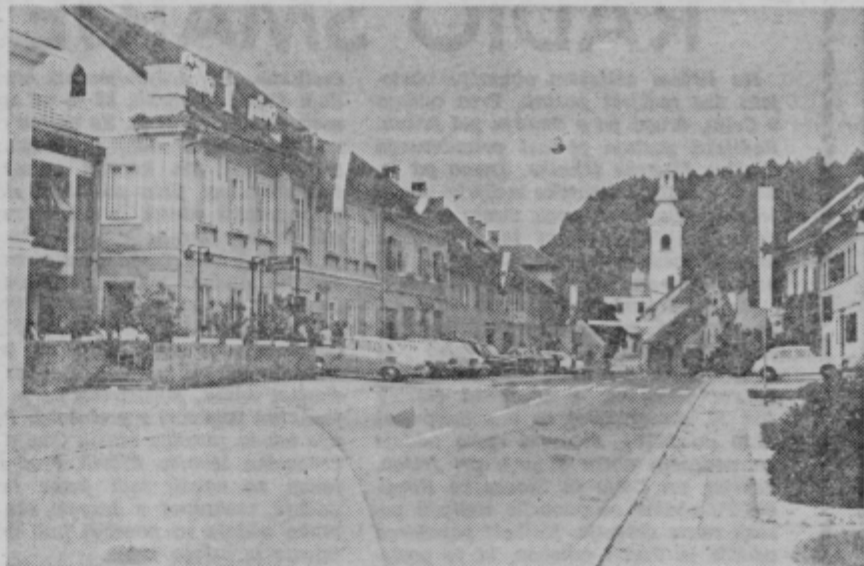
Otroci so se jima v zakonu rojevali kar lepo po vrsti in zadnja punčka je stara le 19 mesecev. Tako je BERTA BEZOVNIK prav gotovo med najmlajšimi materami, ki so bile doslej objavljene v naši rubriki, ki se, kot vse kaže, še ne bo tako kmalu iztekla, čeprav bi se po predvidevanjih kolega Jurta morala že letos aprila. Vsi smo zmotljivi... Toda vrnimo se k mami Berti. Vse porode je opravila kar doma in nikoli ni

dovolj, da so imeli vsega, kar so potrebovali. Leta so tekla in otroci doraščali, še malo, pa bo odrasla tudi najmlajša izmed desetoro Bertinih otrok.

Prve kaplje so padale z neba, ko sem stopil v breg proti cesti in se še enkrat ozrl na zbrano družino na pragu. Kot šopek rož so stali ob njej, ki jim je darovala življenje in znali ji bodo povrnili ljubezen in dobroto... Prepričan sem v to!

Berni Strmčnik

Ali poznate svoj kraj? (1)

Ali poznate svoj kraj? No, to bomo videli! Začenjamo z novo rubriko. Vsak teden bomo objavili fotografijo kraja, ceste, doma, spomenika ali kake druge značilnosti iz vašega domačega kraja in vi boste morali ugotoviti, kaj predstavlja fotografija. Danes je uganka nekoliko lažja. Za začetek — seveda!

Do ponedeljka, 14. avgusta 1972 nam na dopisnici pošljite odgovor, kateri kraj predstavlja naša fotografija!

Zreb bo razdelil tri nagrade: 1. 30 din, 2. 20 din, 3. 10 din. Pričakujemo mnogo dopisnic!

Skupina mladih iz Esslingena (ZRN) pred vstopom na vlak Celje—Velenje, kamor odhajajo na štirinajstdnevni oddih. Na povratku se jim bo priključila skupina mladincev iz Velenja, ki je eno izmed šestih mest evropskih držav, ki ima z Esslingenom organizirano izmenjavo mladiških skupin.

Foto: D. Medved

CEYTON PLACE

XV. nadaljevanje

Otroci so naše največje bogastvo, naša skrb in ljubezen. Dokler so mali, imajo z njimi majhne skrbi, potem, ko so večji, pa velike; tako modrujejo stare mamice.

Nekateri imajo z majhnimi otroki resnično male skrbi. Tako na primer tisti direktor, ki si je belil glavo s tem, kje naj njegov otrok letuje, da se bo njegovemu žepu najmanj poznalo, nadebudni malček pa bo kljub temu užival.

Domislil si je, oziroma ne on, ampak tisti okoli njega, s katerimi se pozna že dolgo vrsto let. Poslali so direktorjevega sina v čudovito kolonijo, kjer so se zbrali otroci z vsega sveta. Tu je lahko spoznal Japončke, Avstrijčke, Amerikančke in druge.

Vsi so bili zadovoljni, direktor, sinček in organizacija, ki ga je izbrala. Jasno, najmanj direktorjev sin je moral biti, da je lahko letoval v takšni mednarodni družbi. Delavčev sin ali kmetov tega ne bi zmožel, pa čeprav ima enake ocene v šoli in je prav tako bister. Zmožel ne bi zato, ker njegov oče nima zvez. Zato se bo lahko potikal po zaničnih ulicah predmestja, drugi pa po polju, gozdu, nabirajoč gobe, da si bo lahko kupil šolske stvari.

Iz malega raste veliko. Tako je tudi s tistim fantom, ki je pred dnevi sedel v bifeju največje veleblagovnice v Ceytonu. Z njim sta bila starejša ženska in moški, verjetno oče in mati, čeprav njegovo obnašanje ni bilo sinovsko.

Sedli so za mizo. Starejša sta govorila slovensko, dvajsetletnik pa nem-

ško. Nato se je razjela mati:

»Mulc, z mano boš že govoril po naše.«

Oče ju je samo nesrečno pogledal in molčal.

Brezkvrni in z mozolji posuti fant ni odnehal. Nekaj je zakrutil nazaj, kar je mater še bolj razjelo. Znova mu je prigovarjala, tako dolgo, da je bilo moč slišati prve naše besede:

»Kaj le hočeš, kaj mi na čelu piše, da sem Slovenec?« ji je jezno zabrusil.

Dragi fantek, k sreči ti resnično ne piše na čelu, da si Slovenec, k sreči namreč za vse druge, ki so. Takšni kot si ti, nam niso potrebni, ljudi, ki so se sramovali ali zatajili materin jezik, se še spominjamo, vendar ti niso ostali, ostali so tisti, ki so ponosno izgovarjali slovenske besede.

Se to, ni vse zlato, kar se sveti, pravi star pregovor. V nadaljevanju pogovora je družbica ugotovljala prednosti velike trgovine, obleko natakarc in še marsikaj drugega. Medtem, ko je bila mati navdušena, je on vedno znova ponavljal:

»To ni nič, pri nas je bolje.«

Ceyton se je pogospodil, tako kot sosedov cuček, kateremu morajo po opraviilu s toaletnim papirjem obrisati rit. Namreč, kamorkoli prideš, nikjer te ne ogovorijo drugače kot go-pod. Razen miličniki, zanje si še vedno tovariš. Nekateri pa se počutijo še užaljene, če jim nedolžno rečeš »Veste, tovariš...« Mrko te pogledajo in si mislijo, midva da bi bila tovariša? Najhuje je v gostinstvu. Sicer pa so tam nekateri res »gospodje«.

(nadaljevanje sledi)

PISE MILAN SENICAR

sosed sosedu

PESOMANIJA

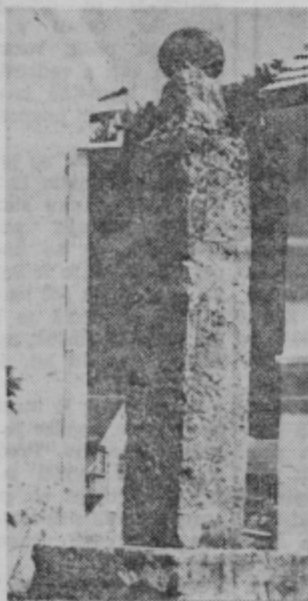
Dragi sosedi,

vem, da te bo to moje pismo presenetilo, saj med nama ni vladala navada, da bi si dopisovala. Ob srečanjih na stopnicah sva si rekla zdravo in morda še kakšen vijuden stavek, kako je vroče, koliko je dela in kako so se dvignile cene.

Porekel boš, da zaradi tega ni vredno, da ti pišem. Res je in prav imaš, dragi sosedi. Pišem ti zaradi čisto druge zadeve. Pišem ti zaradi tvojega psa. Ja, ja, prav si prebral, tistega tvojega skoraj meter visokega črnega kosmatinca, ki si ga pred leti privlekel v stanovanje. Vem, vem, dragi sosedi, to je tvoja stvar, kaj imaš ti v stanovanju. Lahko imaš tudi kravo ali slona, to je tvoja stvar. Vem, tudi ta tvoj pes ni ljudem nič naredil, čeprav jih nekam postrani gleda. No, pa enega psa bi že še nekako prenesli v hiši, pravzaprav konkretnije v bloku. Anpam, poglej! Vašega psa neguje tvoja hčerka, pelje ga na sprehod, gladi ga in poskuša doseči, da bi preskočil poez postavljeno palico. To so videli drugi otroci in — zahotelo se je tudi njim imeti psa ali vsaj psička.

In eden ga je že dobil.

Vem, dragi sosedi, da bi najraje raztrgal to pismo in na jezo spil vinjak ali vsaj pokadil cigaro, vendar potrpi. Vidiš, ti si bil iniciator, da so v našem bloku začeli dobivati stanovanjsko pravico tudi psi. Nihče nima nič proti njim, saj navsezadnje pregovor pravi, da je pes najboljši človekov prijatelj. Zdej pa pomisli, da bi si vsaka izmed dvajsetih strank umislila nekaj podobnega: eni bi začeli v drvarnici gojiti kokoši, za preganjanje podgan bi morala obvezno vsaka družina kupiti mačko in za njo bi pripravili tečaj, kako se lovi podganjo in mišjo golazen, drugi bi se odločili za prašiče, morda celo kaj hušnega. In veš kaj bi postali? Zivalski vrtil! Ne verjameš? Praviš, da pretiravam in da ne razumem ljubiteljstva do živali? Razumem, razumem, dragi sosedi. Samo to mi ni všeč. Blok je za ljudi, ne pa za živali, dragi sosedi, pa čeprav ti odstopaš svojo spalnico tistemu skoraj meter visokemu kosmatincu. In — ali si prepričan, da je dovoljeno imeti v bloku psa? Sosedonsko te pozdravlja sosedi!

zmikavte tatove, kripoprisežnike, lažnike, go-ljuže so privezovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili tržani in kmetiči.

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samoupravljalski čut, svoj osebni moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privezali k sramotnemu stebri? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

mini reportaža

RADIO ŠMARJE

Na širšem celjskem območju obstajata dve radijski postaji. Prva oddaja v Celju, druga pa v Smarju pri Jelsah. Radijska postaja je last prizadevnega društva Ljudske tehnike. Znano pa je, da se program šmarske radijske postaje sliši celo do Novega mesta in Kranja. Radijski program te postaje se uvršča med boljše v Sloveniji, saj vrte glasbo vseh žanrov.

Radijska postaja zaposluje štiri napovedovalce, od teh so trije honorarni. Najbolj popularen napovedovalec je Caci Cerjak. Radijska postaja oddaja trikrat tedensko: v torek in četrtek (od 16. do 18. ure) in v nedeljo (od 13.30 do 14.30). Šmarski radio oddaja na področju občin Smarje pri Jelsah, Šentjur pri Celju in Slovenske Konjice. Te občine so odobrile radijski postaji razne dotacije. Najbolj popularna oddaja je Veseli jukebox, ki jo poslušajo mlajši in starejši poslušalci. V tej oddaji, ki jo vodi Caci Cerjak, vrtijo predvsem hit-popevke, ki jih mladi tudi najraje poslušajo. Oddaja je na sporedu vsako nedeljo, takoj po

čestitkah. Po priljubljenosti sledi oddaja Sopek domačih, ki je na sporedu vsak četrtek ob 17.30. Za naslov oddaje nam pove, da v oddaji vrtijo »domača« skladbe, ki jim kmečki človek tako rad prisluhne. Zelo poslušani sta tudi informativni oddaji Iz naših krajev in od Pohorja do Sotle. Poskrbljeno pa je za ljubitelje resne glasbe; za te je torkova oddaja Naš mali koncert. Pa še nekaj besed o najbolj priljubljeni oddaji Veseli jukebox: Najbolj zaželeno so skladbe tujih izvajalcev, pa tudi domači so priljubljeni. Oddaja traja dvajset minut, popestrjena pa je s telefonskimi pogovori s poslušalci. Pri branju teksta pomaga včasih Caci Cerjak napovedovalka Mimica Kidrič. Pred slabim letom so uvedli tudi javne radijske oddaje, vsakokrat v drugem kraju. Na vsako oddajo so povabili tudi neznane talente iz tistega kraja.

Tudi v prihodnje pripravljajo na šmarski radijski postaji vrsto zanimivosti, ki bodo radijski spored še bolj popestrile, tako da bo še kvalitetnejši.

BRANKO JERANKO

mali intervju

Vprašuje: Branko Jeranko

Odgovarja: JOŽICA RATEJ

V naši rubriki pišemo o ljudeh z različnimi poklici in dejavnostmi. Tokrat predstavljamo delavko celjske tovarne »Zična«, Jožico Ratej. Kaj ste po poklicu? Sem sestavljalka avtomobilskih sedežev. Za to delo ni potrebna posebna strokovna usposobljenost in zato imam le prakso. Kako ste z delom zadovoljni? Z delom sem zadovoljna in ga z veseljem opravljam. Delam pa le dopoldne zaradi zveze z vlakom, ker se vozim iz Ponikve. Kaj pa osebni prejemki? Zaenkrat je še kar v redu, saj so plače pred kratkim nekoliko zvišali. S plačo shajam, saj je povprečna. Kako je z delavskim samoupravljanjem v vašem podjetju? Mislím, da je v redu, lahko bi pa seveda bilo še boljše. Imamo seje delavskega sveta, ki pa se jih vsi ne udeležujejo in zato ni vedno tako, kot bi moralo biti. Kako ste ali še boste preživeli dopust? Na dopustu še nisem bila, a bom kmalu odšla. Planiram Veli Lošinj, kjer ima naša organizacija svoj počitniški dom, kar nam omogoča regres.

Imate težave s stanovanjem? Problemov s stanovanjem zaenkrat še nimam, kajti stanujem na Ponikvi, pri svojih starših. Pred kratkim pa sem začela z gradnjo svoje hiše. Berete Novi tednik? Na Novi tednik sem naročena že 10 let in sem z njim zelo zadovoljna, saj če ne bi bila, ga ne bi naročevala že tako dolgo. Najraje pa berem pisma bralcev, dobre podlistke, So sed sosedu, rada pa rešujem tudi križanke.

SUTJESKA 1972

V ponedeljek, 31. avgusta 1972 smo se vrnil v Slov. Konjice udeleženci tabora bratstva in edinstva SUTJESKA 1972, ki je bil na Puntizeli pri Puli. Zbrani smo bili pionirji iz vseh republik in avtonomnih pokrajin. Skupaj smo preživeli nepozabnih 21 dni. Naučili smo se mnogo novih pesmi. Vsak večer smo ob spuščanju zastave peli pesem o Sutjeski. Stkalo se je mnogo iskrenih prijateljskih vezi.

Podrobno smo spoznali zgodovino Istre. Tako smo si ogledali znamenitosti Pule, Poreča, Rovinja, Motovuna, Pazina, Učke, Rijeke, Opatije in Raše. Taborjenje je tako vse prehitro minilo. Slovo od pionirjev in od vzgojiteljev je bilo zelo težko. Redno si bomo dopisovali s svojimi prijatelji, da bomo ohranili bratstvo, ki se je skovalo na taborjenju.

Udeleženka tabora
Jožica Kokot

KDAJ TRGOVINA V SPODNJIH PRELOGAH?

Vaščani Spodnjih Prelog so že večkrat predlagali in izrazili željo po samostojni trgovini. Vas sama je namreč tri kilometre oddaljena od Slovenskih Konjic, zato je njihova želja po trgovini upravičena. Vaščani so dobili že tudi primeren prostor, podjetje Dravinjski dom pa je pripravljeno prispevati opremo in urediti trgovino. Težava pa je v tem, ker bodo morali izseliti stranko, ki se nahaja v stavbi, kjer naj bi bila trgovina.

PRIPRAVE NA ZDRUŽITEV

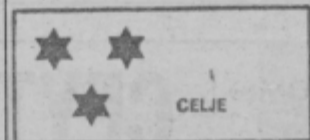
Izvršni odbor občinske konference SZDL je na nedavni seji sklenil, da bodo na prvem jesenskem posvetu s predstavniki krajevnih organizacij SZDL razpravljali o pripravah na združenje delavskega in kmečkega zavarovanja. Menili so, da bo treba to akcijo intenzivneje razvijati v mesecu oktobru, tik pred referendumom.

V LIPU PREDSEDNIK IVAN BENC

Na prvem zasedanju novo izvoljenega centralnega delavskega sveta lesno industrijskega podjetja v Slovenskih Konjicah so za predsednika izbrali Ivana Benca iz obrata v Slovenski Bistrici. Vodilni delavci so ga seznanili s sedanjim stanjem podjetja, ki ima za razliko od drugih podjetij proizvodne obrate v sosednji občini. Izvolili so še nove člane izvršilnega odbora in več komisij, katerih člani so izvoljeni tako, da zastopajo vse obrate.

V NOVI PREOBLEKI

Gradbena dela na drugi osnovni šoli se bližajo koncu. Nedavno tega so napeljali centralno kurjavo, vzporedno z njo pa so opravili še manjša dela po razredih in hodnikih. Zato upravičeno upamo, da bodo vsa dela opravljena do začetka šole, ko bodo otroci radostno vstopili v prenovljene učilnice.

POLITIČNA ŠOLA

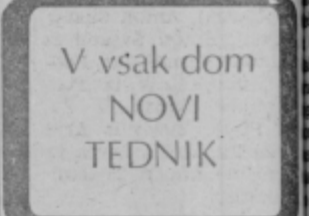
Ker v aktivnih ZM in v občinskih organizacijah ZMS primanjkuje usposobljenih mladih ljudi, se je Republiška konferenca ZMS odločila za poletno politično šolo. Začetek politične šole bo 20. avgusta in bo trajala teden dni v študentskem naselju v Ljubljani. V njej bo sodelovalo okrog 400 mladincev iz vse Slovenije. Poleg rednih predavanj bodo ob večerih pripravili več tribun, na katerih bodo sodelovali tudi predstavniki našega političnega življenja.

Iz Celja se bodo poletne politične šole udeležili naslednji mladinci: Jelka Cegnar, Kobe Jelena, Kotnik Fric, Oset Branko, Krajnc Viki, Riva Otmar, Ramsak Franci in Bratec Milan.

STATISTIČNI KOLEDARČEK

Vedno več je interesov, ki želijo različne podatke o stanju v naši občini, katere zbira statistična in upravna služba skupščine občine Celje. Tako je pred dnevi izšel Statistični koledarček 1970, katerega izdajatelj je Skupščina občine Celje. V koledarčku so po določenem zaporedju prikazani podatki 1965/70, ki najbolj zanimajo strokovne službe deiovnih organizacij, kakor tudi člane samoupravnih organov in druge. Izdajatelj se je odločil, da prične z redno vsakoletno izdajo statističnega koledarčka v okviru občine.

Vsekakor je ta odločitev na mestu in pohvalna. Letos je bila naklada 500 kom. koledarčkov po 25 ND. Ob tem podatku pa se bo verjetno marsikdo zamislil. Postavlja ta se dve vprašanji. Cemu ta celjske razmere tako majhna naklada in s tem v zvezi tudi visoka cena koledarčka? Po trebe so vsekakor velike! In če se že odločamo za vsakoletno izdajo statističnega koledarčka, potem je treba zbrati prednaročnike, obvestiti javnost o izdaji, stremeti za čim cenejšim tiskom in za čim vlačnejšo zunanjo in notranjo obliko.

TEKMOVANJE GASILSKIH VETERANOV

Pod pokroviteljstvom Občinske gasilske zveze Celje je bilo prejšnji mesec peto tekmovanje gasilskih veteranov. Prvo je pripravilo Industrijsko gasilsko društvo Zelezarne Store — 1968 pri Mlinarjevem Janezu, drugo je bilo v Slivnici pri Celju, tretje ob 100-letnici gasilstva v Laškem, četrto v Gaberju in letos v Skofji vasi pri Celju.

Pravico tekmovanja so imeli gasilci stari nad 40 let. Tekmovali so v hitrem oblačenju, testiranju za desetanje in strojnike, ostali v metanju rešilnega pasu, vezanju vozlov in vaji z vedrovko.

Poleg hitrostne izvedbe so upoštevali tudi povprečno starost enote.

V Skofji vasi se je organizatorjem prijavilo 12 enot po 9 moč. V skupni starosti so bili najstarejši gasilci iz Mengša I., ki so imeli skupaj 593 let, nato iz Saleka 588 let in Gaberja 582 let. Najstarejši posameznik je bil gasilec Franc Dolinšek, upokojeni rudar, star 78 let, iz enote Skofja vas.

Tekmovanje je motilo mnogo deževje, vendar je bilo do konca izvedeno. Prvo mesto so zasedli gasilci iz Saleka pri Velenju, ki so po dogovoru prevzeli pripravo tekmovanja gasilskih veteranov za leto 1973.

Tekmovanja so se udeležili gasilci iz EMO Celje, Skofja vasi, Slivnice pri Celju, Mengša I. in II., Trbovlje, mesto TKI Hrastnika, Tovarne usnja Soštanj, Vojnika, Gaberja in Cinkarne Celje.

VELIKE PRIPRAVE — za gradnjo hitre ceste. Posnetek je narejen pri Žičah, temelje za barake pa je naredilo gradbeno podjetje Ingrad iz Celja za delavce trboveljskega RUDISA, ki bo v bližini gradilo velik predor za hitro cesto. Prve lastovke so priletele ... (Foto: D. Medved)

POSVETOVANJE PREDSEDNIKOV SZDL

Na posvetovanju predsednikov KO SZDL, ki bo v Laškem, 15. t. m. v hotelu Savinja, bodo razpravljali predvsem o sledečem. O oblikah in metodah informiranja občanov ali vsaj krajevnih predstavnikov društev in organizacij, o dosedanjih pripravah na drugo fazo ustavnih sprememb s poudarkom na delegatskem sistemu. Dalje bodo informirali javnost o namenu in pomenu stalnih kadrovske priprav, razpravljali pa bodo še o združitvi delavskega in kmečkega zavarovanja.

Šentjur JESENI KLUB

Sedaj, v poletnem času, je delo mladine v Šentjurju nekoliko zaspano. Popestrijo ga le plesi vsako soboto na bazenu. Toda jeseni bomo gotovo več slišali o mladih Šentjurčanih, saj bodo dobili svoje klubske prostore v nekdanjem Zdravstvenem domu. Lahko bodo bolj razširili svojo dejavnost, posebno zato, ker nameravajo ustanoviti pri predsedstvu občinske konference kmetijsko sekcijo in taborniško zvezo.

V letošnjem letu se je mladina v vsej šentjurski občini udeležila raznih pohodov in tako so bolj popestrili in obogatili program. No, ker smo že pri pohodih, ki terjajo kar precej vztrajnosti in športne vitalnosti, naj povem, da je imajo v Šentjurju dovolj, saj mladi pridno mečejo žogo na dveh košarkarskih in na enem rokometnem igrišču. Tisti najbolj navdušeni pa lahko delajo pri košarkarskem klubu v okviru TVD Partizan. Mladi v šentjurski občini pa niso le športniki. Razvija se mnogo kulturnih dejavnosti, saj sodelujejo v amaterskih gledaliških skupinah, ki na leto pripravijo dve igri. Radi tudi plešejo narodne plese, večkrat pa zapojejo v pevskih zborih.

Veliko mladinskih aktivov v občini potrebuje nove prostore, ker so zdajšnji že dotrajani. Mlade bi bilo potrebno tudi bolj vzpodbujati pri delu, da ne bi prehitro odnehali. Vloga mentorjev bi lahko sprejeli prosvetni delavci. Mladim bi pomagali z novimi zamislimi.

V Šentjurju bodo posvetili večjo skrb mladim, ki so sprejeti v ZM. Tudi stiki s Kmetijsko šolo bi se lahko bolj poglobili.

V Šentjurju so sklenili, da bodo v prihodnosti izvoljeni v krajevne organe tudi mladi, saj do sedaj tam njihove udeležbe sploh ni bilo.

ju dovolj, saj mladi pridno mečejo žogo na dveh košarkarskih in na enem rokometnem igrišču. Tisti najbolj navdušeni pa lahko delajo pri košarkarskem klubu v okviru TVD Partizan. Mladi v šentjurski občini pa niso le športniki. Razvija se mnogo kulturnih dejavnosti, saj sodelujejo v amaterskih gledaliških skupinah, ki na leto pripravijo dve igri. Radi tudi plešejo narodne plese, večkrat pa zapojejo v pevskih zborih.

V Šentjurju so sklenili, da bodo v prihodnosti izvoljeni v krajevne organe tudi mladi, saj do sedaj tam njihove udeležbe sploh ni bilo.

D. J.

OBRATNO GOSPODARSKO FODJETJE

fotolik

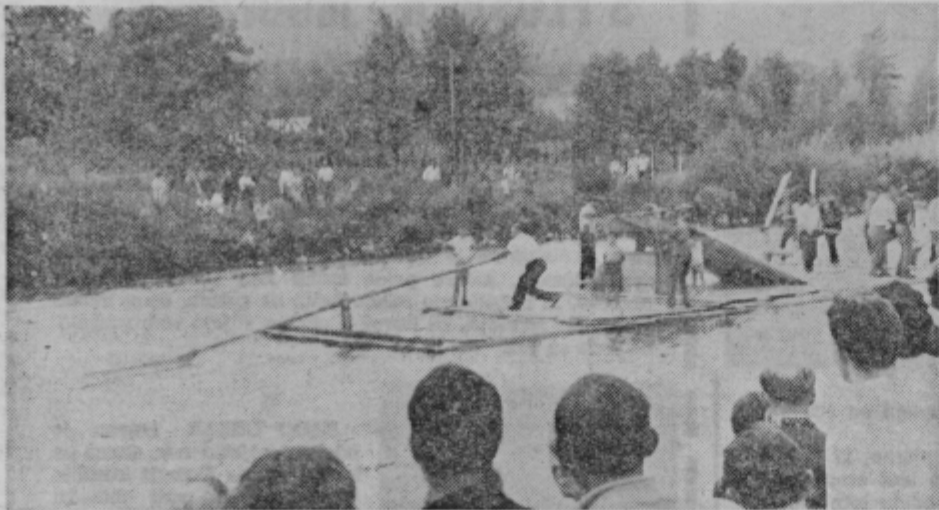
V ZALOGI IMAMO VSE VRSTE FOTOAPARATOV IN FOTOMATERIALA! OBISČITE NASO PRODAJALNO NA TOMSICEVEM TRGU 2!

Veleblagovnica **nama** Vele

Za šolsko leto 1972/73 se oskrbite s potrebščinami na oddelku PAPIRNICA v pritličju!

Ljubno ob Savinji

KDOR HOČE FLOSAR BIT' ...

... Po Savci, po Dravci, po beli Donavi... Toda, tokrat samo po Savinji in še ta je bila prenzika, pa je flos nasedel...

Vsako leto v tem času je Gornja Savinjska dolina v svojem elementu. Vse zaradi flosarije, zaradi spominov na tista leta, ko so od tod in iz Zadrebke doline spravljali les po Savinji in Savi pa tudi po Donavi.

Danes živi nekdanje savinjsko splavarstvo samo še v spominih, pa še ti izginjajo,

kot umirajo ljudje, ki so se pred drugo svetovno vojno ukvarjali s to dejavnostjo.

Savinjsko splavarstvo je zdaj le še narodopisna značilnost, ki enkrat na leto zaživi na tradicionalnem flosarskem balu. Hkrati s tem pa je bal tudi osrednja turistična prireditev v času, ko je v Gornji Savinjski dolini in

tako tudi na Ljubnem največ gostov. Letos jih je vse polno in mnogi so morali oditi, ker zanje ni bilo prostora. Skoda le, da je sezona v tem predelu tako kratka.

Dvanajsti flosarski bal, v soboto in nedeljo, je bil tak kot le malokateri doslej. Bil pa je tudi tisti redek primer, da vreme ni ponagajalo.

Razgibana je bila že sobota. Večer med flosarji je vnovič oživel nekdanje spomine. In teh ni malo. Dolga potovanja do Beograda in naprej so nudila neštete priložnosti za takšne ali drugačne dogodivščine. Flosarji pa so bili veseli ljudje. Radi so bili mokri, zlasti znotraj, radi so zapeli in kakšno zagodli, toda vselej v mejah dostojnosti, poštenosti. Ime savinjskega splavarja je nekaj pomenilo, in še danes!

Organizatorji flosarskega bala se iz leta v leto srečujejo z večjimi težavami. Starejši delavci se umikajo, mladih ni, četudi jih letos ni manjkalo. Program je uspel zlasti po njihovi zaslugi.

«Flosarski bal bo ostal naša osrednja turistična prireditev,« je v pomenku dejal predsednik turističnega društva Jože Mermal, »le to bi radi, da bi mu zagotovili materialno bazo. Naša prizadevanja gredo v to smer, da bi vsaj pokroviteljstvo nad balom prevzel kolektiv GLIN iz Nazarij.«

Zanimivost letošnjega bala je bila vsekakor v tem, da so glavno besedo v osrednjem delu sporeda prevzeli mladi.

In potem so se mladi flosarji zbrali ter obujali spomine na tiste dni, ki so jim ostali v spominu po pripovedovanju starejših splavarjev. (Foto: MB)

Nekaj težav so imeli s splavom, preden so ga spravili na predvideno mesto. Savinja je bila preplitka in tako je nekaj kubikov lesa nasedlo. Hočeš nočeš so morali v vodo in poriniti, dvigniti... Pa je slo. Zunanji mokroti so kmalu dodali še drugo. Ob štefanu so obujali spomine na savinjsko flosarijo. Pri

tem niso pozabili na krst »pogana«. Vse je bilo tako kot nekoč. Smeha dovolj in dobre volje tudi, tako pri »splavarjih« kot pri številnih gledalcih.

Vesovniki so zaškrpali, savinjsko splavarstvo je zaživel, četudi samo za dva dni...

M. BOŽIČ

Šempeter - Braslovče

Letošnje hmeljarske prireditve se je udeležila tudi Bavarska princesa (na desni), sledi starešina Maks Hropot iz Gotovej in letošnja princesa Milena Tominšek iz Vinske gore.

PRAZNOVANJE HME LJARJEV

Lepo vreme je privabilo več kot pet tisoč obiskovalcev. Nova hmeljarska princesa Milena Tominšek, starešina Maks Hropot. Praznovanje se je zavleklo tja do jutranjih ur.

Letošnjega jubilejnega 10. hmeljarskega praznovanja se je udeležilo rekordno število obiskovalcev. Praznovanje se je pričelo že v soboto v Hmeljarskem domu v Šempetru. Tam je bil sprejem za slovenske hmeljarje, ki so bili tudi odlikovani, hmeljarske starešine, kandidatke za novo princeso in gostje iz Bavarke. Po pozdravnem govoru Vinka ing. Kolenca je dosedanj starešina predal svojo dolžnost novemu starešini Maksu Hropotu iz Gotovej. Za pester program so poskrbeli pevski zbor iz Tabora, folklorna skupina iz Šempetra in trije člani Mariborskega gledališča ter ansambel Borisa Terglava s pevci. Med najbolj »napete točke« je sodil izbor princeze. Med šestnajstimi dekletki je žirija izbrala Mileno Tominšek iz Vinske gore.

V nedeljo se je praznovanje nadaljevalo v Braslovčah, kjer je bil pisan spreved, ki so ga organizatorji dobro pripravili. Posebno pozornost je

vzbujala Bavarska godba na pihala, ki je s svojo pestrostjo pritegnila številne gledalce. Na prireditvenem prostoru je bil kulturni program, v katerem so sodelovali pevski zbor France Prešeren iz Celja, godbi na pihala iz Bavar-

ske in Prebolda, folklorna skupina iz Braslovč in Mete Rajnerjeve iz Zalca, ki je za prireditev napisala lep recital. Za tem je sledila zabava, za vesele viže so skrbeli štirje Kovači, poskrbljeno pa je bilo za jedi in pijače, a tudi

drugih stojnic ni manjkalo. Organizatorjem je letos kot že dolgo ne, streglo vreme, ki je prvi pogoj za uspešnost take prireditve.

TEKST IN SLIKE: TONE TAVČAR

V sprevedu, ki je šel skozi Braslovče, je največ pozornosti pritegnil voz, na katerem so se peljale kandidatke za hmeljsko princeso in starešine.

Letos so sodelovale na izboru za novo hmeljarsko princeso naslednje kandidatke (iz leve proti desni): Habjan Danica, Crni Vrh, Mija Vranič iz Prekope, Martina Skodnik iz Orle vasi, Martina Cizelj iz Polzela, Marija Amou iz Braslovč, Mojca Rak iz Parizelj, Slavica Marinč iz Gornjih Grušovelj, Marija Kunst iz Spodnjih Grušovelj, Slavica Delakorda iz Loznice, Zdenka Sitar iz Velike Pice, Jožica Videnski iz Smartnega v Rožni dolini, Milena Lenovšek iz Rečice.

TRIM VESTI

Pretekli teden so plavalci že rvi »Trimovci« za športno značko. Največ jih je bilo iz MO in Cinkarne. Plavanje a 50 m prosto se upošteva kratki tudi za ekipno sindikalno prvenstvo — posebej a člani — 5 so ekipa, starije člani — 3 so ekipa, članice — 2 sta ekipa.

Trim proga plavanja je odprta vsak dan ob 17.00 uri, odvidoma do 20. avgusta. a maksimalno število točk a športno značko morajo plavalci: moški: do 30 let — 43" o 37 let — 55" o 45 let — 70" o 46 let — 90" ženske: do 30 let — 63" o 37 let — 75" o 45 let — 90" o 46 let — 110"

Norme niso težko dosegljive, poleg tega pa seveda sako prejme točke tudi za počasnejši rezultat.

Tudi na TRIM stezi na iričku je vsak dan živahno. fa objekt postaja vse bolj priljubljen rekreacijski prostor. Vsakdo, ki tekmuje za portno značko Trim pa mora vsak obisk steze vnesti v posebno vpisno knjigo v žrelskem domu.

Za gradnjo Trim steza je edno večje zanimanje v naši republiki. Mnogi strokovnjaki n tečajniki za rekreacijo iz pozirske Gozdne Šole so si e ogledali stezo in se pohvalio izrazili o domiselnosti in naravnosti steze na Gričku.

Pri zvezi za rekreacijo že azmišljajo o postavitvi še ene steze za področje Gaberja in ludinje, saj ugotavljajo, da je Trim steza v poprečju ed najbolj obiskanimi rekreacijskimi objekti skozi se leto. Seveda pa bi bilo prav, da bi na Gričku čimprej pričeli tudi z nadaljnjim irejevanjem rekreacijskih površin pa tudi asfaltiranju cest, ki morali odgovorni čimprej pristopiti.

T. G.

Obisk pri OLIMPU

CILJ — VIŠJA LIGA

V Celju smo večkrat zelo kritični do uspehov svojih moštev. V pretekli sezoni so nogometaši delavske četrti Gaberja dosegli velik uspeh. To pa smo žal prezrli. Prezrli smo, da je Olimp po večletnem finančno težkem položaju zbral okrog svojega trenerja Ilije Ubavića mlade fante in z njimi v conski ligi le za las izgubil prvo mesto in s tem republiško ligo. Nogometaši v tradicionalnih rdečih dresih, ki ponazarjajo predvojno borbenost in aktivnost delavskega kluba

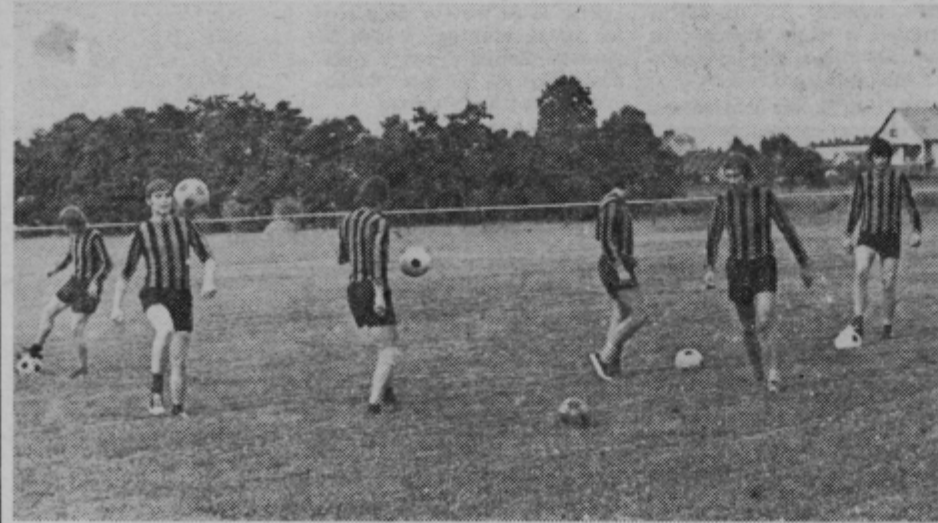
nam je postregel z nekaterimi podatki.

— Fantje redno vadijo. Predno so dobili žogo, je moral vsak z motorno kosilnico napraviti štiri košnje. Tako smo dosegli, da smo v dveh treningih pokosili igrišče in fantje so sočasno zbrali nekaj moči. Težko čakamo na vrnitev treperja. Tudi letos bomo poskušali prodreti v vrh conse lige. Toda pred tem moramo čakati še na odločitve republiške konference nogometne zveze Slovenije. V kolikor bo sprejet predlog

li s sledečimi igralci: Bevc, Brglez, Kitak (vratarji), Kač, Flis, Čretnik, Conradi, Majcen (branilci), Hojnik in Ubavić (vezna igralca) ter Muršič, Koštomaj, Prevotnik, Sket, Martin, Župerl, Gorjub, Perkovek, Radovanovič (napadalci).

PROBLEMI IN ZELJE?

— Problemi nas vedno spremljajo. Na te smo se že navadili. Trenutno mislimo, da je največji problem ureditev centralnega športnega objekta v Celju.

Na igrišču Olimpa je te dni zelo živo. Mladi igralci gaberskega ligaša marljivo vadijo. Zelena površina, ki je lepo negovana pa nudi pri tej vadbi pravi užitek mladini Gaberja.

(Foto: E. Krajnc)

Olimp, so bili najboljši v spomladanskem prvenstvu. Ko niso uspeli, so skromno zaključili sezono in te dni pričeli znova. Obiskali smo jih na igrišču Olimpa, ki pa se bo moralo kaj kmalu umakniti industrijskem razvoju sosednjih tovarn.

Na zeleni površini, ki je prvič lepo negovana in pokosena, smo videli okrog 10. igralcev. Trenerja Ilije Ubavića še ni bilo. Odsel je v Ljubljano na republiški seminar za trenerja. Igralci so brez kontrole redno in marljivo vadili. Vse majice so bile mokre od potu. Ob strani pa je sedel Kitak, sdekljica za vse pri Olimpu. Takoj

o povišanju prve republiške lige na 16 članov, smo že v ligi. Drugače pa bo potrebno mnogo znoja za osvojitve prvaka v vzhodni coni.

IN KDO JE NAJVEČJI NASPROTNIK OLIMPA?

— Iz celjskega področja Kovinar Štore, Steklar in Velenje. Sevnica je sicer v razpadu, toda Branik in Rakičan ter ostali so vedno močni. Tudi Smartno se je močno pojačalo, posebno če bo lahko za njih igral Hribernik. Mi nastopamo v isti postavi kot lansko leto. Na novo so prišli v naše vrste samo Kitak iz Dravinje in Perkovič ter Radovanovič iz Vojnika. Sicer pa bomo nastopi-

Tu bo potrebno čimprej zgraditi tudi igrišče za nas. Sednje tovarne počasi širijo svoje prostore na naše igrišče in zaradi tega potrebujemo kmalu nova igrišča. Morda nam bi odgovarjala tudi Skalna klet. O tem se bomo morali kaj kmalu pogovoriti skupaj z ostalimi činitelji v Celju.

Želje pa so nam le te, da se čimprej vrnemo v republiško nogometno ligo. Igralcev imamo dovolj. Novi mladinski trener Popovič pa bo skrbel za novi mladi naraščaj. Sport na področju Gaberja pa si želi, da bi naši fantje nadaljevali čimbolje tradicijo predvojnega Olimpa.

J. KUZMA

Avto rally

CELJANI V VODSTVU

Na republiškem turističnem prvenstvu v rallyju so v Izlakah Celjani ponovno potrdili svojo vodilno vlogo v letošnjem prvenstvu za nagrado Stajerske 72. Nastopilo je 22 posadk, ki so potrdile svoje mesto v končni razporednici prvenstva. Ker pa je do kraja še nastop na nočnem rallyju v Slov. Bistrici in na nočnem rallyju v Celju, je o prvaku še težko govoriti. Vsekakor pa bodo Celjani imeli velike možnosti, za dosego vsaj treh naslovov od štirih.

V Izlakah so Celjani ponovno potrdili svojo premoč v težjih kategorijah. V nacionalnem razredu pa je bila borba izenačena. Poglejmo: Kategorija do 750 cm: Cerar (Mrb), Kranjc F. (Celje), Majcen (LI), 5. Blažun (Celje). Končna razporednica: 1. Franc Kranjc (Celje) 135, Cerar (Mrb) 132, Meden (Mrb) 117, 5. Jože Kranjc (Ce) 110, 7. Blažun (Celje) 77, 8. Škoflek (CE) 74 točk.

Kategorija do 1.150 cm: Veršnik (Lukavica), Dolinšek (CE), Vilhar (CE), Vodeb (CE), Hartman (CE), Grad (CE), Končna razporednica: Hartman (CE) 121, Dolinšek

(CE) 119, Gosnik (CE) 111, Grad (CE) 107, Vilhar (CE) 80, 8. Vrečar (CE) 66.

Kategorija nad 1.150 cm: 1. Dobrovc (CE), 2. Arčan (CE), 3. Gumze (CE). Končna razporednica: Dobrovc (Celje) 138, 3. Gumze (CE) 124, Žirovnik (CE) 121, 6. Košak (CE) 110, 7. Arčan

(CE) 88, 8. Metličar (CE) 74, 9. Smeč (CE) 73, 10. Dr. Kopitar (CE) 39.

V kategoriji ženskih posadk je v Izlakah zmagal celjski par. Vlasta Dolinšek in Glorija Pianišek sta zmagali na Fiatu 750. Naslednji nastop bo septembra v Slovenski Bistrici. jk

Streljanje

DOBOVIČNIK PRVAK!

Celjski strelci so ponovno potrdili svojo kakovost. Na republiškem prvenstvu v streljanju z MK pištolo in MK puško so dosegli kar dve kolajni.

Marjan Dobovičnik je presenetil vse nastopajoče in državne reprezentante in osvojil naslov prvaka v streljanju z MK pištolo Drullov. Dosegel je 511 krogov in premagal Tržana, Peternela in ostale. V moštveni konkurenci pa so Celjani drugi za Olimpijo. Za Celjane so se streljali: 12. Lazar 477, 18. Jager 463 in 21. Tržan Polde 458 krogov.

V ostalih disciplinah je Jager v MK puški standard osvojil šesto mesto s 535 krogi, Strahjer pa je v MK pištoli proste izbire osvojil sedmo mesto s 500 krogi. jk

športne vesti

ATLETIKA

Kot je znano so bile minuli teden v Turčiji (Smirna) letošnje balkanske atletske igre, na katerih je jugoslovanska moška ekipa zasedla 2.—3. mesto, ženska pa tretje. V obeh naših vrstah so nastopili tudi nekateri atleti Klavdivarja. Najuspešnejša je bila edina ženska predstavnica Urbančičeva, ki je v metu kopja zasedla drugo mesto z metom 57,94 m, kar ji daje lepe obete tudi za nastop na olimpiadi. Kocuvan je kot član štafete 4 x 400 m »zaslužila« zlato kolajno, Svet in Lešek pa sta v svojih disciplinah (tek 5 km in skok ob palci) zasedla šesti mesti in s tem prispevala vsak po eno točko k skupnemu seštevku jugoslovanske vrste. Vovod je bil slabši, saj je zasedel 7. mesto.

ROKOMET

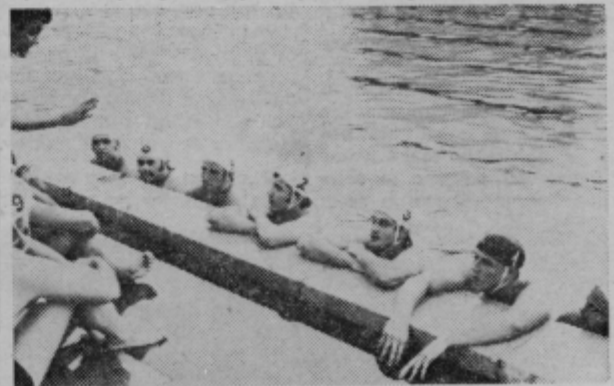
Prejšnji teden in v nedeljo so celjski rokometarji, ki so se že začeli pripravljati za novo tekmovalno sezono odigrali dve tekmi proti reprezentanci Jugoslavije, ki se te dni nahaja v Ljubljani na pripravah za olimpijske igre. V obeh tekmah so bili Celjani poraženi. Prvikrat je bil rezultat 21:15, drugič pa 39:23 za izbrance. Pri tem pa je treba omeniti, da so igrali vedno kar tri polčase, zaradi tega sta rezultata tudi dokaj visoka. V obeh srečanjih se je med Celjani izkazal Koren.

PLAVANJE

Na republiškem prvenstvu za mlajše pionirje, ki je bilo pretekli teden v Krškem je ekipa Neptuna osvojila 8. mesto, najboljši plasman med posamezniki pa je imel Jošt, ki je bil drugi na 50 m kravli s časom 34,4 sek.

VATERPOLO

V nadaljevanju vaterpolo prvenstva v B republiki ligi so v nedeljo vaterpolisti Trim Neptuna doživeli v Kranju visok poraz 12:3 proti ekipi »Vodovodni stolpa«. V opravičilo Celjanom gre le dejstvo, da so nastopili močno oslabiljeni, ko je zaradi bolezni in drugih vzrokov manjkalo kar šest igralcev prve postave. Tako so dobili priložnost mladi, ki bodo morali itak prej ali slej zamenjati starejšo generacijo celjskih vaterpolistov.

Vaterpolisti Trim Neptuna so dobro startali, pozneje pa popustili v tekmovalju B slovenske lige (Foto: TT)

TENIS

V soboto in nedeljo je bilo v Celju odprto prvenstvo Celja. Nastopilo je kar dvajset tekmovalcev iz sedmih najmočnejših klubov Slovenije. Kakor je bilo pričakovati sta se v finalu pomerila najboljša tekmovalca Branika Svenšek in Jaušovec. Zmagal je Svenšek, ki je tako sprejel prehodni pokal občinske zveze za telesno kulturo. Zmagovalec je v letih 1970 in 1971 v finalu podlegel Vodebu, ki letos ni nastopil.

Od celjskih tekmovalcev so nastopili Godnik, Jazbec in mlada igralca Pipan ter Leskovar. Godnik je izgubil v kvalifikacijah proti Dolečkemu (Olimpija) 3:5, 6:6, Pipan proti Vengustu 4:9 in Leskovar proti zmagovalcu Svenšku 1:6, 2:6. Najdlje je prišel Jazbec, ki je premagal Hribarja 9:3 in podlegel četrtoplasiranemu Mironovu 0:6, 2:6. jk

MODELARSTVO

Modelarji celjskega aero kluba so v preteklih n.esečin imeli bogat in pester program. Pri tem pa so osvojili nekaj vidnih mest ter s tem potrdili svoje vodilno mesto v republiki.

Na republiškem prvenstvu v jadralnih modelih so osvojili v Ajdovščini prvo mesto v moštveni konkurenci s 1260 točkami. Naslov prvaka med posamezniki je osvojil Karner, Leskovšek je bil drugi in Starovič peti. Zbrali pa so sledeče število točk: Karner 1180, Leskovšek 1100 ter Starovič 1072.

Na republiškem prvenstvu z motornimi modeli pa je sodeloval Branko Leskovšek in osvojil naslov prvaka. Osvojil je 1260 točk, kar je maksimalno število.

Vsa trojka je sodelovala tudi na državnem prvenstvu. Tu je pri modelih jedrilice celjska vrsta osvojila v Vrscu osmo mesto. Zbrala je 3046 točk. Leskovšek je osvojil peto mesto s 1238 točkami, Karner je bil trindvajseti, Starovič pa trindstirideseti. Med motornimi modeli je Leskovšek zbral 1150 točk. Končni plasma še žal ni znan. Pričakovati pa je uvrstitev med najboljšo osmerico. jk

PRVENSTVO PLAGALCEV

Danes dopoldne se bo na kopališču Neptuna ob Ljubljanski cesti začelo letošnje republiško prvenstvo v plavanju za starejše pionirje in pionirke. Udeležilo se ga bo okrog 200 plavalcev iz desetih slovenskih klubov. Tekmovanje bo na sporedu tri dni (četrtek, petek, sobota) ob 10.30 in 16.30. Ker imajo v tej konkurenci tudi celjski plavalci močno zastopstvo, se obetajo tudi za domače ljubitelje plavalnega športa zanimivi boji.

Šport za vsakogar
TRIM

ŠPORTNE VESTI IZ SAVINJSKE DOLINE

V prijateljskem kegljaškem srečanju so se med tednom pomerili kegljači Hmeljarja iz Zalca in Aera iz Celja. Srečanje se je začelo z znano domačih z rezultatom 7360:6760. Med posamezniki je bil najboljši Zalčan Tomaz s 1005 podrtimi keglji. Srečanje je bilo na kegljišču v Zalcu.

Ob koncu plavalne šole v Preddolu, ki jo je organiziralo SSD Prebold, so pripravili tudi tekmovalje, ki se ga je udeležilo več kot 100 plavalcev. Med pionirji na 50 m kravli je zmagal T. Slav s časom 59,8, med mlajšimi mladinci Čevčak 32,0, med starejšimi mladinci Novak 31,9, med člani Gošče z 31,0 itd. 50 m prsno je bil med pionirji najboljši Stroker 22,2, med ml. mladinci 50 m ravnino Žuza s 46,0 in na 50 m ravnino Kranjc z 41,0. Štafeta 4 x 50 m prosto SSDI 2:11,5 itd.

V Petrovčah so končno le prišli do asfaltiranega rokometnega igrišča. Zelja igralcev, ki tekmujejo v štajerski rokometni ligi, se učence osnovne šole, Petrovčah se jim je pred dnevi izpolnila. Redno podjetje iz Celja je igrišče v Petrovčah že asfaltiralo. Slovenska otvoritev z rokometnim turnirjem bo konec avgusta. T. T.

JAMARSKI TABOR NA GOLTEH

Preboldski jamarji so tudi letos pripravili dvodnevni raziskovalni tabor. Za kraj raziskav so določili severovzhodni del Golt, pod katerim leži kraj Smihel in Bele vode. Ta predel Golt je bil doslej še neraziskan in zato so se jamarji iz Prebolde odločili, da ga raziščejo.

Udeleženci raziskovalnega tabora pred lovsko kočjo na Golteh

Sama organizacija raziskovalnega tabora je zahtevala kar precej priprav in tudi materialne stroške, ki so jih v glavnem krili udeleženci sami. Raziskovalnega tabora se je udeležilo 13 članov in članic. Na pot so krenili v soboto dopoldne in se odpeljali z osebnimi avtomobili do Smihela pod Golte, točneje do kmeta Plešnika pod domače. Od tu naprej pa je bilo treba vzeti pod noge. S kmetom Plešnikom smo se dogovorili, da bo za nami pripeljal del težje raziskovalne opreme. Mi pa smo si naložili težke nahrbtnike in hajdi

ce v globino ter pripravili vse potrebno za spust v globino. Prvi se je spustil Srečko Kvas, ki se je pritoževal, da ni šel še nikoli prvi v brezno.

Predvidevali smo, da bo brezno globoko okoli 40 do 60 metrov. Kasnejše meritve so pokazale, da se nismo do

zišča in zasanjali z mislimi na naslednji raziskovalni dan.

Zjutraj, ko smo se prebudili, nas je presenetilo rahlo rosenje dežja, kar pa nam ni pobralo morale in smo se kljub temu odpravili s planine proti Smihelu in od tam proti kmetu Konečniku, ki nam je pripovedoval, da je bila Konečka jama pred vojno zelo obiskana in da se tudi sedaj večkrat oglašijo kakšni turisti, ki bi si jo radi ogledali. Pot do jame je precej strma in ob deževju tudi ni brez nevarnosti, da kdo ne zgrmi v globino.

Sam vhod se odpira tik pod vrhom previsne stene in je precej velik. Za vhomom pa se rov strmo spušča 20 metrov globoko po odpadlem drobirju v večje dvorane, ki se nadaljujejo levo in desno od vhodnega rova.

Na desni se kar hitro konča s prelepim jezerom, katerega kristalno čista voda omogoča pogled na s sigo prevlečeno dno. Na levo pa se rov odpre v večjo dvorano, vso zasigano in pokrito s kapniki snežno bele barve, ki pa so žal precej polomljeni. Od te dvorane se nadaljuje manjši rov v isti smeri naprej, le da je precej ožji in nižji in se konča po 30 metrih v ozki zasigani razpoki. Ta rov je po svoje res

edinstven, saj kamor pogledaš, ne vidiš gole skale, ampak samo sivo bele barve v raznih oblikah zaves, v obliki kapnikov, kaskad itd... Značilno za to jamo je izredno dobro opazen ledeniški nastanek vhodnega rova, notranje dele jame pa je ustvarila pronicujoča voda s površja. Skupna dolžina jame znaša 110 metrov in 20 metrov višinske razlike.

Z majhnimi sredstvi bi se jamo in pot do jame dalo lepo urediti in jo odpreti širši javnosti za ogled.

Takoj čez rob pobočja se nahaja veličasten vhod v Konečko zijalko, ki je izrazito ledeniškega nastanka. Sama po sebi ni posebno zanimiva, ker je le 60 metrov dolg rov in brez vsakega sigastega okrasja. Zanimiv pa je njen nastanek, ki je zelo dobro opazen na njenih stenah.

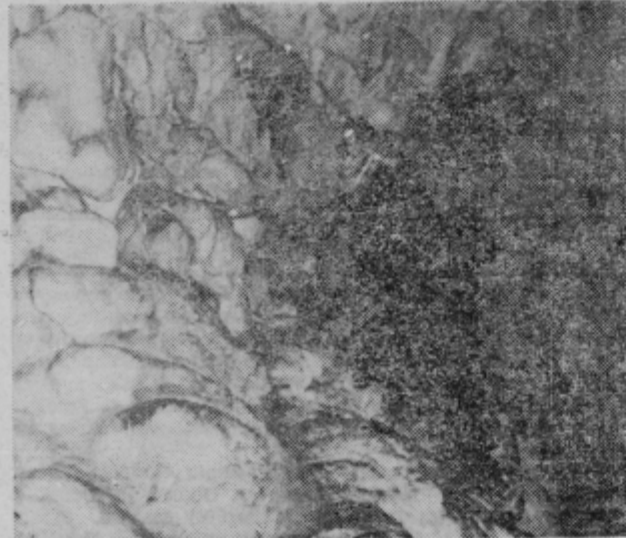
Da smo obe jami izmerili in izrisali, smo rabili kar precej časa in truda. Končno pa je bilo tudi to delo končano.

Med vračanjem do avtomobilov nas je pošteno namočilo, vendar nas ni dosti motilo, ker smo vedeli, da bomo kmalu na tistem doma. Moram še poudariti in se zahvaliti za izredno prijaznost tankajšnjih kmetov, ki so nam nudili vso pomoč pri izvedbi razisko-

sti zmotili. Prepad je globok 51 m.

Med spuščanjem v globino nam je Srečko sproti javljal, kaj vidi. Brezno je sprva precej prostorno, v globini 30 m pa se zelo zoži, nakar se prične zopet širiti v obliki zvona. V globini 40 m doseže zgornji rob dna, katerega pokriva debela plast snega in ledu, ki pokriva brezno do njegove najnižje točke. Na dnu smo našli razne odpadke s površja, med njimi tudi deblo v premeru skoraj dveh metrov.

V brezno se je spustilo še nekaj jamarjev, ki so izvedli

Srečko Kvas in Darko Naraglav si ogledujeta zasigane stene jame.

v hrib! Za vodiča do lovske kočje, kjer bi naj bil naš glavni stan za dva dni, smo imeli starega Plešnikovaga očeta, ki si je nadel že sedmi križ. Med raznimi zgodbicami in šalami, ki jih je pripovedoval, smo po uri in pol hoje po strmi poti v hrib le zagledali na planini lovsko kočjo. Okolica lovske kočje je prav slikovita, v bližini je več pastirskih hišic in staj za živino, ki se pase na planini. Ta del Golt je še malo znan in prav preseneča s svojo svežo in neoskrunjeno naravo. Od lovske kočje pa do Mozirske kočje je po lepi poti le še dobro uro hoda.

Po kratkem počitku smo razložili opremo in hrano ter se odpravili naprej do »Plešnikove prepadi«. Sam vhod v Plešnikovo prepad se nahaja sredi gostega smrekovega gozda na robu večje vrtace. Vhod ne kaže nič kaj prijaznega obraza in človeku gre do kar mravljinici po hrbtu, ob misli, da bi lahko padel noter. Fantje pa se niso nič kaj dolgo lovili okrog vho-

meritve in ostalo delo v jarni. Medtem pa so naši intendantji že pripravili malico in večerjo obenem ter urejevali prenočišče za vso ekscurzijo.

Raziskava Plešnikove prepadi je bil le en del raziskovalnega načrta, drugi del je obsegal raziskave in meritve »Konečke jame« in »Konečke zijalke« nad Belimi vodami naslednji dan.

Ko smo se vrnili iz Prepadi, nas je že čakala topla večerja, ki nam jo je pripravila intendantska ekipa. Posedli smo okrog tabornega ognja, večerjali in pričeli obujati spomine na razne prejšnje akcije. Vmes ni manjkalo raznih sočnih dovtipov na račun nekaterih članov, ki so povzročali pravi huronski smeh. Ker pa je bila večerja precej pikantna, smo jo zalili s pivom, ki nas je spravilo v dobro voljo. Nekateri bolj nadarjeni pevci — ne pivci — so stopili skupaj in zapeli stare jamarske pesmi. Ker pa smo bili vsi skupaj precej utrujeni od naporne hoje v hrib in raziskovanja Prepadi, smo se kmalu izgubili na svoja le-

Na obisku pri oglarju

ZADNJE KOPE TLIJO...

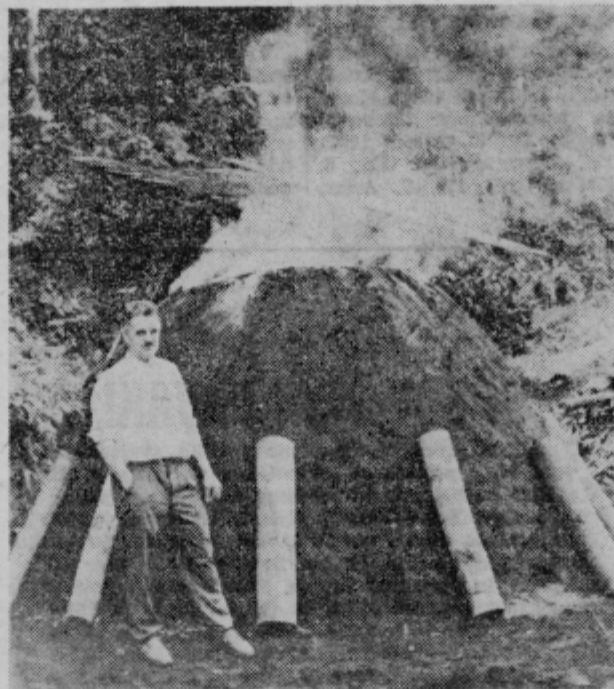
Tako je dejal tudi zadnji oglar, ki prebiva pod Loško gorjo v Skomarjih št. 2. To je Ignac OŠLAK, poslednji v dvestoletni tradiciji kovaštva in oglarstva. Zdaj je že petnajst let v službi v Kovaški industriji Zreče, kdaj pa kdaj pa še zavijti kladivo v svoji kovačnici, ki je sicer zaščiten in pospravljena lepše kot marsikatera kuhinja. To pa zato, ker mojster Ignac dela sam in se nihče ne zanaša na drugega, da bi on pospravljal.

Lepa makadamska cesta se vzpenja v hrib od Zreče, tja proti Skomarjem, na levo pa se strmo dviga Loška gora. Z vrhov ostalega hribovja so se spustile v dolino številne vode in tista, ki se vije ob cesti do Zreče, je bila svojčas Dravinja, ker po besedah mojstra Ignaca izvira pod domačijo kmeta Dravšnika in je dobila tudi po njem ime. Pa so jo kasneje preimenovali in zdaj je Dravinja tista, ki teče skozi Slovenske Konjice, nekateri pa jo imenujejo kar Hudinja, čeprav le-ta teče skozi Vitanje in mimo Vojni-

ka proti svojemu izlivu v Voglajno.

Ignac Ošlak je iz tiste kovaške družine, kjer so kovači ob marljivem vihtenju težkih kladiv tudi pridno pili in kadili, pa vseeno vsi dočakali devetdeset let, in kakor pravi mojster Ignac, v njihovi hiši že desetletja ne poznajo smrti.

Pod hribom je ob vodi stisnjen majhen prostor, ravno prav velik, da na njem stoji kopa in nekaj drv. Iz kope se kadi in dim privablja tujčevo oko, da se ozre po prostoru in povpraša po go-

Oba sliki ponazarjata dvestoletno tradicijo. Ogjarjska kopa zagori dvakrat na leto, kovačija pa več ali manj počiva. Letalca nad vrati govori o času obnovitve.

Med merjenjem je treba včasih tudi v vodo. D. Naraglav med risanjem

valnega tabora. Z raziskavo in družbi in tako upravičili svoj obstoj. T. Vedenik

spodarju. Mojster Ignac prižge cigareto in naredi nekaj novih luknjic pri vrhu kope, da se pokadi skozi. Nato po lestvi stopi na vrh in ga potlači, da se v nostranjosti sesede.

Ob vodi so zložena metrska drva. Najboljša je bukev, pa javor in jelša. Hrast ne velja. Ta drva Ignac pokončno zloži eno zraven druge, nanje pa polmetrska drva, da dobi lepo zaključeno kopo, ki ne sme imeti preostrega vrha. Vmes pusti od vrha do tal luknjo, v katero da nekaj tankega lesa, ki ga lahko podkuri. Ko je kopa sestavljena iz drv, vse skupaj lepo obloži s smrečjem, da je videti kot Zeleni Jurij v svojem slavnostnem oblačilu. Ko je tudi to opravljeno, obloži vse skupaj s prstjo, ki je v vseh letih postala mešanica zemlje, oglja in žagovine. Tako je kopa gotova in samo prižgati jo je treba na vrhu. Počasi bo tlela od vrha navzdol in približno v osmih dneh bo Ignac dobil iz osem kubičnih metrov drv celo tono kvalitetnega suhega oglja za svojo kovačijo. Na kopi je na veliko zapisano: 27. VII. 1972, da se ve, kdaj je ogjar prižgal kopo. Ignac predstavlja že peti

rod. Rodil se je 1921. leta očetu Konradu in materi Kuničundri. Pred njim je ogjaril in koval oče Konrad, še prej pa ded Jakob Hlastec, ki je umrl že ob koncu I. svetovne vojne, oče Konrad pa pred petnajstimi leti. Pri njem se je Ignac tudi izučil kovaštva in z osemnajstimi leti že samostojno koval v veliki prostorni kovačnici, ki ima še danes zunaj dve veliki kolesi. Eno poganja velike bruse, drugo pa težko kladivo. Ko bodo Ignacu roke omahnile, bo vse utihnilo. Kljub trem sinovom ne bo naslednika ne pri kopi ne pri kovaškem nakovalu. Vsi trije so šoferji in izbrali so si lažji kruh. Toda mojster Ignac pravi, da se še samega hudiča ne boji. Med smehom je dejal, da so njegovi predniki dočakali take visoke starosti, da bi jih le z ubojem spravil s sveta — sami niso hoteli iti. Tako spet prižge cigareto, pljune na cesto in se nasmeje. Kot da je vase spravil peklenščaka ob kovanju isker na težkem železu. Pa vesel stresa, da bi človek mislil, da je bil vseskozi v življenju vesel muzikant, ne pa črni oflarski mož.

Tekst in slike: Drago Medved

VELEBLAGOVNICA **T**

VSE ZA ŠOLO!

DA, PRAV STE RAZUMELI. V VELEBLAGOVNICI „T“ BOSTE DOBILI VSE ZA ŠOLO!

Ljudje, ki so zelo obremenjeni z delom, pravijo, da je čas denar. No, tem bešedam prav rad pritrdi še marsikdo, največkrat pa rečemo, da je čas dragocen. To še posebej velja v današnjih dneh, ko živimo v stoletju, ki je prineslo človeštvu več kot prej nekaj stoletij skupaj. Mesta se širijo, promet je vedno bolj gost in v vsakdanjem življenju smo vedno bolj vezani na neke obveznosti in za malenkosti moramo opravljati številna pota.

Napočil je tudi čas, ko bo treba poskrbeti za najmlajše, ki bodo prvič zakoračili skozi šolska vrata, pa tudi za tiste mlade nadobudneže, ki so nekaj svoje učenosti že pokazali in bodo šli naprej v višje razrede. Vsi pa imajo enako potrebo: nove šolske potrebščine.

Če smo odkriti, moramo priznati, da takale nakupovanja zahtevajo kar precejšnjo mero časa in potrpežljivosti, saj ne gre samo za nove zvezke in knjige, ampak še za celo vrsto stvari, ki jih otroci potrebujejo za šolo. Tako smo doslej tekali od knjigarne z zvezki in knjigami, pa v drugo trgovino po copate, pa v konfekcijo ali k šivilji po haljo, pa po torbico in še in še.

IZ MALEGA RASTE VELIKO

Ta stari ljudski pregovor nam veliko pove. Korak k uresničitvi njegove vsebine pa je vsekakor učenje in kot smo že omenili, otroci potrebujejo danes v šoli najrazličnejše stvari poleg volje in učenja, da lahko obvladajo

vse naloge. In če smo prej govorili o naši vse večji časovni stiski, ki je že značilna za »atomska doba«, nas naj ne tarejo skrbi, kako bomo vse to pravočasno opravili. Nakup šolskih potrebščin bo odslej pravi užitek, saj bomo našli vse pod eno streho. Za to je poskrbelo Trgovsko podjetje TEHNO-MERCATOR v svoji veleblagovnici »T«. Sicer pa vas že od daleč opozarja velik pano pred samim vhomom v veleblagovnico »T«, da lahko dobite na posebnem oddelku takoj pri vhomu vse šolske potrebščine za svoje šolarčke.

ABC ZA ŠOLO

In kaj je to? Začnimo pri klasičnem seznamu šolskih potrebščin:

- ZVEZKI, SVINČNIKI, GARNITURE BARVIC, NALIVNA PERESA ITD.
- ŠOLSKE KNJIGE ZA VSE RAZREDE OSNOVNE ŠOLE
- ŠOLSKE TORBICE VSEH VELIKOSTI IN OBLIK v najrazličnejših barvah
- ŠOLSKE HALJE VSEH VELIKOSTI IN KROJEV

pa še copate, najrazličnejše vrečke in še bi lahko naštevali do najmanjših drobnarij, ki se znajdejo na seznamu šolskih potrebščin.

Torej ni je stvari, ki bi jo vaš otrok potreboval za šolo, pa je v veleblagovnici »T« ne bi imeli. Še en dokaz več, da boste v dneh, ko bodo številne trgovine prepolne obiskovalcev, željnih čimhitrejših postrežbe, opravili celoten nakup šolskih potrebščin na enem samem mestu, s tem pa vam bo seveda prihranjeno mnogo dragocenega časa.

Morda ste tako prišli do novega spoznanja: Veleblagovnica »T« je v vsakem trenutku tudi vaš svetovalac, ki vam pomaga vedno in povsod!

Trgovsko podjetje »TEHNO-MERCATOR« želi vašim otrokom čimveč uspeha v šoli, vam, cenjeni potrošniki, pa čimmanj skrbi ob nakupu šolskih potrebščin — obisk v veleblagovnici »T« jih z lahkoto odpravlja.

VELEBLAGOVNICA **T**

— VEDNO IN POVŠOD — TUDI VAŠ SVETOVALE

med štirimi očmi

sreča? Morda pa boš ti le preprosil mamico, da ti ustreže in popelje tja, kjer ti bodo ublažili nevsččnost. Za svojo sestrico ne skrbi. Morda bo ona bolj pametna, pa ji pegice, ko doraste, niti ne bodo v napotje?!
Nataša

BRADAVICE PO ROKAH

To je malo nenavadno vprašanje in ne vem, če spada v vašo rubriko, ki je bolj »ljubezenska«, pa vas vseeno sprašujem za nasvet. Po rokah imam že nekaj let veliko neprijetnih bradavic in sem preizkusila že vse mogoče recepte, da bi jih odpravila. Pa so zelo trdovratne in se mi še kar delajo. Nisem pa dobila še strokovnega nasveta, zato se obračam k vam po pomoč. Boste vi morda vedeli, kako naj jih odpravim?

Poznam prijatelja, ki si je to nadlogo odpravil z operacijo. Bradavico za bradavico ali pa, če je bi-

lo več manjših na kupu, pa jih je zdravnik operiral več naenkrat. Da bi kakšna maža pomagala ne vem, prav pa se mi zdi, da tudi vi stopite do zdravnika, ki vam bo povedal, kako ukrepajte. On bo tudi dočelil, ali so bradavice podkožnega izvora ali pa so le površinske.
Nataša

KAKO OZDRAVITI PLEŠAVOST?

Kako ozdraviti plešavost nas sprašuje mnogo naših bralcev, zato naj velja vsem skupaj eni in isti nasvet.

Znanost kljub velikim odkritjem še ni iznašla recepta, ki bi v vsakem primeru vrnil lase ali pa preprečil njihov izpadanje. Od časa do časa se sicer objavijo alarmantne vesti, ki naznanjajo, da se je našla »smaža«, ki preprečuje plešavost, a kmalu vse to tone v pozabo, plešastih možkih pa je vedno več.

ženin vsakdan

POLETI DOMA

Kot na cesti in v službi morate biti tudi doma urejene, seveda pa morate imeti tudi za domače delo in počitek primerne obleke. S tem, da se doma takoj preoblečete, dosežete dvoje. Oblekam, ki jih nosite zunaj, podaljšate življenje, doma pa ste urejene. Zjutraj boste rade vstale v ljubkih spalnih srajcah. Poleti se vam bo podal »baby-dolla«. Zanj izberite blago, ki ga ni treba likati. Preko spalne srajce »baby-dolla« oblecite domačo haljo. Za poletje jo lahko naredite iz navadnega grobega platna, ki ga na spodnjem delu kimono rokavov in halje poslikate ali izvezete z živobarvnim vzorcem. Podnevi nosite kratko obleko iz pikeja. Obleka, posebno pa vi, boste še bolj ljubki, če bodo rokavi in velik žep, ki ga našijete na obleko, iz karirastega blaga.

Vaša pričeska mora biti tudi doma urejena. Dolge lase spletite v kite, ki jih ob ušesih zvijete v »figle«. Lepo urejene boste razveselile in razvedrile družino, posebno pa vam bo za lep izgled hvaležen mož.
Jana Vizjak

PEGICE, PEGICE...

Odločila sem se, da vam napišem nekaj težav. Zelo se mi zdi, da sem nesrečna zaradi sončnih peg. Stara sem 13 let in peg imam vsak dan več. Povsod, po obrazu, nogah in rokah. Ko sem zadnjič čitala, da se dajo pegice obeliliti, me zanima, kje to napravijo. Kako dolgo vse traja in ali se potem ta nadloga nikoli več ne pokaže? Imam sestro staro tri leta, pa ima že pege po nosu. Ali bi se dalo pomagati tudi njej, ki je še tako majhna?

DARINKA

Preljuba Darinka,

ker te tvoje »rosne« pegice tako motijo, hitim z odgovorom. Oglasi se v najbližjem kozmetičnem salonu, kjer ti bodo nasvetovali, kako ravnaj. Pa se zaveš, da so pegice celo moderne, da jih ima znana italijanska pevka Rita Pavone, da se jih ne izogiba znana manekena Twigy, da to sploh ni nobena ne-

Jana

RADIO Celje

Začetek oddaje ob delavnikih ob 16.00 s poročili in Tehnomercatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila. Zaključek ob delavnikih ob 18.00.

Cetrtek, 10. avgusta: 17.30 — v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov: Ivan Stopar — Velenjski grad, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 11. avgusta: 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — slovenske narodne v zborovski izvedbi.

Sobota, 12. avgusta: 17.28 — poslušate jih najraje, 17.58 — vesti iz veleblagovnice Nama, Velenje.

Nedelja, 13. avgusta: 11.00 — napoved časa in sporeda, Tehnomercatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila 11.38 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Stane Terčak Trije vnučki Sattlerjeve babice (nadaljevanje in konec), 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.28 — vesti iz veleblagovnice Nama, Velenje, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 14. avgusta: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 15. avgusta: 17.30 — torkova reportaža, 17.45 — domači ansambli od tu in tam.

Sreda, 16. avgusta: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe: operni zbori.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

Petek, 11. avgusta: 8.10 Operna matineja. 9.20 Melodije za prijetno razvedrilo. 10.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti: Inž. Dragan Honzak: Letošnje napredovanje bonitriranja tal v Sloveniji. 12.40 Z domačimi ansambli. 10.20 Pri vas doma. 11.00 naše goste iz tujine. 15.30 Napotki za turiste. 16.00 »Vrtljaks«. 17.20 Operni koncert. 8.15 »Signal«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli. 20.00 Narodne pesmi in pesni Vahodne Nemčije. 20.30 »Top pops 13«. 21.15 Oddaja o morju in pomorskih. 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

Sobota, 12. avgusta: 8.10 Glasbena matineja. 9.35 S pihalnim orkestrom RTV Ljubljana. 10.30 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Milan Erjavec: Prizadevanja za povečevanje mlečnosti krav v Pomurju. 12.40 Po domače. 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pe-

smijo in besedo po Jugoslaviji. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljaks«. 17.10 Gremo v kino. 18.15 Dobimo se ob isti uri. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli. 20.00 Poročila. 20.30 »V soboto zvečera«. 21.30 Zabavna radijska igra — Marjan Marinč: »Strup med in nič...« (prva izvedba). 22.30 Oddaja za naše izselence.

NEDELJA, 13. avgusta: 4.30 — 8.00 Dobro jutro! 8.05 Veseli tobogan. 9.05 Koncert iz naših krajev. 10.05 Se pomnite, tovariši... Uspeli naših partizanskih enot in velika sovražnikova ofenziva 1942. 10.25 Pesni borbe in dela. 10.45 — 13.00 Naš poslušalec čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 13.30 Nedeljska reportaža. 13.50 Z domačimi ansambli. 14.30 Humoreska tega tedna — R. Hagelstange: Rojstni dan. 15.05 Slovenska zemlja v pesmi in besedi. 16.00 Radijska igra — Robert Leigh: Labira je teška. 17.05 Nedeljsko športno popoldne. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice. 20.00 »V nedeljo zvečera«. 22.30 Godala za lahko noč.

PONEDELJEK, 14. avgusta: 8.10 Glasbena matineja. 9.05 Pisan svet pravilje in zgodbe. 10.20 Pri vas doma. 1.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti: Dr. Miha Janč: Pračelja kuga. 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljaks«. 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne. 18.15 Popevke in pesni ritmi. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli. 20.00 Stereofonski operni koncert. 22.15 Za ljubitelje jazza.

Torek, 15. avgusta: 8.10 Operna matineja. 9.30 Z orkestrom Andre Kostelanetz. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Danilo Fajdiga: Kako izkoristiti zemljišča na gozdnih posekah pod daljnovid. 12.40 Z domačimi godci in ansambli. 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro«. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljaks«. 17.10 Popoldnanski simfonični koncert. 18.15 V torko nasvidenjet. 18.45 S pevko Ireno Kohont. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli. 20.00 Prodajalna melodij. 22.15 Od popevke do popevke.

Sreda, 16. avgusta: 8.10 Glasbena matineja. 9.25 Popevke in zvoki iz studia. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Tone Zafošnik: Pomen selekcije vinske trte. 12.40 Od vasi do vasi. 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljaks«. 17.10 Poletno glasbeno popotovanje. 18.15 Igramo za vas. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice. 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiu. 22.15 S festivalov jazza.

CETRTEK, 17. avgusta: 8.10 Glasbena matineja. 9.30 Z orkestrom Johnny Douglas. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Jelka Hočvar: Uporaba herbicidov po strnišču. 12.40 Igrajo pihalne godbe. 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Pesem iz mladih gri. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljaks«. 17.10 Koncert po željah poslušalcev. 18.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli. 20.00 Cetrtkov večer domačih pesmi in naprevov. 21.40 Glasbeni nokturno. 22.15 Z naših baletnih odrov.

TV spored

NEDELJA
9.00 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec) (Bgd)
9.40 PET MINUT PO DOMACE (Ljubljana)
9.45 KMETIJSKI RAZGLEDI: Kako pravilno pripravljamo sako-š (Ljubljana)
10.12 KMETIJSKA ODDAJA (Bgd)
10.55 MOZAIK (Ljubljana)
11.00 OTROSKA MATINEJA: Sebastijan in Mary Morgane, Boj za obstanek, serijska barvna oddaja (Ljubljana)

11.50 MESTECE PEYTON (Ljubljana)
12.40 TV KAZIPOT (do 13.00) (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE
16.30 FESTIVAL NARODNE GLASBE — lildža — posnetek (Ljubljana)
17.15 ZA KONEC TEDNA (Ljubljana)
17.45 SINOVI KATY ELDER — barvni film (Ljubljana)
19.40 RISANKE (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 KO NISEM BIL VEČ VOJAK — nadaljevanje (Beograd)
21.15 STIH IN PESEM (Zgb)
21.30 ŠPORTNI PREGLED (JRT)
22.00 POROCILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec:
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

PONEDELJEK
16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 17.00) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 KREMENCKOVI — serijski barvni film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 ZDRAVO MLADI (Zagreb)
19.45 KRATEK FILM (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 Lessing—Obradovec: DAMON — drama TV Beograd (Lj)
21.30 KULTURNE DIAGONALE (Ljubljana)
22.10 POROCILA (Ljubljana)
22.20 SAHOVSKI KOMENTAR (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec:
18.00 TV VRTEC (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 TV POSTA (Sarajevo)
19.00 ZDRAVO MLADI (Zagreb)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

Torek
17.00 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 17.15) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 M. Jezernik: MEDVEDOV GODRNJAVEK — VI. del (Ljubljana)
18.50 MOZAIK (Ljubljana)
18.50 GOSTJE SLOVENSKE POPEVKE 72 — Barry Ryan (Ljubljana)
19.30 KOZARA — oddaja iz cikla Maravana (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 VOZ NA DUNAJ — češki film (Ljubljana)
21.55 IABODJE JEZERO — II. del sovjetskega barv. filma (Ljubljana)
22.40 POROCILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 MALI SVET (Zagreb)
18.30 ZNANOST (Beograd)
19.15 VAŠ SVETOVALEC (Zagreb)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
21.15 SERIJSKI FILM (Beograd)
22.05 TV DNEVNIK (Zagreb)
22.25 DUBROVNIŠKE POLETNE PRIREDITVE (do 23.05) (Zagreb)

Sreda
16.25 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 16.40) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 SEBASTIJAN IN MARY MORGANE — serijski barvni film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 S KAMERA PO SVETU: Danska — II. del (Ljubljana)
19.30 NABI OPERNI PEVCI: Rajko Koritnik (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 V. Brancati: RAPAELE — I. del predstave SNG Trst (Lj)
21.30 NOVA GVINEJA — V. del iz

serije Potovanje Tiborja Se. kelja (Ljubljana)
22.00 POROCILA (Ljubljana)
22.05 SAHOVSKI KOMENTAR (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 RISANKA (Zagreb)
17.50 SERIJSKI FILM (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
19.00 RISANKA (Beograd)
19.15 JAZZ (Zagreb)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

CETRTEK
16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 17.00) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 GOSPOD PIPER — barvni film (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 CARNI SVET ZIVALI — serijski barvni film (Ljubljana)
19.30 JUGOSLOVANSKA ODDAJA (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 OLIMPIJSKA BAKLA NA POTI V MUNCHEN — prenos (Beograd)
20.53 3-2-1 (Ljubljana)
21.00 NOGOMET SARAJEVO: REAL — prenos (Sarajevo)
22.45 VOHUNI, AGENTI, VOJAKI: Na sledi letoč bomb (Ljubljana)
23.15 POROCILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 OTROSKI SPORED (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 NARODNA GLASBA (Bgd)
19.00 KULTURA DANES (Beograd)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

18.30 VESELI TOBOGAN: Jeserice — I. del (Ljubljana)
19.00 MESTECE PEYTON (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 SLAVOLOK ZMAGE — celovečerni film (Ljubljana)
22.35 POROCILA (Ljubljana)
22.40 SAHOVSKI KOMENTAR (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 OTROSKI SPORED (Bgd)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 SKRIVNOSTI ZIVIJENJA (Beograd)
19.00 NARODNA GLASBA (Skopje)
19.30 RISANKA (Beograd)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

Sobota
17.45 KMECKA OHCET — Ohoč (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 V DEZELI KLOBUKOV — barvni film (Ljubljana)
18.55 ZIVALSKI VRT — barvni film (Ljubljana)
19.20 MOZAIK (Ljubljana)
19.25 USODNO NEBO — VIII. del (Ljubljana)
19.55 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 CHARLES AZNAVOUR V G. LIMPLI (Ljubljana)
21.35 NA POTI K ZVEZDAM — barvna oddaja (Ljubljana)
21.55 MOJ PRIJATELJ TONI — serijski barvni film (Ljubljana)
23.05 POROCILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.25 POROCILA (Zagreb)
18.00 NARODNA GLASBA (Bgd)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.15 MLADINSKA IGRA (Bgd)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

Petek
16.25 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 16.40) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 SEBASTIJAN IN MARY MORGANE — serijski barvni film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 S KAMERA PO SVETU: Danska — II. del (Ljubljana)
19.30 NABI OPERNI PEVCI: Rajko Koritnik (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

GOSTIŠČE HMELJAR ŽALEC

Cenjenim gostom sporočamo: v kolodvorski restavraciji se boste osvežili S PIVOM V VRČKIH. Vsak dan SVEŽE RIBE. Vabljeni!

ZMEDENA JAVNOST

ZAKAJ JE ŠUŠLJANJE O CELJSKEM CESTNEM PODJETJU DOBILO MED OBČANI TAKO SKRIVNOSTEN PRIZVOK? ALI SI DELOVNI LJUDJE NE ZASLUŽIJO, DA BI BILI PRAVILNO OBVEŠČENI O DELU PODJETJA, KI SKRBI ZA TAKO OBČUTLJIVO PODROČJE, KOT SO NAŠE CESTE?

Prvo, kar sem čul pred pisanjem teh vrstic, je bilo, da je trenutno pisati o tem zelo delikatno, ker sodišče še ni izreklo svoje besede. Res je, da ne moremo niti ne želimo obsojati nikogar, preden ne bo pred sodiščem pojasnjeno, kaj vse se je dogajalo in dokler ne bo izrečena takšna ali drugačna sodba v imenu ljudstva. Vendar, to ljudstvo ima vso moralno pravico izvedeti, kaj se je dogajalo v cestnem podjetju Celje. Govorice so najrazličnejše in že daleč presegajo meje resničnosti. Stvari se napihujejo in to je nedvomno škodljivo in to tako za vso družbo, kot tudi za tiste, čigar priimki so v teh dneh na ustnicah Celjanov. Če že neko podjetje upravlja z družbenim imetjem, ima družba vso pravico do potankosti izvedeti, kaj se v tem podjetju dogaja, oziroma kaj se je v resnici zgodilo v preteklosti. Tako pa je med mnogimi znova zavladalo prepričanje: saj iz vsega nič ne bo.

Zanimivo je, da tistega, ki je ukradel na primer motorno žago, javno razobesimo, ga pretipljemo do obisti ter nato obsodimo. Če pa gre za mnogo večje stvari — s temi ni mišljeno cestno podjetje — pa je redno vse zavito v meglo skrivnosti, zvez in ogovarjanj.

Da se vrnem k cestnemu podjetju. Kako se počutijo

danes ljudje v tistih odročnih krajih ob prašnih makadamskih cestah, ko čujejo, da je nekaj narobe v omenjenem podjetju, nihče pa jim ne more naliti čistega vina.

Na celjski Upravi javne varnosti so izredno skromni v svojih izjavah. Naj navedem že znano in objavljeno uradno izjavo UJV:

»UJV Celje je preverila glasove o sumu, da gre v cestnem podjetju za kazniva dejanja v smislu člena 140 ZKP. Poizvedbe je UJV končala in podala kazenske ovadbe, iz katerih izhaja sum, da je več odgovornih delavcev cestnega podjetja storilo kazniva dejanja po členu 314 a KZ (zloraba uradnega položaja iz koristoljublja) po členu 319 KZ (ponarejanje uradnih listin) in po členu 318 a (goljufija v službi.«

Kaj več noče nihče povedati. Vso zadevo ima sedaj v rokah sodišče, to pomeni, da je le nekaj narobe, saj si UJV prav gotovo ne bi privoščila in poslala ovadbe, če ce bi bila ta zvirta iz trte.

In za kaj se gre? Delno povzemamo po govoricah tistih, ki zadevo poznajo:

- asfaltiranje določenih površin privatnim osebam,
- zloraba v zvezi z gradnjo vikenda in kredita,
- potovanje v inozemstvo,
- dajanje daril večje vrednosti,

- škodljive pogodbe,
- plačevanje neopravljenih strojnih ur.

Posebej zanimivo naj bi bilo tisto poglavje, ki govori o pogodbah z obrtniki (morda je tudi samo en sam v opravičilo, če bi bilo kaj narobe). Neuradno smo izvedeli, da so izposojene delovne stroje v cestnem podjetju tudi popravljali, ne da bi to zaračunali pravim lastnikom. Ali pa: po pogodbi bi morali lastniki strojev dati nanje svoje strojnike, cestno podjetje je dalo svoje, plačilo pa je bilo takšno kot po pogodbi.

Pogodbeni odnos cestnega podjetja z Antonom Kavčičem je (zanj) že dobil svoj epilog na sodišču. Vendar baje še ne dokončen.

Da da cestno podjetje veliko na svoje poslovne partnerje, smo izvedeli v teh dneh. Sicer ta zadeva nima zveze z omenjenimi nepravilnostmi, je pa zanimiva. Svojim poslovnim partnerjem so omogočili letovanje v svojem počitniškem domu z 20 odstotki popusta. So poslovni partnerju tudi vaščani na Kozjanskem, ki sklepajo pogodbe s cestnim podjetjem za popravilo oziroma obnovo njihove ceste?

Počakajmo na besedo sodišča, bodo dejali strpnjeji. Res je, da bo ta beseda odločilna, vendar ali bi bilo resnično tako preuranjeno

obvestiti javnost o dogodkih v cestnem podjetju? Ali niso za to zainteresirani tudi tisti, ki jim danes občani pripisujejo vse mogoče? Ali pa se jim zdi nepomembno kakorkoli spregovoriti o vseh govoricah ljudi, ob zavesti, da stvari ne držijo ali pa se počutijo dovolj velike in močne, da si ne povzročajo skrbi?

MILAN SENICAR

poznamo zdravilna zelišča?

NAVADNA KRHLIKA — RHAMNUS FRANGULA L.

Navadna krhlika je en do več metrov visok, močno vejnat grm ali nizko drevo. Vse je so nasprotno, okrogle, zunanje temnosive ter belopikčaste. Lubje je znotraj rumenkasto, ko je suho, pa je rumeno. Listi so nasprotni, pecljati, široki, jajčastosuličasti, drobno napiljeni in včasih tudi srčasto zaokroženi. Izza listov poženejo majhna, šopkom podobna socvetja, v katerih je do osem neznatnih, kratkopicljatih, zelenkastobelih cvetov. Rastlina je dvodomna. Plod je kot grah debela, koščičasta jagoda, ki je sprva zelena, pozneje rdeče in končno modrikastočrna.

Navadna krhlika je znana tudi kot gadov les, kačje gro-

zde, nagnoj itd. Cveti od maja do junija.

Pri krhliki je zdravilno lubje. Nabiramo ga tedaj, ko je rastlina muževna, navadno od marca do aprila ali pa od avgusta do oktobra. Grmu odrežemo mlajše poganjke in olupimo lubje. Pri tem moramo paziti, da ne nabiramo lubja starih debel in vej, ki že imajo skorjo. Lubje mora biti bre zlesenih ostankov. Posušimo ga hitro na topli peči, lahko pa tudi na soncu. Iz 3 — 5 kg sveže olupljenega lubja dobimo 1 kg suhe droge.

Lubje vsebuje 3 — 10% prostih in vezanih antrakinonskih derivatov, ki povzročajo izpraznenje debelega črevesja — deluje torej odvajalno. Za uporabo mora biti lubje vsaj dve leti staro, da se tako uničijo snovi, ki povzročajo krče in bruhanje. Primerna droga se dobi tudi v lekarnah pod imenom Cortex Frangulae.

Navadna krhlika služi kot odlično odvajalno sredstvo. 30 do 40 g skorje kuhamo v pol decilitra vode ter pijemo zvečer in zjutraj po eno skodelico. Lahko pa tudi vzamemo eno veliko žlico krhlike in in jo čez noč namočimo v treh skodelicah vode, zjutraj vse skupaj segrejemo do vre-nja in popijemo ohlajeno po požirkih večkrat na dan. Učinek se pojavi šele po 8 — 12 urah. Učinkuje predvsem pri lenivosti črevesja, pri kroničnem zaprtju in omogoči mehko iztrebljanje. Seveda pa ne smemo piti preveč močnega čaja in ne prepogosto, kajti večje doze antrakinonskih derivatov, ki so v krhlikinem lubju, lahko povzročijo hude krče in bruhanje.

REŠITEV

nagradne križanke »Tehnomercator«, ki je bila objavljena v 30. številki Novega tednika.

VODORAVNO: bit Avon, Mars, BL, šport, onesposobitev, IM, poper, ustrahovalac, HI, IO, RAI, teren, Jo, Ane, AE, krdelo, irada, ES, Nepal atom, I, Qe, aš, TS, CJ, Stern, ate, Una, Assisi, ST, R, AZ, rt, eter, tov, R, Alala, LPS, reka, Tehnomercator, O, IA, bala m, EK, CT, T, dolg, s kreditom T najceneje gre, otorinolaringologija, I.

In kdo so srečni nagrajenci?

1. nagrada 100,00 din — Marica Vodišek, Valentiničeva 20, Laško
 5 nagrad po 30,00 din prejmejo: Velimir Fačija, Smarje pri Ješah
 4. Fanika Iršič, Vitanje 47, Vinko Petelinšek, Dobje pri Planini 3, Alojz Zupanec, Kajuhova 9 Celje, Vinko Jagodič, Ponikva 14.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE TKANINE

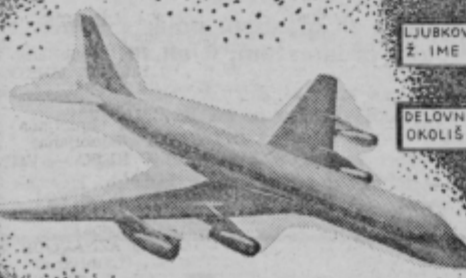

VODORAVNO: kava, Jaser, drops, Volga, onemelost, osem, Ot, alea, zgradba, rod, Ka, Mo, Tesla, Moore, Noe, agon, IP, Ignac, Ernest, major, očnik, Ana, Talnan, De-gas, arnika, TP, I, KA, AMI, Alpe, Mecen, EU, Kra, SL, Markos, O, ED, Borl, AO, mliom, AD, MZ, Atomlc, Ba-er, Lars, I, A, adijo, čestita-mo občanom za, Iza, praznik obučine Celje, LJ, TM, Atar, arara, dojem.

Izrebrani nagrajenci so:

1. nagrado 100 din prejme Jožica Dečman, Bolnica — Kuhnja, Celje.

5 nagrad po 30 din prejmejo: Ljubo Lampret, Ulica talcev 5, Zalec, Egidij Pertretič, Kersnikova 7, Velenje, Jože Horvat, Trubarjeva 3, Celje, Ivanka Markovič, Vrnsko št. 145, Vrnsko, Rudi Mihelin, p. p. 15, Sevnica.

SLIKOVNA KRIŽANKA

		JOŽE TIRAN	CE LJSKA TOVARNA PISALNIH POTREBŠČIN	ZNAČAJ	TEPTANJE Z NOGAMI	
LJUBKOV. Ž. IME	DELOVNI OKOLIŠ	REDKEJŠE ŽENSKO IME	100m ²	ŽVIŽG LOKOMOTIVE	JAPONSKI POLITIK	
BOMBAŽNA TKANINA	LEV					
SRČNA SLABOST					IME IGRALKE RINE	
MESTO NA VZHODNI OBALI KORZIKE					ERDTIK	RESKE-TANJE
VOŽNJA PO ZRAKU		NEMŠKA REVIJA				ALUMINIJ
VRSTA VRBE		AZIJSKA DRŽAVA	POD			
NEKDANJI PREBIVALEC NA NAŠIH TLEH						
OGRADA ZA ŠVINJE		VTIKLJAJ	TERMOVAL. KLUB	TEŽA OMOYA		VRSTA SUKNJIČA
						IME PEVCA SHARIF
					SOMBOR	
					TRINITROTULUOL	
		ZAMORSKI BOBEN				
		PREBIVALKA IRANA				
		PEVEC, NEKDAJ CERKOVNIK				
SESTAVIL: ZVONE KOREN						

ZA POLETJE

obleke lahke kot pero

enostavne · praktične

zmeraj moderne

dajemo **KREDIT** brez porokov

VELEBLAGOVNICA

TRIGLAV

CELJE

mali oglasi

PRODAM

PRODAM Fiat 600 D v voznem stanju. Cena 7.000,00. Žužal Ivan, Celje, Cuprijska 7.

V SREDISČU mesta prodam enonadstropno hišo z velikim vrtom in dvoriščem. Dvoje stanovanj vseljivih. Zelo ugodno za obrtnika. Ponudbe pod Celje — Center.

PRODAM pletilni stroj Regina po ugodni ceni takoj, z učenjem. Oglasite se dopoldne na naslov Ristič Liljana, Celje, Levstikova 5/III nad Avtomotorjem.

PRODAM Fiat 750 — 70. Ogled od 15. ure dalje. Pristašek, Malgajeva 2 a/V, Celje.

GRADBENO PARCELO za gradnjo enostanovanjske hiše na prodnji zemlji v Celju prodam. Ponudbe pod »Možna takojšnja gradnja«.

PRODAM parcelo v okolici Laškega. Pečnik Ivan, Prekorje 34, pošta Škofja vas.

PRODAM peč za centralno kurjavo 24000 kal. in razvijalec za plin. Brumec, Celje, Popovičeva 14, Celje.

UGODNO PRODAM kozolec štiriokonski s stropom (Štuberhom). Marjeta Veber (Ozebe), Trnovlje 65, Celje.

PAPIGE skopčenke in kanarčke vrvice prodam. Goršek Martin, Migojnice 83, Griže.

PRODAM Fiat 750 letnik 1965 stroj generalno. Cena 8500 Ndin. Ogled na dvorišču javnih naprav, Celje Teharska, Vukovič.

UGODNO prodam pletilni stroj Regina malo rabljen dvovrstni. Kupca naučim plesti. Mikola Anica, Arclin 38, Škofja vas.

OTROSKI VOZICEK — visok prodam. Ogled po 15. uri. Novak Zvone, Copova 9, Celje.

PRODAM avtomobilske gume CEAT Drive 165 SR 13 — 5 kom. in jezevke Semperit 175 HR 13—4 kom. z obroči Rihtar, telefon dopoldne Celje 213-30.

PRODAM hišo in hlev primerno za vikend, uporabniku družbenega stanovanja. Jerman Pavel, Zg. Lisce 11, Celje.

PRODAM v Mozirju gradbeno parcelo z gotovo prvo ploščo in vso dokumentacijo. Vprašati pri Lukše Franc, Mozirje 36.

ENOREZNO skoraj novo opako (Folcer) prodam po ND 1, Šolinc, Glinje, Braslovče.

UGODNO PRODAM divan, raznovrstne preproge, kompletno samsko posteljo, nočno omarico, dva stola, okno za kopalnico z roletno, dobro ohranjene ženske zimske plašče, obleke in čevlje št. 38—39 in moški motorski suknjič za močnejšo postav. Zračni usnjen. Springer, Zagrad 103, Celje.

UGODNO PRODAM Simco 1000 GL. Ponudbe pod letnik 1966/67.

KOSILNICO Bertolini s priključki, dobro ohranjeno prodam. Zdolšek Jože, Hruševac 16a, Sentjur.

ZASTAVO 750 letnik 64 dobro ohranjeno prodam. Informacije Božič, tel. Celje 23561 od 6. do 14. ure.

UGODNO PRODAM staro leseno kmečko hišo, primerno za uporabo oziroma za predelavo za vikend. Franc Skorjak, Šmarje pri Jelšah, Korpule 11.

PRODAM Weekend v III. fazi izgradnje v Letušu. Ponudbe pod »Letuša«.

PRODAM LAHKO nedokončano avto prikolico in 70 kom. betonskih zidakov. Informacije na tel. 212-93.

PRODAM stanovanje 10 minut iz mesta. Ogled vsak dan od 12. do 17. ure. Franurovič Angelca, Teharska 53, Celje.

PRODAM dobro ohranjeno Lubas harmoniko, Korent Maks, Trubarjeva 53/b, Celje, Otok.

PRODAM takoj vseljivo novo hišo 8,5 X 7 z garažo v Sentvidu pri Planini, hišo samo ali z zemljo (1 ha). Marič Anton, Nova vas 15, Sentjur pri Celju.

ZAPOSILITEV

PEKOVSKEGA pomočnika in vajenca za pekovo obrt sprejem takoj na delo oz. v učno dobo. Stanovanje ter hrana zagotovljeni. Plača po tarifnem pravilniku oziroma po dogovoru. Pismene ponudbe pošljite na naslov: Pekarna Davo Vidic 64270, Jesenice, brata Rutarja 9.

PEKOVSKEGA pomočnika išče pekarna Laško. Opremljeno samsko stanovanje zagotovljeno. Nastop službe možen takoj ali po dogovoru.

KUPIM

KUPIM sobo in kuhinjo ali podstrešni prostor, primeren za ureditev stanovanja, v Celju ali okolici. »Nujno«.

KUPIM Opel Rekord od 1955 do 1958. Ponudbe pod »Rekord«.

KUPIM avto do 1300 ccm, plačljiv delno v gotovini, delno na obroke. Ponudbe pod »Garancija parcela«.

STANOVANJE

USLUZBENEC nujno potrebuje sobo v Celju ali bližnji okolici (otok, Ljubljanska, Mariborska cesta). Soba je lahko tudi podstrešna in neopremljena. Ponudbe pod »Nujno«.

ODDAM prazno sobo osebi, ki bi v dopoldanskem času pazila na dva otoka. Ponudbe »Najraje upokojenka«.

OSEBI, ki mi preskrbi stanovanje z odločno nudim dolgoročno posojilo in nagrado. Pod »Stanovanje«.

MLAJSI ženski oddam opremljeno sobo. Pod »Trnovlje«.

SOLIDNO dekle išče opremljeno sobo. Pod »Mirna«.

MLADOPOROCENCA brez otrok iščeta sobo in kuhinjo v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Nudim nagrado«.

OPREMLJENO sobo s posebnim vhom oddamo humani, nežni in dobronamerni nevezani, samski ali vdovi 35 do 45 let, ki bi hotela delno sodelovati pri gospodinjstvu dveh zakoncev brez otrok, zaradi invalidnosti žene. Otrok — punčka ni ovira. Ponudbe »predhodni sporazumi«.

TRICLANSKA družina nujno išče enosobno stanovanje v bližnji okolici Celja ali Zalca. Cenj. ponudbe »Bliža se jeseni«.

ISCEN prazno sobo v centru ali bližnji okolici. Jožica Olenšek, Celje, Na otoku 13.

ZDRAVNICA išče sobo s posebnim vhom ali garsonjero v Celju. Ponudbe pod »Zdravnica«.

ISCEN mlajšo upokojenko za varstvo dveh otrok in pomoč v gospodinjstvu 8 ur dnevno. M. Smigoc, Nušičeva 9, Celje.

ISCEN sobo s kuhinjo, plačam za eno leto vnaprej. Sifra »Zelo nujno«.

RAZNO

PEKI! Ze vpeljano in s stroji opremljeno pekarno dam v najem v kraju Luče. Ponudbe pošlji Moličnik Franc, Ljubljana, Postojnska 25.

OSTARELEMU in osamljenemu kmetu, ki ni preskrbljen za bolezen in stare dni nudi pomoč kmečki fant star 23 let. Ponudbe pod »Kmetijaa«.

VDOVA upokojenka mirnega značaja želi spoznati upokojenca, starega od 65 do 75 let. Grem v skupno gospodinjstvo. Ponudbe pod »Mirni značaja«.

PREKLIC! Spec Milka, Vel. Grahovče 38 preklicujem besede, ki sem jih govorila o svoji sosedki Cvibovšek Angeli; Velike Grahovče, kot neresnične.

Ob bridki izgubi našega očeta

KARLA SELIGA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje, darovali vence in cvetje ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala g. župniku za tople poslovilne besede, gasilskim društvom Sentjur, Store, Sentvid pri Grobelnem ter društvu AMD Slander, Celje.

ZALUJOCI OTROCI Z DRUŽINAMI

Ob izgubi naše drage mame, stare mame in babice

MARIJE ZELEDNIK

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste jo spremili na zadnji poti, ji poklonili cvetje in nam ustno ali pismeno izrazili sožalje. Zahvala tudi dežurnemu zdravniku dr. Kranjcu, in sindikatu tov. EMO za venco ter godbi.

ZALUJOCI HERKA IN SINOVA Z DRUŽINAMI

IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST CELJE

razpisuje delovno mesto

TAJNIKA

sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojno-varstvenih zavodov

POGOJI: višja izobrazba prosvetne stroke, 5 let delovnih izkušenj na vodilnem mestu. Kandidati naj vložijo pismene ponudbe pri Izobraževalni skupnosti Celje do 18. 8. 1972.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

REKLAMA
JE POTREBNA

Naše stoletje je stoletje napredka. Stotine tovarnih izdeluje podobne izdelke. Vsaka pa si hoče najti čimveč kupcev. Največjo možnost pa ji poleg kvalitete izdelka daje dobra reklama. Reklame so vseh vrst: radijske, televizijske, plakati, časopisne reklame... Mnogo časopisov in revij »se preživlja« z reklamo, kajti, če ne bi objavljali reklam, bi ne mogli izhajati. Tako je tudi z našim listom. Mnogokrat je lahko reklama tudi zelo koristna potrošniku. Zgodilo se, da ta najde po zaslugi reklame izdelek, ki ga je že dolgo časa zamaževal. Zanimalo me je, kaj menijo o reklamah naši bralci.

Franc (delavec): Reklamni največkrat ne verjamem, a vseeno obiščem trgovino, ki se priporoča. Večkrat najdem tudi kaj zase. O reklamah nimam niti tako slabega mnenja, saj je nedvomno potrebna časopisom. Precej jim pomaga tudi finančno. Včasih bi na mestu, kjer je reklama, raje prebral kak dober članek, včasih pa tudi ne.

Jana (uslužbenka): Zanimljivo imam o reklamah še kar dobro mnenje. Posebno prikupna je radijska in televizijska reklama. Včeraj sem na primer kupovala neko kremo; takoj sem se odločila za tisto, ki jo radio s prikupno reklamo priporoča že precej časa.

Miran (dijak): Všeč so mi televizijske in radijske reklame. Zelo rad poslušam oddajo Zabavni globus, kjer so reklame zelo dobre. Če v trgovini kaj kupim, dam pri nakupu vselej prednost programiranemu izdelku.

Marija (učiteljica): Reklama je lahko zelo uspešna. Slišala pa sem že, da so nekateri ljudje sužnji reklame. Kupijo vsako stvar, ki se jim priporoča. To je neumnost. Vedno kupim le izdelke, ki jih sama poznam ali pa mi jih priporočajo znanci.

Jasna (študentka): Vrag naj vzame reklamo.

BRANKO JERANKO

Kmetijski kombinat

»HMEZAD« ŽALEC
SAMOPOSTREŽNA RESTAVRACIJA
CELJE

obvešča

cenjene goste, ki se hranijo na liniji, da bo zaradi remonta v kuhinji — prenehala z obratovanjem dne 11. avgusta 1972. Remont bo predvidoma trajal do 11. septembra.

Sicer pa bodo gostje o ponovnem obratovanju pravočasno obveščeni.

Neizkoriščeni bloki za posamezne obročke imajo nadaljnjo veljavo in jih bo mogoče koristiti po 11. septembra.

Ostale dejavnosti delujejo nespremenjeno.

Prosimo za razumevanje in nas ponovno obiščite, ko vas obvestimo, da je remont končan.

AGROTEHNIKA LJUBLJANA
POSLOVALNICA CELJE

razpisuje

prsto delovno mesto

POSLOVODJE prodajalne
zaščitnih sredstev v novi
trgovski hiši

POGOJI: srednješolska izobrazba kmetijske smeri in nekajletna praksa pri prodaji oziroma manipulaciji z zaščitnimi sredstvi in ostalim repromaterialom za kmetijstvo.

Ponudbe pošljite na naslov: Agrotehnika Ljubljana, poslovalnica Celje.

Delovna skupnost

OSNOVNE ŠOLE KOZJE

ponovno razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

UČITELJ za slovenski in srbonrvatski jezik, PRU ali P
UČITELJ za zemljepis in zgodovino, PRU ali P
v
UČITELJ za glasbeni pouk s komb. z drugim predmetom, P ali PRU

Vsi učitelji bodo sprejeti za nedoločen čas. Sprejemamo tudi absolvente PA za določen čas. Na razpolago so komfortna družinska stanovanja s centralnim ogrevanjem v neposredni bližini šole. Zaželeni so učiteljski pari. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE
PRIJATELJE

Vegrad NOVO V CENTRALNIH OBRATIH

NOVA LOKACIJA VEGRADOVIH CENTRALNIH OBRATOV — ZGRADILI BODO TOVARNI ZA PREDNAPETE BETONE IN ZA MAVČNE PLOŠČE

V okviru splošnega gradbenega podjetja Vegrad v Vengradu zavzemajo centralni obrati pomembno mesto. To je eden, ki venomer dopoljuje proizvodnjo, in ki, vsaj tem primeru, povezuje več različnih dejavnosti: peskon, obrat cementnin, delavnice kovinarskih strokov, slipljarske, avto park, strojni, investicijsko postajo, električne itd. Gre torej za glavni del celotnega proizvodnega procesa, za dejavnost, ki ji ni mogoče reči, da je podrejena drugi. Tu gre za sinhronizacijo, zato je vsak člen na svojem mestu nezakoren drugemu. In prav v tem, da bi dejavnost centralnih obratov boljše, jo povežemo med seboj (obratni so zdaj razprošeni), so se lotili dela, ki zasluži vso pozornost. V skladu z urbanističnim načrtom Velenja in ureditvi industrijske cone so dobili okoli 12 ha strnjanih zem-

ljišč blizu peskoloma, približno 3 km od Velenja proti Selam. Tu že nastajajo prvi obrisi bodočega obrata, ki bo kot pravijo, združen znotraj ene ograje. Gre za koncentracijo vseh dejavnosti in zato tudi za boljše in cenejšo organizacijo dela, za večje učinke in drugo.

Tako so v prvi fazi že zgradili 2.400 kv. metrov betonske površine, na kateri izdelujejo zidake najrazličnejših velikosti in druge elemente, ki jih potrebuje gradbeništvo.

»Poleg tega,« je dejal vodja centralnih obratov, Tine Ojsteršek, imamo v načrtu zgraditev dveh tovarn. Da, tovarni v pravem pomenu besede. Vtem, ko so priprave za izgradnjo prednapetih betonov že stekle, je tovarna za izdelavo mavčnih izdelkov v načrtu prihodnje leto.

V tovarni prednapetih betonov bomo izdelovali elemente za montažne hale. De-

lo bo teklo po italijanski licenci. Računamo, da bomo za to nujno potrebno investicijo potrošili okoli deset milijonov dinarjev.

Druga tovarna mavčnih izdelkov oziroma plošč je šele v idejni zasnovi, sicer pa naj bi prišla na vrsto prihodnje leto. Tudi v tem primeru gre za izdelke, ki jih potrebujejo sami in ki jih iščejo drugi kupci.

Pri ureditvi celotnega zemljiškega kompleksa za potrebe centralnih obratov imajo nekaj težav zaradi utesnjene prostora in neregularne Pake. Zaenkrat so varnost pred poplavi zagotovili z gradnjo obrambnega nasipa na bregu reke, v prihodnje pa se bodo morali lotiti še regulacije, da bi pridobili na prostoru.

Skratka, nedaleč od Velenja, ob glavni cesti, ki pelje proti Slovenjmu Gradcu, raste novi Vegradov obrat. Tu nastajajo novi in združeni

Tine Ojsteršek

ni centralni obrati in tu bosta zrastle dve novi tovarni za prednapete betone in za mavčne plošče. M. Božič

POPRAVEK

V tiskarni so pri postavljanju članka Republika kasni v zadnjem Novem tedniku napravili napako v drugem stavku. Vprašanje se pravilno glasi takole: Kaj zahteva družbeni dogovor o načelih za izvajanje kadrovske politike v pravosodnih organih, organih za kaznovanje prekrškov in v odvetništvu, ne pa kot je bilo napisano: Kaj zahteva družbeni dogovor o načelih za izvajanje prekrškov in v odvetništvu? V istem članku je še ena napaka. Vprašanja je svet osmih občin pretresal, ne pa prestregel. Prosimo za opravičilo.

TRI URE V VODI

V nedeljo popoldne so na kopalšču v Rimskih Toplicah našli utopljenega 27-letnega JOZETA SUŠTARJA, doma iz Zagrada 33 pri Celju.

Suštar je bil pred tem z znancem, približno ob 14. uri pa je odšel v vodo. Ob 17. uri ga je na dnu bazena odkrila neka kopalca. Predvidevajo, da je bil v vodi približno tri ure.

Najverjetneje je, da je mladenič, ko je bil v vodi, zadela kap.

UTONIL V POTOKU

V zgornjem delu potoka Ložnica je vedno precej kopalcev, predvsem otrok, ki se običajno kopljejo na prostoru, kjer so z dvema betonskima pregradama naredili manjši bazen. Voda je globoka meter in pol.

Prav ta bazen je bil usoden za sedemletnega DARKA TOPOLOVCA, doma iz Gotovelj 71 a.

Deček se je kopal in nenadoma izginil, vendar nihče ni bil pozoren na to. Našel ga je ZLATKO KURET, ki mu je nudil prvo pomoč, vendar žal prepozno.

ODNESEL VRTALNI STROJ

Pred dnevi je neznan storilec ponoči vlomil na delovišče podjetja OBNOVA Celje, cesta v Trnovlje. Splazil se je pod žično ograjo in odprl priprto okno. Iz notranjosti je odnesel električni vrtalni stroj in motorno žago v vrednosti nekaj čez 6.300 dinarjev. Preko bližnjega hmeljišča je izginil v noč. Za storilcem še poizvedujejo.

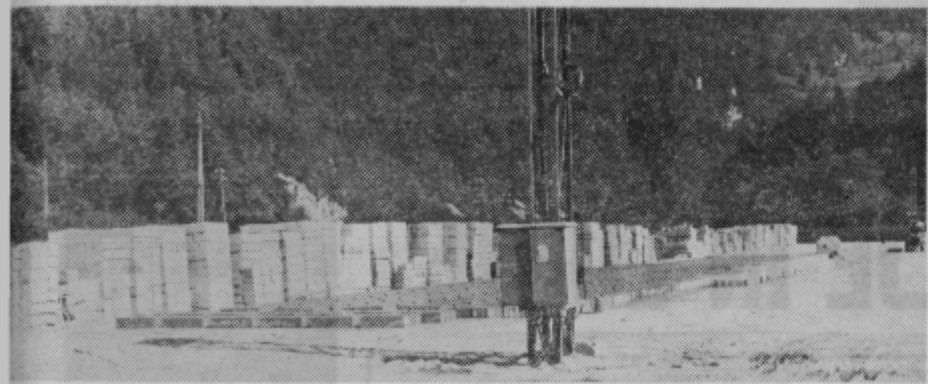
GASILSKA VESELICA

V soboto 5. in v nedeljo, 6. avgusta je prostovoljno gasilsko društvo v Vitanju slavilo 95-letnico svojega obstoja. Ob tej priložnosti so pripravili razne gasilske vaje, pri katerih so sodelovala gasilska društva iz okoliških krajev.

DOLGA VRSTA AVTOMOBILOV

Ceprav se v Vitanje ne more priti po gladki cesti, pa je tod okoli vedno več avtomobilov, ki so zaradi neurejenih parkirnih prostorov postavljeni kjerkoli.

V zadnjem času pa ugotavljajo vsi Vitanjčani, da imajo dobro povezavo z občinskim središčem. Pred leti nazaj je bil prevoz res neurejen, zdaj pa vozi iz Celja skozi Vitanje v Slovenske Konjice avtobus kar štirikrat na dan. Ker je dobro urejen avtobusni promet tudi proti Celju v jutranjih in popoldanskih urah, so Vitanjčani zadovoljni s prevozi.

Na lepo urejeni ploščadi Vegradovih centralnih obratov že rasejo kupi novih zidakov in drugih gradbenih cementov.

KERAMICNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE — KERAMICNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravilen. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z nagradami LIBELE in KERAMICNE INDUSTRIJE LIBOJE bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in bralke v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike. Za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej čez 500 nagrad Libele in Keramične industrije Liboje za nove naročnike in bralce.

In še 300 knjižnih nagrad NT.

Koliko res zvrtnih pobud! Ko bomo v jesen začeli izhajati z nekoliko bogatejšo vsebino tednika z novimi rubrikami, bomo upoštevali tudi vaše predloge. Poglejte, kaj si želite: novice iz tujine, gospodinjstvi kotiček recepte, kmečke zgodbe, kmetijske nasvete, rubriko najstarejši občan, pedagog staršem (lunozenske zgodbe, hopia, oprostite ali malo za šolo — malo zares, filmski komentar, zdravnik odgovarja, zanimivosti, roman humor in še marsikaj. Vsega seveda ne bomo mogli sprejeti; v naš časnik, nekaj rubrik pa bo zagotovo zagledalo luč sveta.

In sedaj k izžrebanjem! Nagrade prejmejo: Franciška Marcen, Lopaca, Prevorje; Peter Venko, Oplotniška 13, Slovenske Konjice; Norbert Drugovč, Na otoku 13/II, Celje; Jožet Lipovšek, Ingoica, Sevnica p. p. 15; Marija Gorjup, Zg. Preoče 26, Slovenske Konjice; Frane Dobrave, Nazarje 8b; Zoran Bečaj, Na otoku 8, Celje; Rudi Čujež, Zavod za ožarno varnost Celje.

Stoletno pratiko dobite po pošti: Tončka Križnik, Botričnica 10, Sentjur pri Celju; Peter Tiselj, Buče; Marur Zupanec, Nova vas 37, Sentjur pri Celju; Miki Nosan, Mariborska 17, Celje; Helena Fritz, Ljubija, Mozirje.

Ko je poslan kupon 25, nam je Tončka Križnik, Botričnica 10, Sentjur poslala tako-

le pismo. Oprostite, če vam bom odgovor za kupon št. 15 morala napisati na košček papirja, ker imam veliko želja, kaj vse bi na napisal v naslednjih številih Novega tednika.

- o raznih gospodinskih nasvetih,
 - o najboljših turističnih krajih,
 - o življenjskih poteh najstarejših občanov,
 - o delu mladih na posameznih šolah — osnovnih in srednjih,
 - o kmečkem življenju in politiki,
 - o maršalu Titu in o dogodkih iz NOB.
- Tončka, hvala za vaš trud! Predlogi so dobri, za konkretno vabilo pa smo še posebej hvaležni!

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Kateri sestavek v tedniku vam je najbolj všeč?

Odgovore na dopisnicah s kuponi pošljite na uredništvo do 14. avgusta 1972. Izžrebanci, istega dne se dobimo v uredništvo ob 17. uri.

KUPON

26

Odgovor:

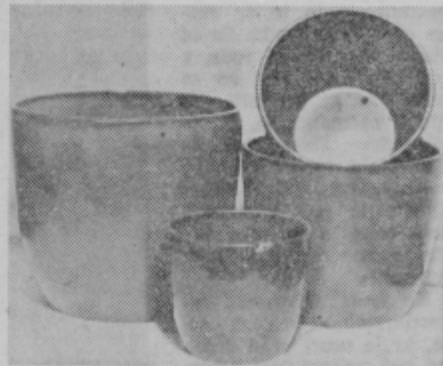
Ime in priimek:

Točen naslov:

CVETLIČNI LONČKI — novih, sodobnih oblik — bodo s cvetjem, ki ga gojite doma, dali dih svežine. Za različno vrsto cvetja — različne velikosti. Po izvedbi se ujemajo s sodobnim pohištvom in arhitekturo.

Cvetlični lončki — izdelek keramične industrije Liboje — so lahko postavljeni na ustrezno pohištvo ali stola v stanovanju, na okenske police. So stabilni in trpežni.

Največjo izbiro te in druge posode boste našli v industrijski prodajalni Keramične industrije Liboje. Prodajalna je odprta ob delavnikih od 8. do 18. ure, tudi ob sobotah.

NAROČILNICA

IME

PRIMEK

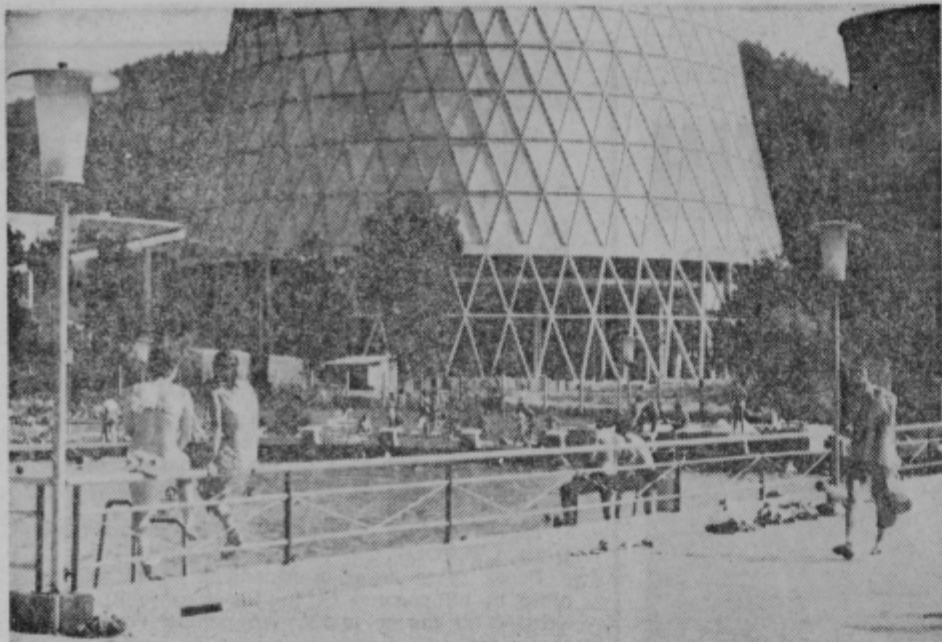
TOČEN NASLOV

POSTA

S to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval/a naročnino

Podpis

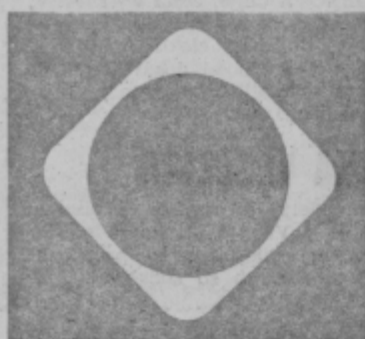
KERAMICNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE — KERAMICNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE

V juliju se nismo mogli pohvaliti z lepimi dnevi. Vremenostloveci pravijo, da bo avgust sončen in vroč. To nazorno kaže naš posnetek, ki je zelo kontrasten. Zakaj? Čisto preprosto: krbka dekleta v bikiniju in v ozadju termoelektrarna. Foto: R. Pogorevc

Ce bi lahko tonsko posneli, bi s tega posnetka poslušali »Po jezeru...« Iz »domačega kota« na mozirski cvetlični razstavi se je tu in tam, ob spremljavi citer, oglasila tudi slovenska narodna pesem... (Foto: MB)

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

širi svojo maloprodajno mrežo
NOVA BLAGOVNICA TUDI
V MARIBORU

KOVITMARKET

Grajski trg 1 (v bližini hotela Orel)

Otvoritev bo v prvih dneh septembra

**Mlini in
mlinarji**

Piše DRAGO MEDVED

MOKA, OLJE IN LUBJE

Pri »Mlinarju«, kakor se je po domače reklo v Pobrežju domačiji Gosnikovega Maksa, so v času, ko je še živel njegov ded Ferdinand in oče, ki je bil prav tako Ferdinand, mleli v mlinu moko, na stopah pa tolkli smrekovo lubje, ki so ga dali v Konjice tovarni usnja za tanin in imeli so še eno prešo, s pomočjo katere so pridobivali bučno olje.

Maks Grosnik

Z glavne ceste proti Mariboru zavije pri Tepanju bela cesta na levo proti Oplotnici in prvi kraj ob cesti se imenuje Pobrež, mimo katerega teče bistra voda Oplotniščica. Tu ob njej je nastal tudi dom Gosnikov, ki mu je gospodaril praded današnjega gospodarja Maksa Ferdinanda, ki je imel sina Ferdinanda in ta še enega sina Ferdinanda. Pa ni samo ime šlo iz roda v rod. Tudi mlinarji so se tako vrstili, pri hiši jih nikoli ni manjkalo, saj je gospodar Maks imel še dva brata in vsi trije so mleli, najstarejši — spet Ferdinand pa je naredil celo izpit in je tako postal eden redkih poklicnih mlinarjev.

Ko je Maks prevzel gospodarstvo od svojega očeta, ki je umrl pred osmimi leti, so pri hiši pridobivali tudi bučno olje in na stopah mleli smrekovo lubje, ki so ga vozili v vrečah v Slovenske Konjice pa na Hrvaško in še celo nekam na Madžarsko za tovarne, ki so izdelovale usnje. Stope so se ohranile še do danes in so nenačrta ta nenavadni gospodarski panogi, ki se

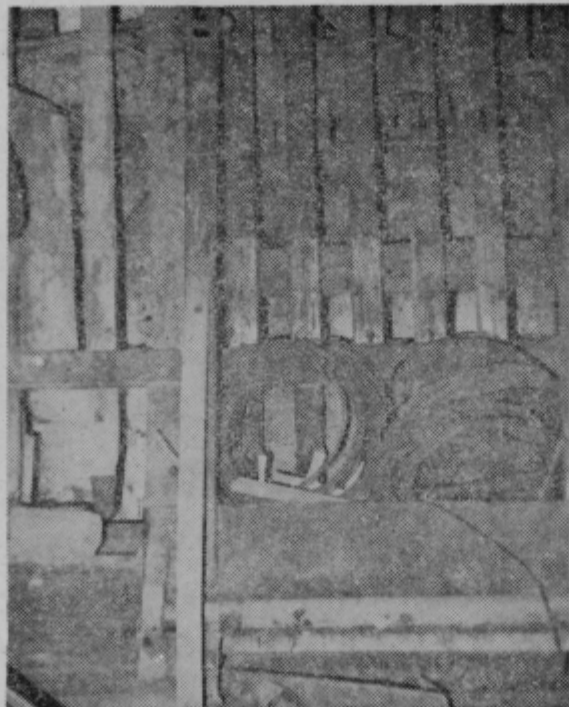
je obdržala vse do začetka druge svetovne vojne. Bil pa je to tudi kar donosen posel, saj »furmanis« nankrat od »eljal« kar po

petdeset do šestdeset vreč zdrobljenega smrekovega lubja. Seveda pa je bilo precej dela s tem, ker so morali najprej spraviti

kmetje les v dolino, pa z vozovi do Gosnika, kjer so vedno bili dvorišče in poslopja napolnjena z lubjem.

Mlin so poganjala štiri kolesa. Največ so mleli pšenico in koruzo pa ječmen.

V kotu še zelo dobro

Ene izmed redkih stop, ki so v mlinih še ohranjene. Na teh so drobili smrekovo lubje.

To pa je priprava, s katero so mešali »testo« pri pridobivanju bučnega olja.

ohranjenega mlina pa sama posebna naprava, ki je služila za pridobivanje bučnega olja. Bučnice so najprej stisnili v veliki preši, ki je ohranjena še danes, nato pa so jih s posebno napravo zmleli, da je nastala zmes podobna testu. To zmes so v posebnih velikih ponvah prekuhali in dodajali vodo. Tako je olje dobilo svojo pravo barvo in pravičen in značilen okus.

Med vojno so se vrtela samo mlinska kolesa. Bili so to težki časi, ki so prinesli marsikaj hudega. Zdaj, ko je vse drugače, so se ostala kolesa ustavila, le mlinsko se kdaj pa kdaj zavrti, da domači zmeljejo kakšno malenkost zase. Doma znajo sicer mleti vsi, a kljub temu, je dejal Maks Gosnik, je bodočnost mlina negotova, ker so prišli časi, ko ni kaj mleti na takšnem mlinu, popravila pa so draga.

Tako je končana tudi ta zgodba. Podobna mnogim, ki smo jih doslej prebrali. In vedno več jih bo s takšnim koncem.

NOVI
tednik

32

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško Slovenske Konjice Sentjur Smarje pri Ješah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predaj 161; Naročnina in »glasilo« Trg V kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volčand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edu Goršič, Jure Krašovec, Milan Seničar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in kltičeji: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Tekoči račun: 501-1-167/2 ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 23-69 in 31-05 mali oglasi in naročnine 28-00